מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד הצ'לן/

ימית

1979- 1980

מחלקה

תיק מסי 24/6895/גל

שם ימית 1980 - 1979
גל - 24 / 6895
מזהה פיזי:
מזהה לוגי: 109.18/1 - 24 מס פריט: 192743
כתובת: 02-105-11-07-08 26/08/2013

טל. משרד 226361-2, מפעל 716732

דבר

30 משפחות מימית הסכימו לקבל הפיצויים שמציעה הממשלה

מאת דני צדיקוני,
סופר „דבר" בדרום

30 משפחות מימית הסכימו לקבל פיצויים בתנאים שהממשלה קבעה. הם יחתמו על מסמך שלפיו אין להם זכות לבוא אליה בתביעות נוספות אם בי-

...באמצים הצושה החברה לי-
...דירות כבר בשלבי הבניה
...ים.
...נמצאות בבניה על־ידי ש-
...יתיה כ־4,000 דירות בשלבי
...שונים. בחודש ובחודש אוק-
...תתחיל החברה לבנות 1,500
...חדשות.
...ל החברה ש"ניאר" פלג מסר
...רות שהוצעו למכירה במצי-
...שכונת קריית שרת בחולון,
...נוראו בנתניה, שכונת גי-
...שלים, רוממה ורמת־הדר-
...ושכונה ט' בבאר־שבע.
...3 עד 4 חדרים.

שלב מאוחר יותר יתברר שי-
סכום הפיצויים ליתר התוש-
בים יוגדל.

בימית חוששים שזוהי תחילת תהליך שיביא להתפוררות העיר זמן רב לפני המועד לפינויה. על המשפחות שהסכימו לקבל את הפיצויים בתנאי הממשלה מסר ראש צוות ההקמה של העיר אלוף־משנה (מיל.) זאב צור בי-אסיפת תושבים שקיימו אור ליום אתמול. הוא חזר והציע לתושבים להסכים להצעתו של השר דוד לוי לקבל דירות חלופיות באשדוד. הוא ציין שהאופציה של אשדוד מוגבלת בזמן. צור המליץ למעשה את משרד השיכון בדיר והתקף על ידי רבים מהתושבים שאחד מהם קרא לו ל-התפטר.

שלוש משפחות שגלו מהר"ל בי-משיה לבנות את חייהם בימית כבר ירדו ממנה. הדיכאון בימית הגדיר ונמסר שמספר עסקים בה עומדים בפני התמוטטות. אנשי ארגון „מעוז" המתנגדים לפינויה עומדים להגביר בתקופת החגים את הפגנות המחאה שלהם ליד בית ראש הממשלה בירושלים.

להגיב: הבסיס לחישובים היה דוח־
קא שיטה שממשלת המערך פית־
חה ב־1975. זו צביעות — הגיבו
אנשי תמיר — וניסיון מצד שריד
לצבור הון פוליטי בגלל ענין שה־
ראשיתו דווקא בממשלת יצחק ר־
בין.

הח״כ מהמערך לא הזדרז להגן
על הממשלה־לשעבר. אם אמנם עש־
תה כן „זו בושה וחרפה. ולא אכ־
פת לי איזו ממשלה עשתה ועושה
זאת. אילו ידעתי, הייתי מקים קול
צעקה... שהכליכה תכסה את פני
שתי הממשלות״.

הליכוד לא רצה להתחלק באח־
ריות. „חבר הכנסת מהמערך, השייך
אבו־רביע, הסביר בעצמו לוועדה,
כי יש קבוצות שונות של
איסי", הגיב אמנון לין, „החוק
מקשה עם כולם במידה שווה. הוא
אינו מכביד על בעלי החלקות הק־
טנות אלא על העשירים, על הסו־
חרים לבעלות על מרחבים גדולים.
בעצם, יוסי שריד מגן על בעלי ה־
אחוזות העשירים, שחלקם (כ־20 אחוזים)
מהבידואים, ולא על העניים".

שריד שלל זאת. הוא הזכיר את
המתנחלים היהודים בפתחת־רפיח.
הם בוודאי אינם קרובים ללבו מב־
חינה פוליטית ומדינית. בכל זאת
— הגיב שריד — כאשר התעוררה
שאלת הפיצויים שלהם, מעולם לא
הקים קול זעקה נגדם. גם לא יקים,
כל עוד תביעותיהם לא יוצגו ב־
צורה קיצונית מהרמה הסבירה. „מ־
תיישבי פתחת רפיח והבידואים נת־
בעים לשלם את מחיר השלום עם
מצרים", טען שריד, „לא צריך ל־
גשת אליהם ביד קמוצה".

הגילויים האחרונים בוודאי פתחו
מרחיבו את כף ידה של ועדת
המשנה של הכנסת. הרשם הוא ש־
יו״ר הוועדה, ד״ר נרת והפסיג, ש־
קיבל על עצמו להיפגש עם שר
אוצר שמחה ארליך, לא שבע
מהדברים ששמע. הוא תחליט ל־
הזמין לישיבת הוועדה את השמאים,
שערכו את החישובים לפי הנח־
יות הממשלה, על בסיס רמת המ־

...יונות

...וועדה

...ע

...שבר״?

...מים הראשון בסדרת
...ממשלה היתה כי ...
...ת, כנראה, שלא
...בתיכנת־אזורית קצרת
...ה עכשיו. היא מוקמת
...ר — מוכ יותר אפילו
...עצמי. מי יודע, אגב,
...בסתר בשר השיכון.
...שיש אמנם פיתוי של
...ר צפיר מכיון במשרד
...על מדינית השיכון.
...ר המילה מחריד. כדי
...חשפה אמש על המסר.
...אר בה את ההתיחסות
...ל המילה מצחיק.
...ין שאמר אמש את מה
...מילים כליבך גדולים).
...מבקש ללזול משובית
...קשה האמין שהיה זה
...ת. זה היה סיבה בפי
...כך משעשע גם כאשר
...ר. אגב, לסדרת זו על
...ים בפריצות נבונות.
...ות.

...ר אמש משהו בדב־
...זאת החרפה. לאיזה
...ר חרפה? האם היא
...?

...ם הטוריסטים אינם
...ציאות כה נוראה כפי
...ר ...ת, וזהו מציאות
...ר איתה במילים, הרי
...ם.

...סוף, מהגב אל ליבי
...ת מעיני בוודאי. האם
...סיבה בצריך שהופיע
...יין עם שמעון שסלר
...לי בכבודו ובעצמו?

אהרן בכר

סוכות תש"ם

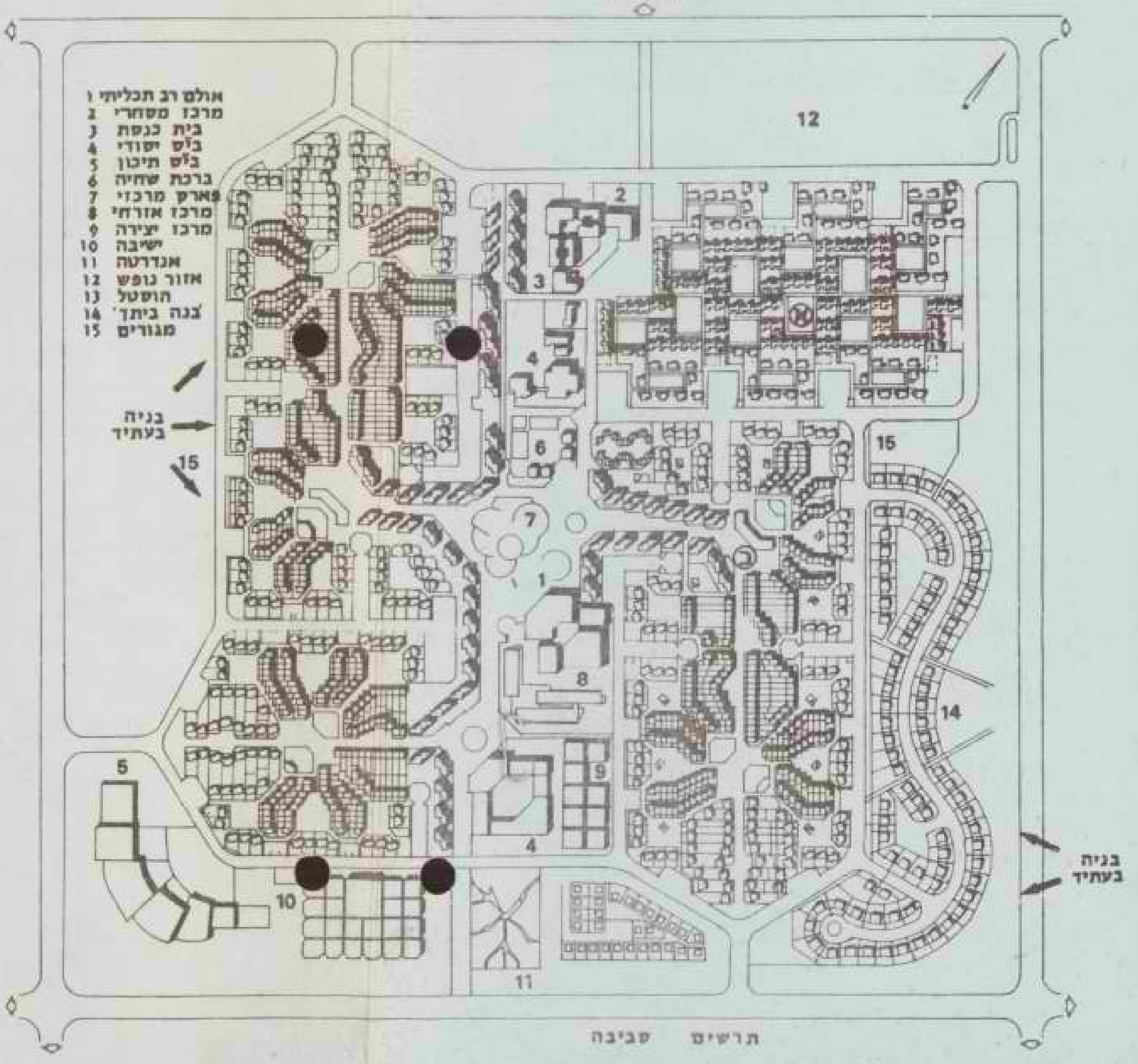

ימית

ימית
בת
ארבע

יום רביעי 10.10.79 י"ט בתשרי תש"ם

תחרויות ספורט

<u>בסלים</u> – רכיבה חפשית בין השעות 9:00–10:00
רכוז ליד האקליפטוס.

<u>שחיה</u> – התכנסות בבריכת השחיה
א. 10:00 משחה משפחות למרחק 500 מ' (=20 בריכות)
השתתפות של הורה וילד אחד לפחות!

ב. 11:00 תחרויות שחיה אישיות – (סגנון חזה וחתירה)
לגילאים: 8 – 10 כללי
10 – 12 בנים,בנות
12 – 14 בנים,בנות
מכתה ט' ומעלה.

<u>ארפנים</u>– התכנסות ליד האנדרטה.
א. 15:30 מרוץ עממי – אין הגבלה על השתתפות.
(פתוח לכל).
מסלול: מהאנדרטה, בכביש של שלב ב', שביל מרכזי, מרכז.
ב. 16:30 מרוץ תחרותי – הפרדה בגילאית: ילדים, נוער, מבוגרים. מסלול כנ"ל.
ג. 17:30 תחרות האופנים המקושטים במקוריות!
התכנסות במרכז המסחרי.

<u>פרסים</u>: – תעודת ימית לכל המשתתפים
– בגדי ים ספידו
– משקפי שחיה
– כדורים, ועוד ועוד...

להתראות ! ! !

יום חמישי 11.10.79 כ' בתשרי תש"ם

יום ימית

<u>לילדים</u> – בשעה 11:00 בבקר הצגה

בשעה 21:00 התכנסות בבריכת השחיה.
פתיחה חגיגית.
ברכות.

<u>בתכנית</u>:

–מסכת ימית
– להקת סקסטה
– מופעי בילעדי
– להקת הכושים העבריים
– מוסיקה לריקודים.

* תערוכת צילומים: ימית אוגוסט 78 –אוגוסט 79
פרי עבודתו של חנן עסיבר חושב ימית.

* תערוכת עבודות החוג לפיסול בהדרכת סניה פרמינגר.

(שתי התערוכות מתקיימות במתנ"ס ימית).

חג שמח!

[illegible], המופע [illegible] לא נעשה [illegible] התקיים בחוגה של נאוה [illegible] בבנה [illegible] ב-[illegible] בערב [illegible] לבוא.
להתראות
נילי

ימית

נתיב העשרה	שדות
חרובית	נאות סיני
פריאל	מרכז אבשלום
פריגן	מחנה גורית
דקלה	ניר אברהם
עצמונה	סופה
אוגדה	חולית

תלמי יוסף

משרד הפנים
הממונה על מחוז
הדרום - מ.א. איתם

הלאנה

עשור
לחבל ימית

תשל"א - תשמ"א

משרד השכון
המינהל לבניה
כפרית - צוות הקמה ימית

עשור לחבל ימית

בואו לחגוג עמנו את חגיגות העשור
לחבל ימית שתתקיים ביום ג׳ 7.7.81
ה׳ בתמוז תשמ״א

__בתכנית__:
* אירוח וכבוד במתנ״ס ימית החל משעה 17.00.
* ביקור בתערוכת אמני האזור
בבית העם במושב שדות.

הארוע המרכזי יתקיים במושב __שדות__
ליד האנדרטה לזכרם של חללי גדוד 46
__הפתיחה בשעה__ 19^{00}

* ברכות
* מקהלה אזורית בניצוחו של משה זורמן
* להקת המחול האזורית

מופע - „ספור חבל ימית״

☆ פרי עטו של יורם טהר לב

☆ עיבוד מוסיקלי משה זורמן

☆ בימוי ולחנים - שי לביא

ביצוע ע״י חברים וילדי הישובים

נשמח לראותכם בין אורחנו בערב
חשוב ומיוחד זה.

ישוב על הכוונת:

ימית, עיר הבירה של חבל ימית, הממוקמת על חוף הים, כ-10 ק"מ דרומית לרפיח, אמורה היתה להיות עיר החוף השלישית בגודלה בארץ. בפרוגרמה המוקדמתשהוכנה ע"י צוות תכנון מרכב מנציגי משרד הבטחון ומשרד השכון, תוכננה עיר בעלת ערך כלכלי ולאומי גדול ביותר. בין השאר נמנו היתרונות הבאים:

א. "רציפות לרצועת החוף המאוכלסת בצפיפות. מיקום הדומה לזה של חיפה ביחס למרכז הארץ, הן מבחינת המרחק והן מבחינת התפקוד כעיר הנמל והתעשיה הדרומית.

ב. אזור תירות עם תכונות נוף ואקלים ההופכות אותו לאחד היפים והמושכים בחופי הים התיכון. בו טמון פוטנציאל גדול להתפתחות הענף במימדים גדולים.

ג. מרכז תחבורה יבשתית. באזור זה נפגשות מספר דרכים:-
* דרך עיקרית חשובה היא דרך החוף המקשרת את כל ישובי רצועת החוף, נמשכת לאל עריש והתעלה, ומהווה שער כניסה לסיני.
* דרך רוחב ראשית הקושרת את ים המלח ואזור באר שבע עם חוף הים התיכון.
* דרך ראשית בין מפרץ אילת לחוף הים התיכון, ומהווה את הגשר היבשתי הקושר את הים התיכון לים סוף.

ד. נמל ימי - הנמל השלישי בישראל. אזור רפיח הוא המתאים ביותר למיקומו בהשקעות סבירות.

ה. נמל תעופה אזורי - בשל צפיפות האוכלוסיה בצפון ובמרכז הארץ, והעדרן הכמעט מוחלט של מיגבלות בתחום השטחים והמיטרדים לאוכלוסיה בדרום הארץ.

ו. אזורי התעשיה - הפוטנציאל התחבורתי של האזור, והשטחים הפנויים הנרחבים, מאפשרים פתוח אזורי תעשיה רצופים וגדולים ביותר, שיפתרו את הבעיות האקולוגיות באזורים המאוכלסים של המדינה.

ז. מפעלי כוח - אזור החוף הקרוב ביותר אל מרכזי הצריכה בארץ המאפשר פתוח תחנות כוח גרעיניות גדולות, נמצא באזור חרובה. הפינה אותרה ע"י הועדה לאנרגיה אטומית כרזרבה שיש לשמרה למטרה זו.

ח. מרכז שרותים לצה"ל באזור."

*** ***

בנית העיר החלה בשנת 1973, כמימוש הרעיון שהגה שר הבטחון דאז, משה דיין, ושמה אז, מטעמים פוליטיים: **מרכז אזורי פיתחת רפיח.** באוקטובר 1975 הוחל באכלוס העיר. ראשוני המתישבים היו גרעיני עולים מאמריקה ורוסיה, שהמתינו כשנתיים במרכזי קליטה (ותקופת מה אף ישבו במרכז אבשלום אשר בשדות). הישראלים שבאו, הגיעו מכל קצווי הארץ - מן הערים ומן הכפרים, מהמושבים ומהקבוצים. הם נענו לקריאת ממשלת ישראל לקחת חלק בהתהוותה של עיר מיוחדת זו, מתוך רצון ליצור בה, לפתח ולהתפתח עמה.

כלכך לא ממש...

מאת: ארנולדס יוסף / דקלה

לפעמים, ברגעים של שיכחה, מתוך שיגרה יומית, אתה מוצא לך שעה יוצאת דופן ומתרפק על איזה ספר חדש, ועובר לעולמות אחרים. דוחק ממך והלאה את המחר. למרות זאת, זה חוזר ולא מרפה, מציק ומכרסם. ועוטפות אותך המחשבות, לא תמיד בסדר כרונולוגי...
אני יושב לי עם עצמי ומחכה: אולי זה לא נכון. אולי זה יתפוצץ, וישתבש ה"שלום". ממילא אינני מאמין בו, וכי איך אפשר?! רק סומא לא יבחין כי מאחורי המעטה השקוף של הצביעות, מסתתרות מחשבות בלתי כנות ועמוקות כתהום! הפער איננו ניתן לגישור בהיותו גדול מדי. אלא שאת הנעשה אין להשיב, כנראה, ואנחנו פה קיימים-לא-קיימים, איבדנו את התחושה לגבי דברים רבים. הלכה מאתנו השלווה ובא הממון. לא. אני בהחלט לא חושב שזה יענה על כל הדברים שהיו לנו פה, והיו דברים יפים.

אני תוהה לפעמים: האם לא הסתנוורנו, מהרנו מדי, והרשינו לכל מיני נציגים למשוך אותנו אל הפנוי בצורה כזאת דוקא? באותם ימים ראשונים, כשהיה עדיין אפשרי לעצור את גלגל הפצויים, עדיף היה לו קם לנו איש חזק, עם כוח השפעה גדול, שידיז וידרבן ויסחוף את רוב האנשים לפיתחת שלום. כן, לפיתחת שלום! לבטל האופציות האחרות, לבנות מערכת חיים חדשה, מבוססת על כל אותם אלמנטים שהיו לנו פה, לעקוב מקרוב אחרי ההקמה החדשה, להשאר ביחד, לחסוך את כל הכתבות העוקצניות בעיתונות ובטלויזיה. היום אני יודע שהממשלה נכנסה למבוי סתום, לדרך ללא מוצא. ואשמים גם הלויתנים הגדולים בחוק ובמשפט, שראו לנגד עיניהם את אגדת האוז וביצי הזהב. אלא שהפעם לא אגדה היתה זו, והם עודם אוספים את ביצי הזהב...
אמר מי שאמר: את הגלגל אי אפשר לעצור, והזמן חולף לידינו ואיננו מתמהמה. הזמן עושה את שלו ואנחנו חיים עדיין, וארוכה הדרך לפנוי. בחלונות הגבוהים דנים עדיין בנושא הפיתחה, ורק אלהים יודע מתי סוף סוף יגבשו את המסמך הקובע ל"פתרון הסופי". ואלי הם יותר חכמים מאתנו, שהרי ככל שמתארכת הסחבת ומתקצר הזמן - יותר ויותר אנשים נוטים לעשות צעדים לגבי עתידם. הלבטים קשים, ומוצאים להם פתרונות ומחויבות רצינית, ורק ימים יגידו אם הבחירה היתה מוצלחת. ואילו אנו - רדומים, עסוקים, מנותקים ועייפים ממלחמות.

ואני הולך באותם שבילים, ומשרך רגלי לעבר החממות, צופה מבחוץ בשתילים, וכל כך רחוק מהם, איפה השנים הראשונות, לעזאזל?
משם אני יורד לכוון הים, מטפס אל האנדרטה וצופה אל הים האפור. גם השמיים קודרים והחוף נטוש ומזוהם. לנגד עיני רצות התמונות, ואני רואה בבהירות את החוף שוקק אנשים, המולת ילדים והמון כלי רכב. שבתות שטופות שמש ובקרים לבנים. כוס קפה במזנון, ועלמות חן פוסעות בחול הזהוב.
עתה הכל ריק. ואני ריק. וכל כך אהבתי את החוף הזה. כואה לי לעזוב, קשה לי להאמין.
כל כך לא ממש...

הבניה בימית החלה בתנופה רבתי. תוך שלש שנים עמדו לתפארת כל מה שקיים היום בימית: שני רובעי מגורים עם 750 יחידות דיור בצורת וילות, קוטג'ים בתי-שתיים-ושלש קומות, אזור "בנה ביתך" ובו 7 חוילות מפוארות. כן קיימת תשתית מוכנה ל-2 שכונות נוספות. זוהי בניה פונקציונלית המשתלבת עם הנוף ובה משטחי נוי וגני משחקים לרוב. בתוך השכונות אין תנועה מוטורית. הכבישים ומגרשי החניה נמצאים סביב השכונה. קוי החשמל, הטלפון, האנטנה המרכזית לטלויזיה - נמצאים כולם מתחת לפני הקרקע.

המרכז המסחרי המודרני מרכז את כל שרותי המסחר, התרבות, הבריאות, הדת, והשרותים המוניציפליים. בעיר בית ספר יסודי הכולל את חטיבת הביניים ובו כ-400 תלמידים; בית ספר ממלכתי דתי; 8 גני ילדים ו-4 פעוטונים; ישיבת הסדר המעניקה, תודות לאוכלוסיתה, אוירה יהודית מיוחדת; ובית ספר שדה.
בימית בריכת שחיה ומגרשי ספורט נאים לשימושן של 600 המשפחות המהוות כיום את אוכלוסית העיר. בשלבי בניה נמצא אולם ספורט ענק (שבניתו הופסקה). באזור התעשיה, הממוקם כ-6 ק"מ דרומית לעיר, נפתחו כ-40 מפעלים ובתי מלאכה חוף ימה של העיר הפך לשם דבר, והוא מושך אליו המוני מבקרים מכל הארץ. בימית מוצבת אנדרטה מרשימה לזכר חללי אוגדת הפלדה שנפלו בקרבות השריון בכבוש האזור במלחמת ששת הימים.

. . . . . .

מאז הסכמי קמפ דיויד, קפאה העיר על שמריה. אין בניה ואין פתוח. חלק מבתי המגורים עומדים ריקים. חלקם הפכו למוטל (בית הארחה) וגם בית ספר שדה הפך לאכסניה למטיילים. בתי מלאכה, חנויות ומפעלים נסגרו בחלקם. מספר לא מבוטל של משפחות עזב. החלה תחלופה של משפחות צבא הקבע (המהוות כ-40% מכלל האוכלוסיה).
העיר מנוהלת ע"י צוות הקמה ממונה מטעם משרד השכון, ורוב השרותים מתקיימים כמעט-כרגיל. אך בעיר קיימת תחושה של"סוף העונה". התושבים ברובם עסוקים בחיפוש אחר פתרונות אישיים במקומות חדשים. עם סתימת הגולל על עתידה של העיר, לא נותרו עוד יעדים משותפים שיאחדו וילכדו את הצבור, אשר ידע בזמנו להאבק למענם בכל מאודו.

עיר פזורה / יאיר הורן

עִיר פְּזוּרָה עֵינֶיהָ יְלָדִים,
כְּזִיו קַשְׁתוֹת מִזְרָח עַד עַרְגּוֹן קַשְׁתוֹת מַעֲרָב
עִיר פְּזוּרָה וְלֵב־לִבָּהּ
מִשְׁמַן שִׁבְעַת קְנֵי רוּחוֹת חוֹגֵג.

עִיר פְּזוּרָה, מַמַּרְאוֹת מַסְעוֹתֶיהָ
צִפֳּרִים רוֹקְמוֹת שְׁבִילֵי דְּבַשׁ
וְרֵיחַ פֵּרוֹת הַמַּיִם מְלַוֶּה
מַסְעוֹת עִיר פְּזוּרָה אֶל גֻּלַּת הַיָּם.

כָּבְדוּ מַסְעוֹתֶיהָ כְּמָעוֹף בְּשִׁבְיָהּ.
מַשְׁכִּים סְבָכֵי מַרְאֶיהָ וְצִבְעֵי הַתַּפּוּז וְרֵיחַ תֹּם.
אוֹר שֶׁהָלַךְ סָבִיב מְגִלַּת הַיָּם
שְׁקָלָהּ בְּמֹאזְנֵי גַּלִּים.

מִצֵּל נְשָׁמָה דָּלְקָה כְּפָרִי.
אָמְרָה: נְשָׁמָה לִנְשָׁמָה דּוֹבֶרֶת.

וּבְגֻלַּת הַיָּם מַיִם וּמוֹעֵם.
רֵיחוֹת פְּרִי הַמַּיִם שְׁטוּפִים כְּאֶצּוֹת בְּצַד
שֶׁלְּדֵי דְּגָנִים.
עִיר פְּזוּרָה שֶׁרְגִיעָה נִפְלָאָה מִתְנַתָּה
יֶלֶד־שַׁעֲשׁוּעֶיהָ מָוֶת מַבִּיט בָּהּ
מֵהַמָּקוֹם הַהוּא.

קול קורא

מאת: יפעת לבנון

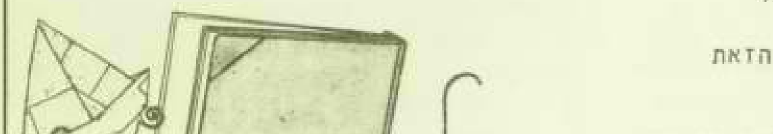

קומו ילדי בני ישראל, בני האריות
וצאו למלחמה, מלחמה בלי יריות
מלחמה בעוני, בפשע, בסחיטה
מלחמה על ארץ ישראל היפה והשמחה.

לעיננו ממשלה מתפוררת,
בה שוחד, סחיטה ופיטורים
והיא בכלל לא מיצגת
את כלל האזרחים.

קומו ילדי בני ישראל
הראו את כוחכם
כך לא נוכל במדינה הזאת
יותר להתקים.

אנשים עלו לארץ בסכנת נפשות
וישבו את השממה ויבשו את הביצות
יש אלפי יורדים מן הארץ
ופעם עלו מאות,
זאת ממש בושה שזה יקרה
לעם עם הסטוריה כזאת.

קומו ילדי בני ישראל
אל תחכו יותר
אנחנו יכולים הרבה
אם רק מאד נרצה
פתחו את פיכם בצעקה גדולה
ואם כולנו נתאחד, נגבור על הממשלה

בואו ילדים ונקום נא
ונמצא את הדרך הנכונה והקשה
ונלך בה מבלי להתיאש
כי רק כך נוכל להיטיב את הישיבה
בארץ הקדושה.

לתיק ימית
16/9/80

כ"ז אלול תש"ם
8.9.80

5929/-4490

אל: מר אביבי - סגן החשב הכללי

הנדון: ימית אולם ספורט ח-ן סופי לחוזה מס' 77/75127/77
<u>הקבלן ר.ס.ו.ר.</u>

לאחר ערעורו של הקבלן על מועד הגשת החשבון הנ"ל, דרש המתאם לבדוק שנית תאריכי ההגשה והתברר:-

א. שבתאריך 23.10.79 הוגש ח-ן סופי לגן ילדים ומעון יום.

ב. לח-ן סופי של אולם ספורט ומרכז מסחרי התקבל במחוזנו ב-29.1.79 לבדיקה.

לאחר הבירורים אצל החשב הכללי והיועץ המשפטי בירושלים ובתל-אביב סוכם סופית בנושא תביעות הקבלן.
החשבון נבדק ונשלח מהמחוז לאגף חוזים ומכרזים בתל-אביב.

לאור העיכוב שחל בבדיקת והכנת הח-ן הסופי , לא באשמת הקבלן.
אנו ממליצים לשלם"ריבית החשב" מתאריך הגשת הח-ן סופי שהוא 29.1.79 עד מועד ביצוע התשלום ובניכוי 105 ימי בדיקה, על הפרש הסכומים בין הח-ן הסופי והתשלום האחרון.

מכתבנו זה מבטל מכתב מס' 4529/4364 מתאריך 16.7.80.

לוטה: מכתב המתאם משרד שואב בע"מ.מתאריך 30.9.80.

בברכת שנה טובה,

ר. קבטרובסקי
מ.מ. מהנדס מחוז הנגב

<u>העתקים:</u>
מר שטרן - ס/ראש המינהל ומנהל אגף לתכנון ולביצוע
מר רודביק - ס/מנהל אגף לתכנון ולביצוע
מר בלף - ממונה על חוזים ומכרזים
מר לפם - ממונה על ישובים חדשים
מר יצחקי - ממונה אגף פרוגרמות
מר זיידה - ראש צוות איזור ערבה ורמת הנגב
מר ר. שטרן - שואב בע"מ

רק/זב

13/1/80

16.12.79

הארץ

הדגם (היקר) של ימית

נציגי הוועד תובעים פיצויים בעד דירות התושבים לפי דגם יישובים במרכז הארץ ודוחים את ההצעה לדגם ערד ✶ בבדיקת „הארץ" התברר כי למחצית מהתושבים דירות ביישובים שמהם באו לימית ✶ 16 משפחות שלא גרו מעולם בימית קיבלו 1.5–2.5 מיליון ל"י לכל משפחה

מאת **עמוס חדד**

שאלת גובה הפיצויים לתושבי ימית ותנאי הפינוי ממשיכים להסעיר את הרוחות בימית. מסמך התביעות שהגיש ועד תושבי ימית לממשלה ואשר עיקריו פורסמו בראשונה ב„הארץ" ממשיך להנחות את חברי **הוועד** בתביעותיהם לקבלת פיצויים הן בעד הדיור, הן בעד מענק הביסוס והן בעד העסקים.

כאשר פורסם המסמך היו שאמרו על כתבריו כי הם החלישו בעצם לצורך „פשיטה על אוצר המדינה, פשוט להתעשר **אחת** ולתמיד". מאז פורסם המסמך ב־25 ביוני 1979 מיפלו בעניין הפיצויים למפוני ימית רצדות שונות. **האחרונה** בראשות שר הבינוי והשיכון דוד לוי. שהמתיישבים ניתקו עמו מגע בטענה שהוא איננו מבין אותם. השביע אמרו לי מתיישבים מימית כי השר לוי מייצג רובד מסוים באוכלוסיה וייתכן שמשום כך אינו מבין את מתיישבי ימית שבאו מרבדי אוכלוסיה אחרים.

הוועד אינו מנהל שום מגעים עם השר לוי מזה כחודש וחצי. הוא פנה לראש הממשלה מנחם בגין וביקש להיפגש עמו בהסתמך על הבטחתו שאם לא יסתדרו עם השר לוי יפנו אליו. בגין נענה לפנייתם והפגישה נקבעה למחר.

נציגי המתיישבים בימית תובעים לקבל פיצויים בעד הדיור לפי דגם של יישובים במרכז הארץ, לפי הממוצע של סקר שנערך על היישובים מהם באו המשפחות לימית. התושבים טוענים כי לפי סקר שערך משרד השיכון באפריל 1978 מתברר כי 88 אחוז מתושבי ימית באו מערים גדולות ורק 12 אחוז באו מערי פיתוח. הסקר כולל מדגם של 272 משפחות.

מתברר כי 43 משפחות באו מבאר־שבע, 24 מירושלים, 20 מראשון לציון, 18 מפתח־תקווה, 17 מחולון, 16 מתל־אביב, 12 מרחובות, 11 מאשקלון, 7 מרמת גן, 7 מחיפה, 5 מאשדוד, 8 מבני ברק, 11 מהרצליה, 11 מרעננה, 11 מלוד והיתר מערי פיתוח ותולים חדשים. הוועד הציע לעשות ממוצע של יישובי הדגם וכך לקבוע את הדגם שלפיו יקבלו התושבים פיצויים בעד הדיור. לפי זה, הם אומרים, יוצא שהממוצע הוא מרכז הארץ וכך צריך להיות הדגם שעל פיו תשלם הממשלה פיצויים לבעלי דירות בימית.

לחזור ליישוב הקודם

עוד טוענים נציגי התושבים כי מרבית המשפחות מעוניינות, באופן טבעי, לשוב ליישוב ממנו באו. הן אומרות כי ביישוב זה, יוכלו להיקלט חזרה טוב יותר הן בגלל הקשר המשפחתי והחברתי והן בגלל הכרת המקום. סביר, הם אומרים, שביישוב בו גרו בעבר יוכלו למצוא עבודה ביתר קלות. נקודה נוספת שבה מבקשים נציגי הוועד להתחשב היא שאלת חינוך הילדים. צריך שהילדים יחזרו לאותו בית־ספר שבו למדו בעבר, דבר שימנע מהם עוד משבר של העברה מבית־ספר אחד למשנהו, אומרים נציגי הוועד.

חברי הוועד תובעים כי יישובים כמו ראשון לציון, רחובות, כפר סבא, רעננה, באר־שבע, אשדוד ואשקלון ייקבעו כיישובי מדגם לימית, והממשלה תשלם להם בעד הדירות אותו סכום שעולה דירה בימית, באותו גודל ולפי אותו מספר החדרים.

הממשלה אינה מקבלת את הצעת הוועד. הדגם שהוצע לתושבי ימית הוא היישוב ערד. זאת, כיוון שאת הדירות שרכשו תושבי ימית בשעתם הם רכשו לפי אותם התנאים שהיו קיימים בערד, באזור פיתוח א'.

אכלוס ימית החל בסוף 1975. התושבים שבאו לימית קיבלו את הדירות בתנאי רכישה מיוחדים של אזור פיתוח א'. דירת ארבעה חדרים ששטחה 87 ממ"ר בקומה א' של מבנה דו־קומתי עלתה 160 אלף ל"י; דירת שלושה חדרים, באותו בניין בקומה שניה, ששטחה 73 ממ"ר עלתה 150 אלף ל"י; בבתים בני שלוש קומות עלו דירות ארבעה חדרים בקומה הראשונה ובשטח **של 92 ממ"ר 163 אלף ל"י; בקומה השניה עלתה דירת ארבעה חדרים** ששטחה 81 ממ"ר 155 אלף ל"י; בקומה שלישית עלתה דירת שלושה חדרים ששטחה 82 ממ"ר, 145 אלף ל"י.

בשלב מאוחר יותר הגיע מחיר הדירה בימית ל־400 אלף ל"י. תנאי הרכישה היו מיוחדים וכיום אין להשיג דוגמתם בשום מקום בארץ. רוכשי הדירות קיבלו משכנתא של עד 90 אחוז ממחיר הדירה. כאשר חלק מהמשכנתא קיבלו כהלוואה עומדת. גובה ההלוואה העומדת היה 28.000—60.000 ל"י (לפי התקופה שבה נרכשה הדירה), המשכנתאות ניתנו ללא הצמדה.

היום, תובעים התושבים מהממשלה לקבל בעד הדירות שרכשו בתנאים מיוחדים סכומים גבוהים יותר מאשר 1.5—2.5 מיליון ל"י שהציע להם השר לוי. לדבריהם, עולה היום דירת שלושה חדרים בערד כ־1.6 מיליון ל"י כך שסכום של 1.5 מיליון ל"י שמוצע לדירת שלושה חדרים לא יספיק אף לרכישת דירה כזו ואילו הסכום של 2.5 מיליון ל"י המוצע לבעלי דירות של חמישה חדרים לא יספיק לרכישת דירה באותו גודל. הכל לפי הקריטריונים של מרכז הארץ.

בבדיקה שערכתי התברר כי לפחות למחצית מתושבי ימית יש דירה שניה ביישוב ממנו באו שלא כל אלה שבאו לימית מכרו את דירותיהם. חלק מסרו אותן בשכירות וחלק השאירו אותן כדירה שניה בה הם מבקרים מדי פעם, כשהם באים אל אותו היישוב שם התגוררו.

אותם תושבים, בעלי דירה שניה, רכשו את הדירות בימית בתנאים של משכנתא בשיעור 60 אחוז ממחיר הדירה ללא הצמדה ואת ה־40 אחוז שילמו במזומן לפני הכניסה לדירה. בתוך המשכנתא שקיבלו יש גם הלוואה עומדת כמו לרוכשים שאינם בעלי דירה שניה.

לפי הצעת הממשלה, נוסף לפיצויים של 1.5—2.5 מיליון ל"י שיקבלו הם לא יחזירו את ההלוואה העומדת וזו ייהפך למעשה למענק (28.000—60.000 ל"י בשנים 1975—1978). את יתרת המשכנתא יתבקשו בעלי דירה שניה להחזיר מיד מתוך סכום הפיצויים ואילו אלה שאין להם דירה שניה יוכלו לגרור את המשכנתא יחד עם משכנתא נוספת שיקבלו בעד רכישת הדירה במקום אחר.

בעד הפיצוי בעד הדירה הציע השר לוי לתושבי ימית מענק ביסוס של חצי מיליון ל"י למשפחה ואילו הפיצוי בעד העסק יהיה לפי השווי שלו, לפי הערכת שמאי אשר כבר החל בעבודתו והוא יסיימה בתוך שבועיים־שלושה.

מתברר, כי יש משפחות שהתעשרו כתוצאה מהסכם השלום עם מצרים. 16 משפחות שרכשו דירות בימית ערב חתימת הסכמי קאמפ־דייוויד ולא גרו כלל בימית קיבלו כבר פיצויים מהממשלה בסכומים של 1.5—2.5 מיליון ל"י, בעד דירות שרכשו בסכומים של עד 400 אלף ל"י. יוצא כי בתקופה של **פחות** משנה הרוויחו סכומים הנעים בין מיליון לשני מיליון על השקעה של 400 אלף ל"י, שאת חלקה קיבלו במשכנתא ללא הצמדה וחלקה כהלוואה עומדת, שזה למעשה מענק שלא יחזירו אותו.

עובדה זו, שאושרה על־ידי יוסי מרגלית, מנהל המינהל לבניה כפרית במשרד הבינוי והשיכון העוסק במרים בעניין פינוי התושבים, מקוממת את התושבים הגרים בימית זה כארבע וחמש שנים. מרגלית אומר: „אם זה היה תלוי בי לא הייתי משלם להם את הפיצויים, אך יש בעניין זה החלטת הממשלה ולפי הקריטריונים שנקבעו מגיע להם תשלום פיצויים".

עד כה עזבו את ימית 11 משפחות לאחר שקיבלו את הפיצויים שהוצעו להם על־ידי הממשלה. ארבע משפחות, שעלו מארה"ב ישר לימית, ירדו וכיום מדברים בימית על עוד שלוש משפחות שמתכוננות לרדת מהארץ. אולם, מצאתי בימית משפחה הטוענת כי היא נמצאת כל כך קשה מהחלטת הפינוי עד שהיום הגיעה למצב של חוסר־יכולת להתקיים.

900,000 ל"י בעד חנות

ראש המשפחה, ר"כ (שביקש להישאר בעילום שם) סיפר לי כי הוא בא לימית ממושב כפר אביב ליד צומת אשדוד עם אשתו וארבעה ילדים. לדבריו, גר במושב בדירה שכורה והיתה לו נגריה בגדרה ממנה התפרנס. כדי לרכוש דירה בימית, אמר, מכר מגרש בגדרה עם קושאן בשטח בגודל של 1300 ממ"ר ב־140.000 ל"י, כדי לקנות גם חנות בימית. הוא פתח שם חנות ממנה התפרנס טוב עד להחלטת הפינוי. מאז, התנות סגורה משום שכוח הקניה ירד, לדבריו, והרווחים אינם מאפשרים לו לחדש את המלאי, כך שהוא נמצא במכירת חיסול. לדבריו, הוא עמד להקים נגריה בימית במקום נגריה ומכונית שפתח, אך לאחר הסכמי קאמפ־דייוויד קיבל צו הקפאה המונע ממנו להמשיך בהקמתה. כיום, הוא מתפרנס ממכירת חיסול של החנות, אך אין בכך דבר, לדבריו, כדי לכסות חובות שיש לו וגם לפרנס את המשפחה.

לדבריו, הוצעו לו פיצויים של 900.000 ל"י בעד החנות אך הוא אומר: „אם הייתי משאיר את המגרש שמכרתי בגדרה היה היום עולה לפחות שני מיליון ל"י, כך שבכל מקרה אני מפסיד. הפיצויים שאקבל בקושי יספיקו לכסות את החובות שלי", הוא טוען.

8

מעריב 14.12.75

דולצין: „מצב ,רסקו' אינו מדאיג במיוחד"

מאת יעקב הכהן

הנהלת הסוכנות היהודית — אשר חברת „רסקו" נמי־צאת בשליטתה — אינה מתכוונת להתערב במצבה של החברה, שנקלעה למשבר נזילות חמור.

יו"ר הנהלת הסוכנות, אריה דולצין, מסר אתמול לסופר „מעריב", כי ביקש מהנהלת החברה שתגייס בכוחות עצמה את הכספים הדרושים לה כדי להחלץ מן המשבר.

הוא הוסיף: „מצבה של חברת ,רסקו' אינו מדאיג ב־מיוחד, שכן הוא דומה למצבן הנוכחי של כל חברות הבניה בארץ". מחמת השפל במכירת דירות בארבעת החודשים ה־אחרונים, יש עתה לחברה 800 דירות לא מכורות.

אשר לאפשרות החלפתו של מנכ"ל החברה, חיים בריסקמן, אמר דולצין כי בריסקמן ממ־לא את התפקיד באופן זמני בלבד, ומעולם לא ביקש ל־מנותו באורח קבוע לכהונת מנכ"ל החברה.

בדבריו נתן אריה דולצין אישור לידיעות שהתפרסמו כ־בר, כי צפויה החלפת המנכ"ל, אך סירב לומר מי ימונה ל־תפקיד, שכן הדבר מסור להח־לטתה של מועצת המנהלים.

בתום ישיבה שנמשכה ששה אחדות הטילה אתמול מועצת המנהלים של החברה על יו"ר הדירקטוריון חיים דובשני ו־על המנכ"ל, חיים בריסקמן, להכין ולהגיש לה בתוך שבוע תכנית כוללת לנקיטת צעדים אופראטיביים בחברה.

מקור בדירקטוריון החברה ניד"ע אתמול לסופר „מעריב", כי יהיה הכרח לממש נכסים הנמצאים בבעלות החברה כדי לגייס את הכספים הדרושים לה. המקור ציין, כי ב„רסקו" „מועסקים הרבה הרבה עוב־דים מיותרים וברור שזהו אחד הגורמים שנוצר יחס בלתי סביר בין הוצאות החברה ו־המחזור שלה".

הוא מתח ביקורת חריפה על עמדתו של יושב ראש הנהלת הסוכנות, שלפיה לא תתערב הסוכנות בנעשה בחברה ואמר: „זוהי גישה בלתי אחראית לד־מר דברים כאלה. החברה אי־ננה יתומה. עומד מאחוריה גוף הדומה לממשלת ישראל והוא אינו יכול להתנער מאחריותו כלפי חברה בת שבשליטתו, ברור שהסוכנות תצטרך לתת את ידה בצורה כלשהי להב־ראת החברה".

הארץ 16.12.75

גם יו"ר רסקו מתכוון להתפטר

מאת אלעזר לוין,

סופר „הארץ" לענייני כלכלה

יו"ר מועצת המנהלים של רסקו, מר חיים דובשני, מתכוון להתפטר בקרוב, בעקבות המנכ"ל, חיים בריסקמן, שכבר הודיע על התפטרותו. ייתכן שהתפטרותו של מר דובשני, שבאה על רקע המשבר ברסקו, תו־גש כבר השבוע.

מר דובשני הציע, שכל מועצת המנהלים תתפטר, בין השאר בשל סירוב יו"ר הנהלת הסוכנות לעזור לחברה. חברי מועצת המנהלים דחו בתוקף בישיבה האחרונה הצעה זו. נראה איפוא כי רק מר דובשני יתפטר.

חברי מועצת המנהלים, שרק הם היכולים לדרוש את התפטרותו, הס־כימו שלא לנקוט פעולה מצידם ב־משך מספר ימים, עד להתפטרות הרשמית.

אמש נודע עוד, כי אחת הסיבות לעיכוב ההודעות ה־רשמ"ת על התפטרות היו"ר והמנכ"ל היא הרצון להסדיר את עיתוי ההודעה עם ה־בורסה.

בין היו"ר והמנכ"ל היו באחרונה האשמות הדדיות לגבי השאלה, מי אשם בקשיי החברה.

מר דובשני מקבל שכר מרסקו — בגובה שלא נמסר — החל כ"ו ב־ספטמבר. התשלומים שהוא מקבל וצורתם לא הובאו מעולם לאישור במועצת המנהלים של החברה. אחד מחברי המועצה אמר אמש לסופר „ה־ארץ", כי „אם מישהו חותם על שי־קים לטובת דובשני, הרי שהוא שם את כספו על קרן הצבי".

עוד נודע, כי המשנה למנכ"ל רס־קו, מר היינץ בכוולד, נסע לפני חו־דשיים לחו"ל על חשבון החברה ללא אישור מועצת המנהלים. כאשר הוע־לה העניין באחת מישיבות המועצה אמר המנכ"ל, חיים בריסקמן, כי לדעתו אין זה מתפקידה של מועצת המנהלים לאשר נסיעות כאלו.

פרטים נוספים

אמש נודעו פרטים נוספים על ה־סיבות לקשיי רסקו ועל דוגמאות לעיסקות כושלות של החברה:

✱ החברה חתמה על הסכם לרכי־שת שטח גדול באשדוד. כאשר ל־שני הצדדים היה ידוע, שלפי תוכ־נית בניין ערים מותר לבנות במקום 550 דירות. לאחר שסוכם מחיר ה־קרקע הודיעה העירייה כי תאשר בנ־יית 420 דירות בלבד. הקונה הר־ריע שישלם מחיר מוקטן. ההפסד לרסקו מהורדת המחיר נאמד בעש־רות מיליוני לירות.

✱ רסקו הזמינה עגורנים גדולים מחו"ל במיליוני לירות. שאין לה צורך בהם כרגע. העגורנים הקר־נים במכס ולא שוחררו.

✱ החברה ביזבזה מיליוני לירות על תשלומים ביד נדיבה לעובדים בכירים. פקיד בכיר שפרש לאחר שתי שנות עבודה קיבל פיצויים של כמיליון ל"י. מנהל כללי ותיק של חברה־בת, שפרש ועבר לתפקיד צי־בורי חשוב, מקבל פנסיה של 35 אלף ל"י לחודש, למרות שהוא מק־בל משכורת גם במקום עבודתו ה־חדש, ובנוסף לכך עומדים לזכותו מיליון וחצי ל"י בקופת החברה.

✱ רסקו מעסיקה מאות עובדים מיותרים מכלל 1800 עובדיה. המדו־בר בעיקר בפועלי בניין בגיל מת־קדם, שאי־אפשר לפטרם מפני ש־הם בעלי ותק רב.

✱ לרסקו קרקעות ב־800 מיליון ל"י, אולם היא לקחה הלוואות יקרות כדי לממן את רכישת הקרקעות. הנהלת החברה מודה, כי כאשר שי־עורי הריבית לזמן קצר במשק מגי־עים כיום ל־120% כמעט, אין תק־ווה לרווח מעיסקות בנייה.

✱ כבר לפני מחצית השנה הוצע להנהלת רסקו למכור קרקעות שאינן לבנייה מיידית, כדי להשיג מזומ־נים. ההנהלה דחתה את ההצעה. עתה מנסים למכור קרקעות. אולם השוק כיום חלש מאוד ואי אפשר למכור.

✱ מכירת הדירות בשפל, למרות שהחברה הקפיאה את מחירי הדירות ואף נותנת הנחות של עד 10% אם הקונה עומד על המקח. בחברה היבע חשש, כי עלולים להגיע למצב שבו, גם אם יימכרו דירות, הרי שבשל גורמים אלו המכירה תיעשה, בעצם, בהפסד.

✱ באחרונה הוקם צוות פנימי, לבדוק את מצב החברה ולהציע תוכ־ניות הבראה. הצוות כמעט שלא פעל והתוכנית לא הוגשה.

חבר מועצת המנהלים מר משה כהן אמר באחת הישיבות האחרונות, כי „שנתיים אני יושב בדירקטוריון וכל הזמן אני שומע אותם דיבורים. יש לי הרושם שלא נעשה דבר".

סופר „הארץ" מוסר: בישיבת מו־עצת המנהלים של רסקו, ביום ה' האחרון, הודיע מר חיים דובשני, יו"ר מועצת המנהלים של החברה, כי הוא מתכוון להתפטר. עם זאת נדחה הדיון הסופי בהודעתו ליום ה' הקרוב.

התריע

לפני כן נודע כי המנכ"ל המתפטר מר חיים בריסקמן, טען בפני גור־מים שונים, כי מר דובשני נטל ל־עצמו סמכויות של יו"ר פעיל ושל האחראי לישיבות ההנהלה ללא אי־שור הדירקטוריון. הוא גם קבע כי מר דובשני, שקיבל על עצמו, בין היתר, לרכז את ענייני הכספים בחב־רה ולהגיש תכנית להבראה פיננסית, לא הגיש תכנית כזו עד היום.

כפי שנודע, התריע מר בריסקמן על מצבה הפיננסי הקשה של רסקו לפני כשנה, בעת כניסתו לתפקיד המנכ"ל. בדו"ח שכתב אז קבע, כי בעוד כשנה, כלומר היום, תיאלץ רסקו לגייס סכומי כסף ניכרים.

בתום מחצית השנה לכהונתו, מסר מר בריסקמן למר דולצין, יו"ר הנ־הלת הסוכנות, כי הוא רואה את עבודתו כאילו באה לקיצה ומבקש לשחררו מתפקידו. ואולם, הוא נע־תר לבקשת מר דולצין להמשיך ב־תפקיד עוד זמן מה ולרכז את ה־טיפול באתרי הבנייה ואילו מר דו־בשני, שנבחר כיו"ר מועצת המנה־לים, שירכז את הטיפול בענייני הכ־ספים, כפי שאכן עשה.

עם תום שנה לכהונתו, לפני כ־חודש, פנה בריסקמן שנית למר דול־צין וחזר וביקש לעזוב את התפ־קיד. שוב נתבקש להישאר. כחודש נוסף, כדי לשמש כחבר צוות שיקבע את מצבה המדוייק של רסקו. הצוות בראשותו של מר דובשני, התכנס מאז רק פעם אחת וטרם הגיש ה־דו"ח.

בישיבה האחרונה של מועצת המ־נהלים, טען מר דובשני כי הוא שגה בהערכת מצבו של משק הב־נייה. הוא חזה שיפור בענף הבנייה וביקוש גדול לדירות, וטעה בכך טעות מרה, יחד עם הממשלה. בגלל טעות זו מסרה הממשלה את עבודות שדות התעופה לאמריקאים, הוקפאו עבודות הבנייה בארץ ואילו רסקו נכנסה לקשיי נזילות. יחד עם זאת, אמר דובשני, כי הצוות הניהולי של רסקו אינו מתפקד כראוי. נטען כי עודף כוח מרוכז בידי המשנה ל־מנכ"ל, מר בוכוולד. הוא האשים את אגף הכספים, שהזרים להנהלה אינפורמציה לא נכונה והסביר, כי אין יו"ר חייב לבדוק כל טופס ועל כן אפשר להבין, כי סמך על המידע שקיבל.

עם זאת אמר דובשני כי נפל קרבן למידע בלתי מוסמך.

16.12.75

מדוע הוקפאה בניית ביה"ס בבית שאן

בשאילתה שהפנתה ח"כ אורה נמיר לשר הבינוי והשיכון דוד לוי מדובר בביטול אישור בניית בית־ספר מקיף שני בבית־שאן. את התכניות להקמת ביה"ס הכין שר השיכון אברהם עופר, והשר פת הבטיח לבצעו.

יו"ר סיעת הליכוד במועצת בית שאן, שהוא מנהל בית־הספר ה־מקיף, ומנהל ביה"ס הממלכתי דתי בבית־שאן, חבר סיעת ה־מפד"ל במועצת העיר התלוננו כי האישור לבניית בית־ספר מקיף שני בבית־שאן ובנייתו הו־קפאו", נאמר בשאילתה. מספר התלמידים במקום גדל בלי הרף. בחדר־האוכל של בית־הספר ה־מקיף הראשון אוכלים בשלוש משמרות מדוע הוקפאה בניית בית הספר המקיף החדש? מה בד־עת השר לעשות כדי לבטל את גזירת ההקפאה?

דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

6

איזור תעשייה חדש בירושלים

מאת סופרו הכלכלי של „דבר"

לאור הביקוש הרב לשטחי תעשיית קיים חשש שבקרוב תשאר ירושלים ללא רזרבה קרקעית. מכיוון שתיכנון וביצוע עבודות פיתוח ובנייה של איזור תעשייה דורש מספר שנים, מציעה החברה הכלכלית לירושלים להקים איזור תעשייה חדש במבשרת ציון ולהרחיב את שטח התעשייה במישור אדומים.

בדיון שנערך בדירקטוריון של החברה הכלכלית לירושלים, הציג מנכ"ל החברה, שלמה בלקינד, את תכנית העבודה של החברה לשנת 1980/81 להשלמת הבנייה של מיבני תעשייה בעיר בשטח כולל של כ־70 אלף מ"ר ובהשקעה של כחצי מיליארד ל"י. מיבני התעשייה מוקמים באיזורי התעשייה בגבעת שאול ב', תלפיות, עטרות, מישור אדומים והר חוצבים. אכלוס המיבנים שבנייתם נסתיימה ממשיך להיות בקצב מוגבר ומגיע לכ־30.000 מ"ר לשנה. בידי החברה נמצאות תכניות נוספות לבניית של כ־150.000 מ"ר נוספים ובהשקעה של כ־1.75 מיליארד ל"י.

כבר היום יש בירושלים 1053 מפעלים ובהם מעסיקים כ־150.000 עובדים. 502 מפעלים מרוכזים ב־7 איזורי התעשייה והשאר מפוזרים בחלקים שונים של העיר.

בדיון נמסר, כי ועדת המנכ"לים לענייני ירושלים הזמינה מחקר שבוצע ע"י משרד התיכנון של ה"כ יגאל כהן־אורגד. במחקר זה הומלץ שהחברה הכלכלית לירושלים תשתלב בתחומי פעולה נוספים וביצוע עבודות בנייה בהיקף נרחב, זאת לאור ההצלחה הרבה בפיתוח ובניית איזורי התעשייה בבירה.

הצֹפֶה

התפטר ועד תושבי ימית

בעקבות המסקנות הסופיות של שמאים ממשלתיים לגבי מכירת הדירות בימית, שפורסמו לפני ימים מספר, התפטר ועד תושבי ימית, ולפי החלטת האסיפה הכללית של התושבים נותק גם כל קשר עם משרד הבינוי והשיכון.

כתב עתיים מוסר, כי לפני כחמישה חודשים הציע שר הבינוי והשיכון הצעה מפורטת של פיצויים לתושבי ימית על בסיס הותק במקום, וגודל הדירה, לפי דגם מחירי הדירות בעבר. בהתאם לכך היו התושבים אמורים לקבל פיצויים בסך 1.150 מיליון — 2.2 מיליון ל"י, בתוספת מענק בסיס לכל שנת ותק במקום.

כאשר התושבים דחו את ההצעה, הוחלט להעביר את ההכרעה לשמאים. לאחר עבודה של כ־3 חודשים פורסמו המסקנות הקובעות סכומים פחותים בכ־100 עד 200 אלף ל"י לכל יחידת דיור.

התושבים טענו, כי בינתיים חלפו למעלה מ־4 חודשים ומאז שהוגשה ההצעה הקודמת, ולפיכך חל כירסום בעקבות האינפלציה. בהתאם לכך הוצע באסיפת תושבים סוערת לועד להפסיק את פעולתו לאות מחאה. עם זאת מסתמנת מגמה להסמיך איש אחר, שישמש כנציג התושבים.

עד כה התפנו מרצונם הטוב כ־32 משפחות מחבל ימית.

דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

דיר־יאסין

...יוק!

איזור הכפר הערבי דיר־יאסין, שבמערב ירושלים, נקרא בשם חדש — הר נוף. השם נבחר בתחרות שהוכרזה מטעם ארגון הקבלנים והבונים בירושלים.

מזכיר הארגון ברוך ברקאי מסר, כי באיזור זה תוקם שכונת מגורים חדישה עם כ־3000 יחידות דיור.

ועדה ציבורית, שבראשה עמד פרופ' זאב וילנאי, וחבריה היו אישי ציבור בדקה יותר מ־300 הצעות לשמות השכונה החדשה. בפרס הראשון, בסך 5000 ל"י זכה השם הר נוף, על־פי הצעתו של דוד לוי, בחור ישיבה בבירה.

בפרס השני זכה השם נוה חורש, והשם שזכה בפרס השלישי הוא אורנית. שהוגש להועדה על ידי פתרים שונים, וביניהם המשורר הירושלמי יצחק שלו. (ע)

מבט

הקבלנים הקימו קרן גמל

מאת ב. אדר, סופר „מבט"

הקבלנים הקימו קרן גמל, שתבוא במקום קרן ביטוח הדדי שפעלה ליד מרכז הקבלנים. ההחלטה התקבלה אתמול באסיפה כללית של הקרן.

קרן גמולים היא קופת גמל מאושרת הנמצאת תחת פיקוח הממונה על החסכון והביטוח באוצר וחלים עליה כל הכללים שחלים על כל קופת גמל מאושרת. לקרן 805 חברים קבלנים והון של 30 מיליון לירות שנצבר במשך 25 שנים בעת שפעלה כקרן ביטוח הדדי.

יו"ר הקרן הוא הקבלן א. ז. ברנוביץ.

מבט

3200 דירות ייבנו ביו"ש, הגולן ו„הרצועה"

מאת ב. אדר, סופר „מבט"

הוועדה להתיישבות, המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית, החליטה אתמול לבנות השנה 3200 דירות ביהודה ושומרון, רמת הגולן וחבל עזה. התקציב הדרוש לביצוע התכנית הוא 10 מיליארד ל"י. ההחלטה התקבלה ברוב קולות.

בין היתר ייבנו 300—500 דירות בישובים קצרין, אלקנה אריאל וחברון.

הארץ 26.12.79

5

כלכלן בכיר בבנק ישראל ממליץ לבטל ההסכם עם סיגמה וסיקו

מציע לסגת מן ההסכם ולשלם פיצוי ליזמים

מאת אלעזר לוין

המלצה של משרד השיכון והבינוי לבטל את ההסכם עם חברות הבניה הטרומית מב"ע-סיגמה (של יעקב מרידור) וסיקו (של בורנשול מבלגיה), תוך מתן פיצוי ליזמים, כלולה בתזכיר שהכין מר עמוס רובין, כלכלן בכיר בבנק ישראל והאחראי מטעם הבנק על ענייני נושא השיכון.

התזכיר הוכן לאחר שוועדת הכספים של הכנסת אישרה את ההתקשרות בין משרד הבינוי לבין שתי החברות.

בתזכירו כותב מר רובין בין השאר, כי ההערכות שהתגבשו בשנתיים האחרונות, שלפיהן כביכול לא יכול ענף הבניה לענות על הביקוש לדירות, היו מוטעות. הערכות אלו סייעו לכך, שהממשלה תסכים לתת לחברות אמריקאיות לבנות את שדות התעופה בנגב, ותחפש חברות בניה טרומיות שיבנו דירות בארץ.

אולם, כותב הוא, בימים אלה מתברר יותר ויותר כי הערכות אלו אינן מבוססות. הענף מובטל בחלקו; הביקוש לדירות רחוק מגיאות ואין שום סיבה להסתבך בעיסקות הכרוכה בתוצאה ניכרת ובלתי חיונית למטבע חוץ, כדי לקבל דירות שהציבור עלול להסתייג מרכישתן. ההסכמים עלולים להתגלות כמכשלה, כי אין ביקוש בשוק הפרטי לדירות טרומיות.

עדיף: הקלות לענף

„על פי הנחות אלו", קובע מר רובין, „עדיף שהממשלה תחזור בה מכוונותיה ותיתן פיצוי הולם ליזמים שנענו ליוזמתה והסתבכו בהוצאות ובהתקשרויות. אין ספק שעדיף לסגת מההסכם, תוך מתן פיצוי ליזמים, מאשר לקיימו. אישור ועדת הכספים הוא שלב נוסף בהליכים פורמליים ליצירת התקשרות שביטולה יאפשר מתן פיצוי".

בנתונו נתונים לגבי ענף הבניה ציין מר רובין, כי בראשית שנות [illegible] החלו מדי שנה לבנות 60 אלף דירות, אך כושר הייצור של הענף צומצם השנה בשליש לעומת אותן שנים, מאחר שהענף מובטל בחלקו. יש ירידה בהתחלות הבניה הפרטית, בעיקר מפני שהאשראי לענף מפגר אחרי האינפלציה. במקום להכניס מיליארדים לחברות בניה טרומית מחו"ל, מסכם איש בנק ישראל, עדיף להקל על פעילותו התקינה של הענף, למשל על ידי הגדלת הסיוע לרכישת דירות יד שניה, והקלות במיסוי על רווחים מדומים, הנובעים מעליית ערכם של מגרשים בידי קבלנים.

הארץ

צוות-מחקר מזהיר:

פרוייקט השכונות עלול „לקבור" מאות מיליוני ל"י

„שכונת התקוה איננה שכונת עוני" ✶ „הפשיעה — לא הדיור — בעייתה העיקרית" ✶ „50% מהתושבים רוצים לעקור ממנה"

מאת אילן שחורי, סופר „הארץ" בתל-אביב

„פרוייקט שיקום השכונות כפי שהוא עומד לבוא לידי ביטוי בשכונת התקוה בתל-אביב ובעשרות שכונות מצוקה נוספות ברחבי הארץ, מחטיא את המטרה, כאשר הוא מכוון ליעדים בלתי נכונים לחלוטין ומאות מיליוני הלירות שיושקעו בו עלולות לרדת לטמיון".

למסקנה זו הגיע צוות מחקר שפעל בשכונת התקוה בתל-אביב — אחת משכונות פרוייקט השיקום — במימונה של עיריית תל-אביב. הצוות היה מורכב מסוציולוגים, פסיכולוגים ומאנשי חינוך. בראשותו של ד"ר אבי דגני ראש החוג לגיאוגרפיה באוניברסיטת תל-אביב.

עבודת המחקר שנעשתה כמעט יום יום בשכונה, בתשעת החודשים האחרונים, הפריכה כמה הנחות יסוד שעליהם התבססה תבנית פרוייקט השכונות והתכנית לשיקומה של שכונת התקוה.

מן המחקר מתברר, כי שכונה זו אינה כלל שכונת עוני ורמת הכנסתם של תושביה איננה מצוקתם העיקרית. הוכח על פי עשרות משאלים וראיונות עם אנשי המקום, כי כ-50 אחוז מהתושבים אינם רוצים כלל להשתקם שם. אלה רוצים לעזוב את השכונה ולעבור לשכונות אחרות, צפוניות יותר.

נמצא כי תחום הבינוי והדיור, אשר עד כה הודגש על-ידי מתכנני השיקום כחשוב וכ„מכשיר היחיד לשיקום", נמצא בהעדפה נמוכה בקרב תושבי השכונה. אשר לפשיעה בשכונת התקוה — נקבע בדו"ח כי זהו גורם שעוצמתו גדולה היום יותר מזו של כל גורם אחר בהידרדרות השכונה.

„לא יתכן כיום שיקום השכונה אם לא יחוסל הפשע" — קובע ד"ר אבי דגני.

הוא מציין כי תושבי השכונה שרויים בפחד. הפשיעה העיקרית בה (בניגוד למקובל עד כה) הינה פשיעה הקשורה לסמים והדבר גורר בעקבותיו תופעות חמורות של פריצות לבתים ותקיפות לשם השגת רכוש אישי. הפשיעה פוגעת בכל תושבי השכונה ובפוטנציאל כל אחד עלול להיות קורבן שלה.

בפרק הדן בהמלצות קובע ד"ר דגני, כי לעומת כל מה שהיה מקובל עד כה — ראשית הפעולה בשיקום חייבת להיות בחינה מעמיקה של דרך ניצול המשאבים הקיימים (אנשים מבינים) ולא ברכישת סטנדרדים של רווחה (מזגני אוויר למועדון המקומי), או בבניית מתקני שירותים חדשים וגדולים (אודיטוריום, בריכת שחיה, מגרשי טניס), שהם רק „מעין פתרונות", כוחם של אלה יפה רק להשקטת המצפון הלאומי.

על המשמר

התפטר ועד תושבי ימית

בעקבות המסקנות הסופיות של שמאים ממשלתיים לגבי מכירת הדירות בימית, שפורסמו לפני ימים מספר, התפטר ועד תושבי ימית, ולפי החלטת האסיפה הכללית של התושבים נותק גם כל הקשר עם משרד-הבינוי-והשיכון.

כתב עת"ם מוסר, כי לפני כחמישה חדשים הגיש שר-הבינוי-והשיכון הצעה מפורטת של פיצויים לתושבי ימית על בסיס הוותק במקום וגודל הדירה, לפי דגם מחירי הדירות בערד. בהתאם לכך היו התושבים אמורים לקבל פיצויים בסך 1.150 מיליון — 2.2 מיליון ל"י, בתוספת מענק בסיס לכל שנת ותק במקום.

כאשר התושבים דחו את ההצעה, הוחלט להעביר [illegible] ההכרעה לשמאים.

הארץ

6,200 דירות

(ל.ע.מ.). הוועדה להתיישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית, בראשותו של השר אריאל שרון, החליטה אתמול לאשר בנייתן, בשנת התקציב תש"ם, ביו"ש, בחבל עזה וברמת-הגולן של כ-3,200 יחידות דיור המתוכננות ומוכנות לביצוע על ידי משרד הבינוי והשיכון, וכן כ-3,000 יחידות דיור שייבנו גם הן על ידי משרד הבינוי והשיכון — ביישובים שבטיפולה של החטיבה להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית.

ביצוע החלטה זו [illegible] על הגורמים הנוגעים בדבר, [illegible] תקציבי של משרד האוצר. יו"ר הוועדה להתיישבות ושר הבינוי והשיכון יבואו בדברים עם שר האוצר כדי לסכם את התקציב הדרוש לביצוע ההחלטה האמורה.

מדינת ישראל

משרד הבינוי והשיכון
המינהל לבנייה כפרית ויישובים חדשים

29/6/79

החשבון שולם

תאריך: 5/ 4 /1979

מספר: 77/75131/77

אל: גזברות משרד הבינוי והשיכון
מאת: המינהל לבנייה כפרית ויישובים חדשים

הנדון: חשבון סופי של חוזה מס. 77/75131/75
העבודה: הקמת מקוה
המקום: ימית
הקבלן: מרכז לטהרת המשפחה

רצ"ב הרינו מעבירים חשבון סופי של החוזה הנדון בסך ================ 90,000 ₪

בא להקטין/להגדיל את החוזה, שהיקפו עתה - ₪
בסך - ₪

סה"כ ================== ₪

החשבון כולל:

ב ב ר כ ה,

אינג' א. שטרן
סגן ראש המינהל
ומנהל האגף לתכנון ובצוע

העתקים:

מר י. רבינוביץ / ד. הוד / ר. לשם - נא להודיע לגזברות את מקור המימון לשינוים.
מהנדס מחוז הנגב
הקבלן מרכז לטהרת המשפחה
אגף חוזים ובתחזוקה
המחלקה לסטטיסטיקה

אב-3

השינויים בהלוואה צמודה של —.100,000 ל"י לפי 7.5% ריבית על בסיס 60% אינפלציה ממוצעת לשנה.

	הלוואה ל־5 שנים		הלוואה ל־8 שנים	
	התשלום הראשון	יתרת הקרן	התשלום החודשי	יתרת הקרן
תשלום חודשי ראשון	2.004		1.388	
רק בסוף השנה הראשונה	3.206	132.598	2.220	144.830
סוף השנה השניה	5.130	164.910	3.550	205.570
סוף השנה השלישית	8.208	182.390	5.690	283.810
סוף השנה הרביעית	13.133	151.378	9.100	376.330
סוף השנה החמישית	21.013	—	14.560	467.990
סוף השנה השישית	—	—	23.290	517.600
סוף השנה השביעית	—	—	37.270	429.520
סוף השנה השמינית	—	—	59.630	—

השינויים בהלוואה צמודה של —.100,000 ל"י לפי 7.5% ריבית על בסיס 80% אינפלציה ממוצעת לשנה.

	הלוואה ל־5 שנים		הלוואה ל־8 שנים	
	התשלום הראשון	יתרת הקרן	התשלום החודשי	יתרת הקרן
תשלום חודשי ראשון	2.004		1.388	
רק בסוף השנה הראשונה	3.607	149.173	2.498	162.932
סוף השנה השניה	6.492	162.333	4.497	202.353
סוף השנה השלישית	11.687	201.983	8.095	314.290
סוף השנה הרביעית	21.037	188.979	14.570	468.842
סוף השנה החמישית	37.867	—	26.227	655.986
סוף השנה השישית	—	—	47.209	816.185
סוף השנה השביעית	—	—	84.976	762.014
סוף השנה השמינית	—	—	152.957	—

דבר
עתון פועלי ארץ ישראל

נציגי אופירה ישיבו השבוע על הצעות לוי

מאת סופר „דבר"

נציגי אופירה ימסרו בסוף ה־שבוע את תשובתם לשר לוי. כי־ידוע הגיש להם השר שורת של הצעות פיצוי תמורת פינוים.

הנציגים נפגשו אתמול עם השר לוי, והוא אמר, שאם התו־שבים לא יקבלו את הצעותיו יביא את העניין לדיון בממשלה ולהכרעתה.

על אף התחזיות היתה הפגישה קצרה, ושקטה.

דובר ועד ימית: מהי סחבת?

סופר „דבר" בדרום מוסר: בתגובה על דברי שר הבינוי והשיכון דוד לוי, שאין סחבת בטיפול בעניינם של תושבי ימית, אמר אמש דובר הועד, ישראל ניר, כי העובדות מדברות בעד עצמן. מאז שהחל המו"מ חלפו 13 חדשים, ואם תקופה כזו איננה נחשבת לסחבת, אז מהי סחבת?

ניר ביקר את סגנון דבריו של השר, שייחס לתושבים, לדבריו, את התואר בריונים, הגר הנלמד על תולשתו ואשר יכולתו להתי־מודד בגלוי ובריונית בבעיה כאובה ואנושית שהממשלה אח־ראית לה ומתחייבת בפתרונה.

שער
(תל אביב)

„רסקו" תקים 300 דירות בפתח־תקוה

„רסקו" הודיעה לבורסה, כי ב־24 באוקטובר 1979 חתמה חוזה עם „ב־שם" גבסים ובנין בע"מ, מכמני שלמה בע"מ ו„יוניס" גבסים והשקעות בע"מ, לפיו תקים 96 דירות ו־2.800 מ"ר של שטחים מסחריים בחלקות 28, 267 בגוש 6361 בפתח תקוה.

בתמורה לכך תקבל „רסקו" כשכר קבלנים את כל התקבולים שיתקבלו ממכירת 96 הדירות האמורות. ההיקף הכספי המשוער של הפרויקט כולו הוא כ־300 מיליון ל"י.

„רסקו" מעריכה כי יוחל בבניה במחצית השנה הקרובה, והעבודה כו־

15 משפחות בלבד עזבו עד כה את העיר ימית

ראשי העיר החליטו שהכל ימשיך לתפקד כרגיל עד יום הפינוי ✱ בינתיים אף החליטו להקים מוטל לנופשים בשכונה ג' שלא אוכלסה בעקבות הסכמי קמפ דיויד

מאת יצחק הילדסהיימר

„מאז הסכמי קמפ דיויד של פיתום תפונה העיר ימית ותימסר למצרים עזבו את העיר 15 משפחות בלבד מתוך כ־500 משפחות המתגוררות בה. 17 משפחות נוספות מנהלות משא ומתן על עזיבתן, אך יש להניח שמרבית — תושבי העיר ישאר בה עד ליום הפינוי. על כל פנים דעתנו נחושה: לא לאפשר כל הזנחה בתפקוד העיר ולדאוג לכך שכל השירותים יופעלו עד יום הפינוי" — דברים אלה אמרו ראשי צוות ההקמה של ימית, המנהלים למעשה את העיר, בפגישה עם עתונאים שסיירו בעיר.

במסגרת סיור העתונאים ניתנה תשומת לב מיוחדת לשכונה ג' הכוללת 50 בתים (מסוג „קוטג'"). ביום שנחתמו הסכמי קמפ דיויד היו כל הדירות בשכונה זו גמורים, אך השכונה לא אוכלסה בתושבים חדשים. אלה שנרשמו — החליטו כמובן שמוטב להשאר בצפון, או בכל מקום אחר (אמר זאב עופר, יו"ר צוות ההקמה

„על כל דירה שנבנתה בעיר, היו לפני קמפ דיויד 10 פניות של מעונינים"). מאחר שהבתים עמדו כבר מוכנים, החליט המינהל לבנייה כפרית במשרד השיכון להפוך את השכונה למוטל לנופש משפחתי. בהכשרת המקום לתפקידו זה הושקעו מיליון וחצי ל"י בלבד, בעיקר בריהוט.

150 ל"י לנפש ליום בלבד

במוטל מצויים בתים עם 3, 4 או 5 חדרים. הנופשים שהחליטו ליהנות מהנוף הנהדר ומתנאי הנופש הטובים בעיר, יקבלו במוטל כלי אוכל חד פעמיים (יהודה רובינזון, מנהל המוטל אומר: „בדרך זו לא תהיינה בעיות של כשרות עם כלי האוכל"), כלי — מיטה, מקרר, כירת גז וכו'. התשלום הוא 150 ל"י לנפש ליום, למינימום 4 נפשות ל־2 לילות.

עד כה היו במוטל כבר למעלה מעשרת אלפים לינות וכבר היו הכנסות. ההכנסות מועברות לאוצר, אך הם משמשות למטרות תרבות בעיר. בעיר קיימות מסעדות בהשגחה. יש גם בתי כנסת לספרדים, תימנים ואשכנזים. נוסף לישיבת ההסדר קיימים. בעיר שני בתי ספר, אחד מהם ממלכתי דתי.

ראשי העיר מקוים שהמוטל יותר מפעלי הנופש בעיר, כמו — בית ספר שדה וכפר הנופש שמחוץ לעיר, יסייעו לעיר לתפקד בצורה מסודרת עד לפינוי המתוכנן לאפריל 1982.

14.11.79

שער 3

משכנתא צמודה או רגילה?

חששות מובנים אצל המשתכנים ליטול על עצמם סיכונים לקראת העתיד ★ מוטב לקבל הלוואות אפותיקאיות עד חמש שנים ולהקדים מן לפרוע, אם המצב מאפשר זאת ★ יש רק ברירה בין הלוואה צמודה לויתור על רכישת דירה

מאת ק. רייך*

הרבה כבר נכתב ועוד ייכתב על נושא הצמדת המשכנתאות למדד יוקר המחיה. הנושא יעסיק את הציבור כל עוד יהיה צורך בהצמדות למיניהן. טעות אמנם לחשוב שהצמדות גרמו לאינפלציה, נהפוך הוא, היה נוח ליצור מכשיר אשר אמור היה למצות אוטומטית את השכיר בעת אינפלציה.

אם ההצמדות אמנם הדיגו את מטרתן, או עדיף היה לנסות ולנטרל את ההשפעות האינפלציוניות על הציבור הרחב בצורה שונה? גם על זה אפשר להתווכח.

אכן, ב"שער" פורסמה כתבה של ת. בר־דור (ביום 30.10.79) שבה הוא מציין שבקרב ציבור המשתכנים קיימת רתיעה מליטול על עצמו הלוואות אפותיקאיות צמודות. הוא למעשה מייחד את הדיבור בעיקר לגבי זכאי משרד־השיכון. לי נראה שהזכאים ברובם השלימו עם העובדה, שלא יוכלו להשיג משכנתא לא צמודה וניסיתם של זוגות צעירים. עולים וזכאים אחרים. ניתן לסווג ל־3 סוגים.

חששות בפני הבלתי־ידוע

ישנם כאלה, אשר אמנם נרתעים מלקבל על עצמם התחייבות צמודה ומעדיפים לוותר על משכנתא ולפעמים על עצם רעיון רכישת הדירה מתוך חשש להסתבך בהתחייבויות, אשר לפי דעתם, לא יוכלו לעמוד בהן. קיים אצלם פחד מפני הבלתי ידוע.

רוב הזוגות הצעירים מוכנים לקבל את ההלוואות הצמודות, היות ובלעדיהן לא יוכלו להגיע לדיור. הם מקווים שהכנסותיהם אמנם תגדלנה בד בבד עם האינפלציה. במקרים רבים אינם מתעלמים מהעובדה שכתוצאה מהאטת פעילות המשק והצורך בייעול, ייפלטו עובדים ואף יהיו מפעלים שלא יוכלו לשלם למועסקים את התוספות הדרושות על מנת להדביק את תוספת היוקר. עם זאת, הם בטוחים שבשעת דחק יבואו השלטונות לעזרתם כפי שהדבר נעשה בשנות ה־60.

סוג מיוחד של משתכנים הם העולים מברית־המועצות. עולים אלה אינם מכירים כלל את מושג המשכנתאות בארץ מוצאם. כמו עוד, שהם עולים ארצה לפעמים בחוסר כל. כאשר מוצעת להם הלוואה בסדר גודל רציני, עדיין אינם מסוגלים, ברוב המקרים, לגשת לרכישת דירה, היות ואין להם מקור ממנו יוכלו לגייס את יתרת הכסף על מנת לשלם בעד הדירה. במלים אחרות, או שתינתן להם משכנתא 100% מערך הדירה, או מה שמובן להם יותר, לתת להם אפשרות לשכור דירה. אינני טוען, שהעדר דיור בשכירות הוא הגורם העיקרי לנשירה הגדולה, אבל אין ספק, שהוא גורם מסייע. יש צורך לשים לב לצרכים המיוחדים של יהדות רוסיה ומזרח אירופה.

גורלם של חסרי זכויות

עתה ברצוני לבדוק את מצבם של אותו ציבור הזקוק למשכנתא ואין לו זיקה למשרד השיכון. חוגים אלה בודקים היטב את אשר עשוי לקרות במקרה והאינפלציה הנוכחית תימשך, היות ומדובר באנשים העלולים להפגע קשות על־ידי האטת פעילות המשק. פרט להלוואות משלימות או משכנתאות בסכומים קטנים שניתן עדיין להשיג בריבית כלכלית המשתנית עם האינפלציה במשק, ואשר כבר הגיעה ל־80%, קיימות בשביל ציבור זה רק משכנתאות צמודות בריבית של 7.5% לתקופה בין 5 ל־10 שנים.

הכינונו בבנק לפיתוח ולמשכנתאות לישראל שתי סביאות המבוססות על אינפלציה ממוצעת של 60% ו־80% לתקופות של 5 ו־8 שנים. אלו מסקנות ניתן להסיק מהטבלה הנראית היום

קרל רייך

מנכ"ל הבנק לפיתוח ולמשכנתאות

אמנם קצת אופטימית, אבל נקווה שתתגשם, היינו אינפלציה ממוצעת של 60% במשך 5 שנים? כאשר ניגשים לאישור משכנתא כלשהי, יש לבדוק, בראש ובראשונה, את יכולת המשתכן להחזיר את החוב. התשלומים החודשיים הראשוניים הנמוכים יאפשרו לרוב העצמאים לקבל הלוואות בגבולות 400.000 ל"י עד 600.000 ל"י, ובמידה והכנסותיהם אמנם יגדלו כפי שנטען על ידי הסטטיסטיקאים במקביל להעלאות האינפלציוניות, יוכלו גם לעמוד בתשלומים בחמש השנים הבאות. **תתעורר בעיה, אם אותם משתכנים ירצו למכור את דירותיהם לפני סילוק המשכנתא. כשערכם של הנכסים אינו עולה במקביל עם האינפלציה.**

סימני־שפל!

אין צורך להצביע על התופעה שקרתה בגרמניה ואוסטריה אחרי מלחמת העולם הראשונה, כאשר מחירי הנכסים הגיעו לשפל שלא היה ידוע

עד אז. אני גם עדים, אמנם בצורה מתונה, לתופעה דומה בישראל של נובמבר 1979. זה חודשיים לא עלו מחירי הדירות ומאחר והמדד עלה בצורה משמעותית, יוצא איפוא, שמחירי הדירות ירדו ריאלית. לשון אחר — התחייבויות של המשתכנים עלו בהתאם ל"מדד" בה בשעה שבעת מכירת הנכסים ישיגו פחות מאשר אמורים היו לקבל, אילו מחירי הנכסים היו עולים במידה שווה.

התהליך הזה בולט יותר, כאשר מדובר בהלוואות ל־8 שנים ובאינפלציה ממוצעת של 80%. אי לזאת רצוי ליעץ ללקוחות הבנקים האפותיקאיים להסתפק ככל האפשר בהלוואות צמודות ל־5 שנים בלבד. הצעה נוספת שיש להת למשתכנים היא לנסות ולסלק מדי פעם סכומים מוגדלים על חשבון המשכנתא. סילוק מוקדם חלקי אפשרי ואף מוגדר על ידי הנחיות בנק ישראל למוסדות הבנקאיים. סילוק מוקדם חלקי גורם לכך שהמשתכנים מחזירים את הלוואותיהם בפחות זמן, מאשר הוסכם בעת חתימת הסכם ההלוואה, דבר אשר יחסוך ללווה סכומים ניכרים ביותר במיוחד בימים אלה של אינפלציה דוהרת. אל נשכח שנוטלי הלוואות פרטיות מבנקים הם במצב נחות בהשוואה למקבלי הלוואות מוכוונות על ידי משרד השיכון היות וגם אם הממשלה, במקרה הצרה, תקל על "הזכאים", לא יוכלו הבנקים לעשות "מתנה" דומה כלפי לווים פרטיים (היינו מי שקיבל הלוואה שלא בהכוונת משרד השיכון). בל נשכח שהבנקים שגייסו את כספי המשכנתאות ממשקיעים, מחוייבים להחזיר איתם פקדונות בתוספת הצמדה מלאה.

* הכותב הוא מנכ"ל בנק לפיתוח ו־למשכנתאות.

"המשמר"

תשובת נציגי אופירה להצעות הדיור של השר לוי — השבוע

עד סוף־השבוע ימסרו נציגי אופירה לשר דוד לוי את תשובתם לגבי הצעתו לפתרון שאלת הדיור לתושבים המפונים.

התחייבות זו נמסרה ע"י ועד התושבים לשר לוי, בתום ישיבה קצרה שנערכה אתמול אחה"צ בלשכתו בירושלים.

הצעת השר לוי היא, לסייע לכל משפחה זכאית באופירה ברכישת דירה, בהעמדת הלוואה לא צמודה בגובה ההלוואה המירבית הניתנת לזוגות צעירים.

הצופה
14 אוג' 1979

הושגה התקדמות בפגישת השר לוי ותושבי ימית

בפגישה שקיים אתמול שר הבינוי והשיכון, דוד לוי במשרד חמש שעות עם ועד תושבי ימית, הושגה התקדמות ניכרת לקראת מציאת פתרון. כן סוכם לקיים פגישות נוספות.

בראשית הפגישה הודיעו נציגי הוועד כי בקרב התושבים נגבשו שלוש קבוצות: האחת מעדיפה להתיישב באחת משכונותיה של אשדוד, השניה מעדיפה להקים שכונה חדשה באזור מבטחים, והאחרים מעדיפים לקבל את הפיצויים ולדאוג לעצמם.

השר לוי הביע שביעות רצון שהצעה בעניין שכונה באשדוד לא נדחתה על ידי הוועד. מאידך, הוא הודיע בצורה חד משמעית, שאין לו כל אפשרות לדון על הקמת שכונה כל שהיא באזור מבטחים.

תחודש קרן ההלוואות

בנוסף הודיע השר, שהוא יחדש את קרן ההלוואות בסך 10 מיליון לירות לעצמאים תושבי ימית. כן הבטיח לקיים את השירותים לתושבים ברמה הנלווית. בפגישה נידונה גם האפשרות להעתיק עסקים מימית לשכונה החדשה, אם וכאשר היא תקום באשדוד. כדי להבטיח את ייחודה של שכונה זו יהיה השר מוכן להמליץ שהמתכנן האדריכל שעסק בבניית ימית ישתלב גם בהקמת השכונה החדשה באשדוד.

בפגישה הועלו גם הצעות אחרות, בדבר העתקת קבוצות תושבים לאשקלון ולישובים אחרים.

פיצוי לעצמאים

לגבי עסקים שלא ניתן יהיה להעתיקם כמו שהם למקומות החדשים הבטיח השר פיצוי כספי לפי שיעור שמאים מוסמכים.

עוזר השר אורי אורן מסר לכתב עתי"ם, כי הישיבה התנהלה ברוח טובה ובהבנה בין הצדדים.

לשבוע הבא נקבעה ישיבה של הוועדה הבין משרדית, ובסוף שבועיים — פגישה נוספת עם השר לוי.

כתב עתי"ם מציין, כי אתמול כבר התייצבה משפחה במשרדי צוות ההקמה בימית והודיעה על רצונה לעזוב מייד את המקום. ראש הצוות ואב עופר מעריך, שבימים הקרובים יוסיפו עוד מספר משפחות. במידה שאלה יחתמו על הסכם עקרוני ויביעו הסכמתם להתפנות — יתן משרד הבינוי והשיכון לכל אחד מהם מקדמה כספית ניכרת, אשר תאפשר הענקת מגורים במקום החדש.

לתיק ימית

6/9/79

על המשמר
14 אוג' 1979

המשמרת הצעירה מתנגדת למכירת קרקע הלאום לידיים פרטיות

המשמרת הצעירה ב"עבודה" מתנגדת לתוכנית למכירת קרקע הלאום לאנשים פרטיים. לדעת המשמרת הצעירה, לא יסייע צעד זה בהכנסת כספים מהציבור, לא יוזיל את מחירי הדירות ורק יגביר את הספקולציות וההתעשרות של יזמים פרטיים.

התוכנית תפגע במיוחד בזוגות צעירים, משום שהקרקע הציבורית מיועדת לבנייה עבורם ולפיתוח שכונות העולים.

המשמרת הצעירה קוראת לשר החקלאות אריאל שרון להפעיל לאלתר שטחים שיועברו לבנייה ציבורית לזוגות צעירים בלבד.

טדי קולק מ...

במכתב לבורג מאשים קולק את שר הפנים ואת המ...
קובל על „יד קמוצה" בפיתוח פרוייקטים, בבנייה...
ירושלים מחייב גיוס כל הכוחות וכל המשאבים על...

ריע בפני הממשלה של הצורך לפעול למען ירושלים. „הפניות והתחנות והפגישות, המיזכרים, ההגדרות והבקשות — כל אלה היו בבחינת קול קורא במדבר", כותב קולק.

קולק מציין כי המצוקה הכספית הקשה של הממשלה מתבטאת כלפי ירושלים „ביד קמוצה בכל הנוגע לבנייה למגורים ולפתוח" ביחוד בפתרון הדיור. המצוקות זוגות ירושלמיים צעירים לעזוב את העיר. ואת לצערנו „בינוי המגורים רבות היקף שלהן נמצא בשטחים צפופים, רחוק מבניינות בראש ובראשונה של הוצאת יהודים מירושלים עצמה".

קולק מוסיף וכותב, כי העדיפות שראשי המתיישבים בישוב הציוני המוקם במעלה

אדומים (להבדיל מאזור התעשייה) יהיו 100 משפחות מתושבי ירושלים, „שלמעשה אף ישפרו את דיורתם במסגרת זו". עוד כותב קולק, שהעדה לא ניתנה של המשתמש לירושלים מכר פי בינה ובת גישוב התדיר יושבת אוכלוסיה ערבית, בת כ־40.000 נפש.

שורה של מחדלים

קולק מונה במכתבו שורה של מחדלים בפני הרשויות, שמהם מצטיירת תמונה של הרחקות מחולשת לענייני ירושלים:

---

13 אוג

מ...
תוש...
לו...

„התפרצה" ...

---

14 אוג' 1979

דבר

מחסור ביחידות דיור בערבה המרכזית

מאת סופר „דבר" בערבה

מחסור חמור ביחידות דיור קיים בערבה המרכזית.

ראש המועצה האזורית ערבה תיכונה יחיאל אייזנבאום מסר לסופר „דבר", כי עשרות אלפים פנו למועצה והביעו רצונם להתיישב במושב ספיר שבערבה המרכזית, אך בגלל מחסור בדירות נאלצה המועצה לדחותם.

לדבריו, פנה למשרד השיכון וביקש הקצאת דירות, אולם משרד זה השיב כי בגלל כיצו־ יות והקצבות אין ביכולתו להק־ צות לבתחה.

משרד הבינוי והשיכון

לשכת הדובר

לקט עיתונות

27 אוג' 1979 יום ____ מס' 1299

ועדת־הכספים אישרה 80 מיליון ל"י למפוני ימית, אופירה ומרחב סיני

בעל דירה בימית יפוצה במלוא הסכום, אך יהיה חייב להחזיר המשכנתה ✶ הפיצוי הממוצע למשפחה — שני מיליון ל"י

מאת סופר „הארץ" לענייני כלכלה

ועדת הכספים של הכנסת אישרה אתמול הקצבת סכום של 80 מיליון ל"י למבקשים לעזוב עתה את ימית, אופירה ומרחבי סיני.

בדברי ההסבר לבקשת האוצר, שהיו התומכים בידי הממונה על הדי־תקציבים פרופ' איתן ברגלס, נאמר שהסכום יועבר בתקציב של היצי־אות הפיתוח לתקציב משרד הבי־נוי־והשיכון. הסכום ביועד לפיצוי מתיישבים שאינם חקלאים. לוועדה נמסר שהמו"מ בין הממשלה לבין המתיישבים על הפיצויים שיקבלו המתיישבים נמצא בעיצומו וטרם סוכם.

חלק מהמשפחות כבר הביעו רצון **לעזוב את הישובים והסכום שהוק־צב נועד לפצות את התושבים על** פי אמות־המידה שנקבעו על־ידי הוועדה, שבראשה עמד סגניל מש־רד ראש הממשלה, ד"ר אליהו בן־אלישר.

עוד נמסר לוועדה, שאם הסכום הסופי יהיה שונה מהסכום שיינתן **על פי הצעת הממשלה, יתווסף ה־**הפרש לתושבים שכבר עזבו את הישובים.

לפי ערך הדירות בעיר

בהתאם לסיכום יקבלו משפחות שבבעלותן דירות בבתים בני שלוש קומות, מיליון ל"י עבור דירה בת שלושה חדרים, 1.2 מיליון ל"י עבור דירה בת 3.5 חדרים; 1.3 מיליון ל"י עבור דירה בת ארבעה חדרים.

תושבים שבבעלותם דירות בבתים דו־קומתיים יקבלו פיצוי בסך 1.3 מיליון ל"י עבור דירה בת 3 חד־רים, ו־1.6 מיליון ל"י עבור דירה בת 4 חדרים.

משפחות שבבעלותן קוטג' של 3 חדרים יקבלו 1.45 מיליון ל"י. מש־פחות עם דירת קוטג' בת 4 חדרים יקבלו 1.9 מיליון ל"י ומשפחות עם קוטג' בן 5 חדרים יקבלו 2.35 מיליון ל"י.

בעלי וילות בנות 3 חדרים יקב־לו 1.6 מיליון ל"י ובעלי וילות עם 4 חדרים יקבלו 2.1 מיליון ל"י. הפ־יצוי נקבע בהתאם לערך הדירות בעיר.

בתשובה לשאלת ח"כ עדי אמור־אי, מסר מר יוסף מרגלית, ראש ה־אגף לבנייה כפרית במשרד הבינוי, שמתיישב אשר חייב משכנתה ש־קיבל לצורך רכישת הדירה יקבל את הפיצוי המלא עבור הדירה וי־ישאר חייב את סכום המשכנתה.

יותר מיוא עשר משפחות

לגבי הדירות באופירה הוצגו הס־דר אחד, שכן הדירות כרוכות זה הן בהשכרה, למתיישבים יותר ב"לא שבדירות מושכרות, וכן עבור דו־רה עבור שלוש השנים לאחר עזי־בתן את הדירה המושכרת.

לבעלי עסקים ייקבע פיצוי אחר. לגבי התושבים שבנו את ביתם ב־ימית בהתאם לתוכנית „בנה ביתך" נקבע שהחזר ההשקעה הכוללת, צמודה למדד בתוספת של ארבעה אחוזים ריבית. כיום יש ליום תשע משפחות שבנו את ביתן לפי תוכ־נית זו.

אלה שקנו מגרש ולא הספיקו לבנות עליו, יקבלו מגרש אחר ב־אזור פיתוח א' פלוס. מהנתונים שנמסרו לוועדה מתברר, שבימית רכשו **50** משפחות מגרש, ובאו־פיה רכשו מגרש „צורך התוכנית „בנה ביתך" 90 משפחות.

לתושבי אופירה הוצע דירת חלי־פית באחד ממקומות אלה: ערד, אילת, אשדוד או אשקלון — מלון בתנאי שכירות.

בנוסף לכך נקבע שהמשפחות יקבלו מענק ביסוס בהתאם למניין נפשים שנקבע. שוויה של כל נקו־דה היא חצי ממכונית שנתית מבוי־צעה המיועדת במוטב" אחת ל"י.

בשיטת הנקודות

„עבור כל שנה של מגורים בסיני תקבל כל משפחה נקודה אחת. ע־בור מגורים אחרי ההסכם, תקבל משפחה עבור השנה הראשונה נקו־דה ורבע, עבור השנה השנייה נקו־דה וחצי ושתי נקודות עבור השנה השלישית.

מתיישב מעל גיל 45 יקבל נקודה נוספת. מתיישבים שנערכי הסתבר, שמשפחה ממוצעת עם שני ילדים ששהו שלוש שנים בסיני, יקבלו פיצוי וביסוס בסכום של חצי מי־ליון ל"י. אם המשפחה גרה בבית דו־קומתי היא תקבל 2.1 מיליון ל"י; אם היא מתגוררת בקוטג' היא תקבל 3 מיליון ל"י.

חברי סיעת הליכוד ביקשו אתמול בעת דיוני הוועדה לאשר את ה־90 מיליון ל"י ורק לאחר־מכן לדון בקריטריונים לחלוקת הכספים. ח"כ עדי אמוראי דרש שיוחזו את ה־הסבר המבקש שישרי ייתן פיצוי ממוצע של שני מיליון ל"י למש־פחה. היא הביע ביטחוני, שהפיצוי לאלה שיישארו עד מועד הפינוי יהיה הרבה יותר גבוה ולכן ביקש לא להתייחס לדברי ההסבר.

תוצאות ההצבעה: חמישה ח"כים הצביעו בעד, ארבעה חברים נמנעו, וח"כ אמוראי התנגד.

94 משפחות השתקעו בקריית שמונה בחודשי החופש

(ע). בין הפגנה להפגנות, בתקופת החודשיים של החופש הגדול, נקלטו בעלי מקצועות חופשיים — מורים, מהנדסים, אקדמאים ועובדי ייצור.

כולם שוכנו בבתים חדשים של משרד השיכון. תודות לקליטת הי־מורים החדשים תיפתח שנת הלי־מודים החדשה בעיר — אמר דובר העירייה, מר יצחק חיים. הוא ציין בסיפוק את העובדה, שהלימודים ייפתחו במועדם חרף עזיבת המורים בימי החופש הגדול בעקבות הפגנות הקטיושות, שלפני האחרונות.

דרישת חיבור חשמל

ממלא מקום ראש עיריית קריית שמונה, מר שמואל אוחנה, פנה בי־קריאה ודרישה לשר האנרגיה, מר יצחק מודעי, ולחברת החשמל, ש־ישלחו מיד צוות שכבדים לחבר ול־תקן את החשמל בבלוק 494 ברחוב הגליל.

בבלוק זה השתכנו זה עתה משפ־חות חדשות שנקלטו בעיר, כמשפ־חות נוספות מחכות בתור להיכנס לבלוק, אך הם חוששים, שהבלוק יחובר לרשת החשמל. אם לא — הם מאיימים לעזוב את העיר. מר אוחנה הוסיף, כי אין להרשות של משפחות חדשות יעזבו את קריית שמונה בשל חוסר חיבור לרשת החשמל.

27 אוג' 1979

הארץ

דבר
עתון פועלי ארץ ישראל
27 אוג' 1979

הרשות לתכנון כוח־אדם ממליצה:

מסירת עבודות נוספות בנגב לגורמים מחו״ל

הקפאת מספר המועסקים בשירותים תגרום לאבטלה; חשש מעליה ניכרת בשכר בענף הבנייה

מאת סופרו הכלכלי של „דבר"

הקפאת מספר המועסקים בסקטור הציבורי תעמיק את האבטלה ותמנע מקבוצות חלקיות בכוח העבודה את הכניסה לשוק העבודה — קובעת הרשות לתכנון כוח אדם במשרד העבודה. הרשות בדקה את השפעת ההיערכות הביטחונית בנגב על כוח האדם במשק.

הרשות סבורה, שלהקפאת מספר המועסקים בסקטור הציבורי יהיה מחיר כבד. במיוחד לקבוצות החלקיות בכוח העבודה אין בזה פתרון לבעיית המחסור בפועלים מקצועיים, ובמיוחד לא בענף הבנייה. היא רק תגרום להגדלת שיעורי האבטלה במיוחד בקבוצות הנשים וכוח העבודה ברמת השכלה על־תיכונית. יתר על כן, הקפאה כזו תביא להגדלת מספר המועסקים בשירותים הפיננסיים והשירותים האישיים, וספק רב אם היא תביא להגדלת במספר המועסקים בתעשייה. כמו כן, היא עשויה לגרום לדחיית כניסתם של קבוצות עובדים (בעיקר נשים והסטודנטים) אל שוק העבודה והארכת שירותם של חיילים בתנאי קבע.

על פי חישובי הרשות לתיכנון כוח אדם, עבודות ההיערכות בנגב ידרשו תוספת נטו של כ־14,500 מועסקים, בעוד שבתעשייה ידרשו כ־17,000 מועסקים בשנת 1979/80. סה״כ תוספת נטו לכוח אדם בסקטור העיסקי לשנה הקרובה היא כ־33,000 מועסקים, וזאת בהנחה של גידול בפריון בשיעור של כ־3.5 אחוזים בסקטור העיסקי.

בעד מסירת עבודות לחו״ל

הרשות לתכנון כוח־אדם מציינת, שתוספת תכנית ההיערכות בנגב 4 נגה ניתנת לביצוע „במגבלת כוח־האדם במשק, ללא ויתור על יעדים אחרים. מכיוון שתכנית ההיערכות היא זמנית, אין הצדקה לפגוע במבנה התעסוקה הרצוי למשק בטווח הארוך.

הרשות לתכנון כוח־אדם סבורה, כי מבחינת המשק עדיף לפתור את המחסור במועסקים ע״י מסירת מרבית העבודות לגורמים מחו״ל. אם לא, תיפגע התעשייה והדבר יגרום להאטה בגידול היצוא וההשקעות בשנים הקרובות.

הרשות מוסיפה, שבמידה ויוחלט לבצע את כל הבנייה המתוכננת בארץ ולא למסור עבודות לחו״ל, הדבר יביא לעלייה משמעותית ביותר בשכר בענף הבינוי כדי להבטיח גיוס העובדים הדרושים לעבודות בנגב. בהקשר זה, מסבירה הרשות שעליית שכר תחול אך במעט על צמצום הבנייה בכל הארץ ללא פתרון הבעיות במבנה הבנייה. ישתרר אמנם מקורות ותמריץ למדיניות ריסון האינפלציה, אך איננה מבטיחה מעבר של כוח־אדם לעבודות בנגב. לעומת זאת, היא תמריץ את תהליך הירידה במספר המועסקים הישראליים ב־

הארץ
27 אוג' 1979

מחפשים דיור למורים המלמדים את הבדואים

מאת עמוס [illegible]
סופר „הארץ"

שר החינוך והתרבות מר זבולון המר, פנה אתמול לשר הבינוי והשיכון מר דוד לוי וביקש את התערבותו במציאת דיור ל־200 מורים ערבים במזרח ירושלים וצפון הארץ המלמדים בקרב הבדואים בנגב.

עדיין אין מספיק מורים מקרב הבדואים, ולכן מפנה משרד החינוך כ־300 מורים ערביים ממזרח ירושלים ומצפון הארץ, הצריכים להתגורר וללמד בקרב השבטים הבדואים בנגב. תנאי מגוריהם של מורים אלה הם קשים ביותר. פתרונות הדיור שהוצעו עד כה על ידי משרד החינוך והסתדרות המורים היו זמניים ובלתי מספקים.

דבר
עתון פועלי ארץ ישראל
27 אוג' 1979

שרון החרים דיון ב„ליכוד" על הקצאת קרקעות לבנייה

מאת סופרו הכלכלי של „דבר"

שר החקלאות אריאל שרון החרים בשבוע שעבר דיון של הנהלת „הליכוד" בכנסת בהשתתפות ראש הממשלה מנחם בגין שעסק בדרישה להפשיר לבנייה קרקעות של מינהל המקרקעין. ישיבה זו נועדה לקיים בירור עם השר שרון ביחס למדיניות המינהל וסירובו להקצות קרקעות.

חוגים בכירים ב„ליכוד" הביעו תרעומת קשה על היעדרותו ההפגנתית של שר החקלאות ואמרו שהדבר מנע בירור מקיף של הנושא. לעומת זאת, השתתפו בדיון שר הבינוי והשיכון דוד לוי ומשלחת של ראשי מרכז הקבלנים בראשותו של אברהם ספרלינג.

בדיון הוחלט לפעול לקידום הפשרת קרקעות המינהל לצרכי בנייה לאחר שהמשתתפים בדיון שוכנעו כי המחסור בקרקע מתאימה לבנייה הוא אחד הגורמים העיקריים לעליה הניכרת במחירי הדירות.

הנהלת „הליכוד" מינתה ועדה מיוחדת לטיפול בנושא זה, בראש הוועדה עומד ח״כ דוד שפרן, וחבריה הם הח״כים אברהם שריר ויגאל כהן־אורגד.

זוגות צעירים הבעירו צמיגים בדרך לוד בת״א

מאת א. אמנון, כתב „על המשמר"

כ־500 זוגות צעירים ערכו אמש הפגנה ספונטנית בדרך לוד ליד פינת א' בתל־אביב.

המפגינים חסמו את הכביש המהיר ועצרו תחבורה ראשי. הם הבעירו צמיגים, הניחו מחסומי אבנים, נשכבו על אם־הדרך וקראו קריאות נגד ראש־הממשלה בגין והשר דוד לוי.

בשעת כתיבת שורות אלה נערכה המשטרה לקראת פני התפתחויות בלתי־צפויות.

הפגנת סטודנטים

סטודנטים מכל רחבי הארץ יפגינו הערב על הדשא של אוניברסיטת ת״א נגד מצוקת הדיור ויישארו לישון במקום בשקי־שינה. חברי התאחדות הסטודנטים הדגישו כי לא תהיה זו ההפגנה האחרונה. הצעד הבא יהיה פגישה עם שר־החינוך בה יתבקש לשכנע את ראשי האוניברסיטאות להקצות לסטודנטים מקומות נוספים לדיור.

על המשמר
27 אוג' 1979

ג אב תש"ם
16 יולי 1980
4364 - בכ"ב/4523

אל: ג. אביבי - סגן החשב הכללי

הנדון: ימית אולם המעגלות ח-ן סופי להוזה
מס' 77/75127/77 קבלן: ג.פ.ו.ג.

התכנון - הסופי הוגש לאחר הפסקת העבודה בהתאם להוראות המינהל - לאור החלטת ועידת קמ"פ דיויד.

הח-ן הסופי התקבל במחוזנו ב - 23.10.79 לבדיקה ולאחר בירורים אצל החשב הכללי והיועץ המשפטי בירושלים ובתל - אביב, סוכם סופית בנדון תביעת הקבלן. הח-ן הסופי נבדק ונשלח מהמחוז לאגף חוזים ומכרזים בת"א.

לאור העיכוב שחל בבדיקה והכנת הח-ן הסופי, לא באשמת הקבלן, אנו ממליצים לשלם "ריבית החשב" מתאריך ח-ן הסופי שהוא - 23.10.79 עד למועד ביצוע התשלום ובניכוי 105 ימי בדיקה, על הפרש הסכומים בין הח-ן הסופי והתשלום האחרון.

נא טיפולך בנדון.

לוטה: סיכום דיון בנדון הנ"ל מחודש ינואר 1980.

בכבוד רב,

ראובן קנטורבסקי
מ.מ. מהנדס מחוז הנגב

העתק:
מר א. שטרן - ס/ראש המינהל ומנהל האגף לתכנון ולביצוע
מר מ. רודביק - ס/מנהל האגף לתכנון ולביצוע
מר א. בלך - ממונה על חוזים ומכרזים
מר ר. לשם - ממונה על חשבונים סופיים
מר ד. יצחקי - מנהל אגף איכלוס ופרוגרמה
מר י. זיידה - ראש צוות איזור ערבה ורמת הנגב
מר ד. שטרן - פלאורבר

א.ז./מם

י בניה כפרית תא
23/8/79

אל:מהנדס מחוז הנגב.

ההזמנה הנ"ל נשלחה לקבלן לחתימה וביול

9079/75807/79- חבור מים-ימית-חביומקורות.
לידיעתכם
לאה
בניה כפרית ת"א

אלישבע את מי תודה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד הבינוי והשיכון

לשכת הדובר

לקט עיתונות

לוינץ ימית

6/9/79

יום 14 אוג' 1979 חם 1290

הארץ 14 אוג' 1979

השר דוד לוי: העתקת ימית ליד מכמורת – לא באה בחשבון

רק חלק מהתושבים מוכנים לעבור לאשדוד והשר הודיע כי אלה יקבלו את מירב הסיוע

מאת עמוס חדד, סופר „הארץ"

„העתקת ימית לשכונה ליד מכמורת, צפונית לנתניה לא באה בחשבון ואל לכם לחיות באשליות" — אמר אתמול שר הבינוי והשיכון דוד לוי לנציגי יועד ימית, שעימם נפגש בלשכתו. בפגישה, שהתנהלה ברוח טובה, השתתפו גם ... מצד אחד והשר לוי ועוזריו מצד שני. נציגי הוועד הודיעו לשר, כי כמה מהתושבים מסכימים לעבור לאשדוד אך חלק אחר דורש להקים שכונה או עיר ליד מכמורת. השר דחה בתוקף את התביעה ללכת ל־מכמורת, אך קיבל בסיפוק רב את ההסכמה של אלה המוכנים ללכת לאשדוד והודיע כי אלה יקבלו את מירב הסיוע.

התושבים המבקשים ללכת למכמורת הודיעו כי ימשיכו במאבקם.

השר לוי הציע לנציגי הוועד, כי הארכיטקט שתיכנן את ימית יתכנן את השכונה באשדוד — „כדי לשמור על הרגש".

אשר לתושבי ימית שירכשו זכויות על מגרש במסגרת „בנה ביתך" בימית, סוכם, כי יוכלו לקבל מגרש דומה במסגרת אחת תכניות ב־אחת מערי הפיתוח המסווגת כאזור פיתוח א' פלוס — בתנאי שיתחייבו להתיישב במקום או להחזיר את המגרש ולקבל תמורתו את התשלום ששילמו בעבורו.

בעיות תעסוקה

בפגישה דיברו נציגי הוועד על בעיות התעסוקה. כאן מדברים על פינוי ימית קיימת אבטלה בעיר ר גם בעלי עסקים במצב קשה. סוכם, שהקרן להלוואות לעצמאיים של משרד התעשייה, המסחר והתיירות תיתן מענה הלוואות גדולות בתנאי שנתונה, כן סוכם כי תובטח הת־סוקה לכל חודש ע"י הוועדה העוס־קת בענין פינוי ימית.

בעלי עסקים בימית המשכנים ל־עבור לאשדוד יעתיקו העסק שלהם לאשדוד ואם לא ירצו בכך, יקבלו פיצוי, אלה שירצו לחסל ... פ־תור את עסקם יוכלו לקבל מק־דמה על חשבון הנכם והעסק עד לשיעורכו בידי שמאי.

לגבי עובדי קרינה, סוכם כי זכו־יותיהם יישמרו ואלה שירצו בכך יוכלו להמשיך לעבוד במקום אחר עם אותם הזכויות אך אלה שיחליטו לפרוש יקבלו פיצויים. לא נקבע מה גובה הפיצויים.

סוכם כי בשבוע הבא תתכנס ה־ועדה בימית ושבוע לאחר מכן יב־קר שוב השר לוי בימית לפגישה עם נציגי הוועד.

התמנה בירושלים

מכמורות של מפגין יחיד המו־חלשות כמה פעם, המשיכו אתמול להפגין ליד ביתו של ראש הממשלה בירושלים.

מאחר שלפי ההסכם עם המשטרה יוכל להפגין רק אדם אחד ליד בית ראש הממשלה נמצאת קבוצה של תושבי חבל ימית בירושלים וכל כמה שעות שולחים מפגין יחיד עם כרזה.

אתמול בין בבוקר — לפני צאת ראש הממשלה מביתו למשרדו — בדקו אנשי הביטחון את הרכב של אחד המפגינים שם. זמן קצר אחרי כן יצא ראש הממשלה מביתו ל־עשר המפגין יוסף בן־עמי כותבת התויק בידו כרזה שבה כתוב: „ב־גין, תרפת ימית תרדוף אותך עד סוף כל הדורות". כאותו יום הוד ליפו את הכרזה, שבה נאמר: „ה־יום ימית — מחר ירושלים".

[redacted]

המשמר 14 אוג' 1979

השר לוי לתושבי ימית: הסיכויים להעברתכם למכמורת — אפסיים

מאת ר. גאון, כתב „על המשמר"

„אינני יכול להבטיח לכם ולהשי־לות אתכם ביחס למכמורת. הסיכויים לכך הם אפסיים. אין שם שום תש־תית ואין תוכנית לעיר" — דברים אלה אמר אתמול השר לוי בפגי־שתו עם ועד תושבי ימית בהודיע־ו לנציגיהם של חלק מהתושבים לעבור למכמורת.

התושבים סיפרו ללוי כי סיירו במקום ואיתרו משבצת עבודה של 400 דונם „כמאה משפחות מימית מבקשים לעבור לשם — אם לא ל־שכונה עירונית, אז ליישוב כפרי". דוד לוי הודיע, כי באשדוד יוש־למו הבירורים והתכניות וניתן יהיה לגשת לבנייה, בניגוד למכמורת. הוא מסר עוד לתושבים, כי בודקים את האפשרות לבנות שכונה עבורם ב־אשקלון.

הארץ 14 אוג' 1979

8 איגרות צעירים

14 אוג' 1979

(תל-אביב)

זוגות צעירים שובתים בהוד השרון

8 הזוגות הצעירים שפלשו ב־שבת לדירות משרד השיכון בהוד השרון המיועדות לעולים ופונו ביום ראשון על ידי המשטרה ה־קימו אוהלים ליד המועצה המקו־מית בהוד השרון. הם הודיעו לה־נהלת המועצה, שאם לא ימצא עבורם פתרון דיור הם ישבו ח־חודש לדירות.

דוברי הזוגות הצעירים התאוננו על כך שהמועצה, המקומית מזני־חה את שכונתם, גיל עמל, באיזור מנדיאל.

מזכיר המועצה יעקב פינשטיין התקשר למשרד השיכון בירושלים ובהתערבותו תתקבל משלחת של הזוגות הצעירים ביום שלישי ב־בוקר במשרד השיכון. הזוגות ה־צעירים תבעו שגם ראש המועצה של הוד השרון ישתתף בפגישה.

ראש המועצה שמחה מעוז מסר, כי הוא ישתתף במשלחת יחד עם סגנו אליהו שמעוני.

בתשובה לשאלה כתב עתיים מסר ראש המועצה, שבהוד השר־רון ישנה קרקע לבנייה ומשרד השיכון צריך להתחיל בקרוב ב־בניית שיכונים.

ראש המועצה גם אמר, כי 12 דירות ריקות שהושלמו לפני כמה חודשים לקליטת עולים צריכות להימסר לזוגות צעירים. (ע)

13 אוג' 1979
ידיעות אחרונות

למכור את קרקעות הלאום כדי לספוג כספים מהציבור

— זאת הציע ח"כ יצחק ברמן, מראשי המיפלגה הליברלית, במיכתב לשר משה נסים ◻ משל: „השארת הקרקעות בידי המדינה — ערך עליון"

מאת ישראל תומר ואריה אבנרי

כתבי „ידיעות אחרונות"

תכנית מפורטת למכירת קרקעות המדינה לאנשים פרטיים בדרך [illegible] לספיגת כספים מידי הציבור, אשר [illegible] את [illegible] של הממשלה, [illegible] ח"כ יצחק ברמן, מראשי המפלגה הליברלית — [illegible] ברמן לשר משה נסים. [illegible]

[illegible]

13 אוג' 1979
ידיעות אחרונות

„בישראל קיימת אנרכיה מוחלטת בנושא הדיור"

— נאמר אתמול בכנס חירום ארצי של ועדי שכונות שנערך בבניין הוועד הפועל בתל־אביב

[illegible]

14 אוג' 1979
הארץ

כלכלה ועסקים

13 אוג' 1979
מעריב

אשדוד:

15 מיליון ל"י [illegible] לשיקום שכונות [illegible]

מאת יגאל שנקר

[illegible]

מדינת ישראל
משרד הבינוי והשיכון
המינהל לבנייה כפרית
ויישובים חדשים

תאריך 15 אוגוסט 79
מספר השינוי 2

טופס שינוי חוזה
מס' 49077/71075/77(2)

אל : הנהלת החשבונות (2)

א. פרטי זהוי :-

מחוז הנגב	בי"ס שדה ימית	חב' אשקובית בע"מ
שם המחוז	שם המקום	שם הקבלן

ב. הרכב החוזה הקיים :

	הקיים בל"י	המתוקן בל"י	השינוי בל"י
מבנים לבי"ס שדה ימית	6.240.000	7.067.498	(+) 827.498

ג. מהות השינוי :- כספים לחשבון סופי :-

ע"ח עבודות נוספות	169.480.- ל"י
ע"ח התייקרויות נוספות	658.018.- ל"י
סה"כ	827.498.- ל"י

ד. הרכב החוזה החדש : ללא שינוי.

ה. מיון תקציבי :-

מספר הסעיף	פירוט	החוזה הקיים ל"י	החוזה המתוקן ל"י	השינוי ל"י
1977-90.60.797/02-9081	בנייה לבי"ס שדה	2.790.900	2.790.900	-
1977-90.60.797/01-9021	בנייה בימית	3.000.000	3.000.000	-
1978-90.60.847/10-9081	בנייה לבי"ס שדה	449.100	449.100	-
1979-90.60.922/10-9081	בנייה ביישובים עירוניים	-	827.498	(+) 827.498
	סך הכל	6.240.000	7.067.498	(+) 827.498

ב ב ר כ ה,

ד. בן-יהודה
חשב המשרד

מרגלית
ראש המינהל לבנייה כפרית
ויישובים חדשים

הננו מסכימים לשינוי הנ"ל : (יוחזר תוך 14 יום)

(חתימה) (תאריך) (ביול)

העתקים :
מר י. רבינוביץ, סגן ראש המינהל
מר א. בלף, ממונה על חוזים ומכרזים
מהנדס מחוז הנגב (2)
מר ש. רודניק, ממונה על עבודות בטחוניות
בי"ס שדה ימית
מר ז. עופר, ראש צוות ימית
מר ר. לשם, ממונה על הפעלת הבנייה בישובים חדשים
מר מ. רון, ממונה על הזמנות חוץ
תיק ישוב
חב' אשקובית בע"מ (5) - נא לחתום לביול ולהחזיר (5)

2/8/79

ד' תמוז תשל"ט
1/7/79

4696/-2534

לכבוד
מקלג מוצרים כימיים בע"מ
אזור התעשיה
רח' יוליוס סימון
חיפה

א.נ.,

הנדון: הקמת 4 קיוסקים – ימית/הזמנה 79/75699/79

הריני להודיעכם כי נחתמה הזמנה שמספרה 79/75699/79 להקמת 4 קיוסקים בימית.

אבקשכם להתקשר עם מר זיידה ראש צוות אזור הערבה וסיני לקבלת פרטים נוספים.

תאריך התחלת העבודה יחשב ה-1.7.79.

בכבוד רב,
ד. קבטירבסקי
ס/מהנדס מחוז הנגב

העתקים:
מר א. שטרן-ס/ראש המינהל ומנהל האגף לתכנון ולביצוע
מר ר. לשם-ממונה על ישובים חדשים
מר א. בלק-ממונה על חוזים ומכרזים
מר זיידה-ראש צוות ערבה וסיני
הסוכנות היהודית חבל הנגב ולכיש
פלבר-פקוח

יה/זב

הארץ

ימית: דגם חדש לפיצויים

הפער העצום בין התביעות והצעת הממשלה ניתן לצמצום רק ע"י חישוב על־פי ערך הדירות שמכרו התושבים לפני בואם

מאת אלעזר לוין

535 מיליון ל"י, צמוד למדד נובמבר 1979 — זה הפער בין הצעות הממשלה למתן פיצוי לתושבי ימית, על הצורך לפנות את דירותיהם, לבין דרישות התושבים. הממשלה מציעה 566 מיליון ל"י (הכל צמוד למדד נובמבר), ואילו התושבים דורשים כ־1.1 מיליארד ל"י. סכומים אלה אינם כוללים מענק העברה של 50 אלף ל"י למשפחה, ומענק ביסוס העשוי להגיע ל־600—800 אלף ל"י למשפחה.

בשנה האחרונה טיפלו בנושא הפיצויים לתושבי ימית שלוש ועדות ושני שרים (פת ולוי). הקושי העיקרי שהתעורר מיד היה, שאין אפשרות להעריך את שווי הדירות המפונות לפי השיטה המקובלת — עסקות בין מוכר מרצון לקונה מרצון — שהרי איש לא יקנה כיום דירה בימית. לכן לא נותרה ברירה לכאורה אלא לעשות צעד יוצא־דופן כבחינת השמאות ולקבוע את שווי הדירה בימית על־פי שוויה בעיר אחרת. ועדת המנכ"לים הציעה שההשוואה תיעשה לגבי ערד — יישוב הדומה מבחינות רבות לימית.

הוועדה השרישית [illegible] הודיעה לתושבים, [illegible] שובר מהם הפיצויים שיקבעו [illegible] על דירות בשכירות, בגרעינים ובדומה. כיוון שבאותה עת נקבעו שמאי המנהלת עיצובים, הציעה הוועדה פיצוי לבעלי הדירות ע"י אומדן שערכו פקידים. בינתיים [illegible] והשמאי הממשלתי הראשי, מר גלעד יצחקי, ערך [illegible] ובדיקות והגיע למסקנות. משרד הבינוי הוסיף 5% במענק.

לגבי חלק מן הדירות, נמצא כי השמאי מציע פחות ממה שאמדו הפקידים. הדבר עורר, כמובן, זעם והתמרמרות בין תושבי ימית. כיוון שמדובר במאות מיליוני ל"י, האם לא מוטב היה לשכור, בעת העיצובים, שמאי פרטי לבדיקות.

תושבי ימית אינם מסכימים לקבל פיצוי לפי דגם ערד. הם דורשים דירה חליפה לפי המחיר הממוצע של דירות בשבע ערי שדה — אשדוד, אשקלון, באר־שבע, רעננה, כפר־סבא, ראשון־לציון ורחובות. הם שכרו את שירותי השמאי הפרטי יצחק שלו שנעזר בשני מהנדסים ובדק דירות רבות בכל הערים.

פער גדול

אך המחלוקת העיקרית בין התושבים לבין משרד השיכון נסובה על השאלה הפשוטה לכאורה: מהו שווי דירה בערד? סך הפער בין עמדות הצדדים נע בין 1.1 ל־1.9 מיליון ל"י לדירה, אך רק 340 אלף ל"י (לפי ממוצע לא משוקלל בין כל סוגי הדירות) מפער זה נוגע לשאלה אם מדד הפיצוי חייב להיות ערד או ממוצע של ערי שדה; כל שאר הפער, כלומר רובו המכריע, נוגע לשאלה כמה שוות דירות בערד.

בדיקת שתי השמאויות מורה שנתוניו של השמאי הממשלתי, מר גלעד יצחקי, שבבסיס המחירים בדצמבר, עדיפים על אלה של השמאי הפרטי מטעם התושבים. מר יצחקי בדק 15 עסקות שנעשו בערד ואילו מר שלו בדק ארבע עסקות בלבד, שלוש מהן מחודש מארס אשתקד — בסיס צלוב לעריכת שומות כה מורכבות. מר שלו טוען שיש להוסיף למחירי הדירות ברבי־הקומות בערד, כדי להשוותן למחירי הדירות בימית, משום שבימית הבתים מעוטי־קומות וזה מייקר את הדירות.

אני מוצא שטענה זו אינה נכונה. המציאות מוכיחה שדירות ברבי־קומות יקרות יותר — בשל האפנה, המעלית והנוף. השמאי מטעם התושבים, מר שלו, גם דורש להוסיף עוד 27.7 אחוז למחיר הדירות בערד, כדי שישקף את איכות החיים הגבוהה יותר, לדעתו, בימית. אלה תנאים איכותיים שקשה מאוד לתרגמם לנתונים מספריים.

צירוף כל הגורמים שנמנו לעיל מסביר את הפער הגדול בין שומות יצחקי לשלו לגבי ערך הדירות בערד. אך התושבים אינם מסתפקים באומדני שלו ודורשים פיצוי לפי ממוצע מחירי דירות בשבע ערי שדה. אומדניו של שלו נעשו באוגוסט, והתושבים דורשים להצמידם למדד. איזה מדד? כאן טמון מוקש: הממשלה מציעה להצמיד את המחירים למדד מחירי הדירות. התושבים דורשים, לפי הנחיית שלו, להצמידם למדד מחירי התשומה בבניה למגורים.

יש פער גדול בין שני המדדים.

אם רוצים לתת דירה כפיצוי, יש להביא בחשבון את מחירה בשוק, ולא את עלות בנייתה. מדד מחירי הדירות מתפרסם בדרך כלל באיחור של כחצי שנה.

כדי לעמוד על הפער האמיתי בין דרישות התושבים להצעת הממשלה ערכתי את הטבלה שבהמשך. בטור (1) פורטו עשרת סוגי הדירות בבעלות בימית, ובטור (2) מספר המשפחות בכל דירה. בטור (3) צוינה הצעת הממשלה (מחירי דצמבר) למתן פיצוי לכל סוג דירה — שומת השמאי הממשלתי ועוד מענק של 5 אחוזים. בטור (4) צוינה דרישת התושבים — הצעת שלו לגבי ממוצע שמונה ערים ועוד 27.9 אחוז (שיעור עליית מדד התשומות בבניה בין יולי לנובמבר, כדי להשוות את התאריכים). בטור (5) נרשם ההפרש בין ההצעה לדרישה לגבי כל סוג דירות. בטור (6) צוין סך ההפרש, כלומר מכפלתו במספר המשפחות בכל סוג. סיכום טור (6) נותן את הפער בין דרישות אנשי ימית להצעת משרד הבינוי.

המספרים הם במיליוני ל"י, מעוגלים לאלף הל"י הקרובות:

(1) סוג הדירה	(2) משפחות	(3) הצעת הממשלה	(4) דרישת התושבים	(5) הפרש	(6) סך ההפרש
חד־קומתי — 3 חדרים	45	1.785	3.355	1.570	70.650
חד־קומתי — 4 חדרים	28	1.942	3.769	1.827	51.156
קוטג' — 3 חדרים	20	1.860	3.355	1.495	29.900
קוטג' — 4 חדרים	22	1.984	3.579	1.595	35.090
קוטג' — 5 חדרים	25	2.404	4.332	1.928	48.200
דו־קומתי — 4 חדרים	81	1.696	3.277	1.681	136.161
דו־קומתי — 3 חדרים	54	1.334	2.965	1.631	88.074
תלת־קומתי — 4 חדרים	23	1.522	2.816	1.294	29.762
תלת־קומתי — 4 חדרים (קומה ב')	23	1.386	2.539	1.153	26.519
תלת־קומתי — 3 חדרים	18	1.250	2.343	1.093	19.674
סה"כ	309	566.345	1,101.531		535.186

הפער העצום — התושבים מעריכים כל דירה בערך כפליים ממה שמעריך השמאי הממשלתי — מורה שמשהו אינו כשורה בנתונים, או ביתר דיוק בשיטה שעליהם הושתתו. ואכן, מי שמכיר את המצב בשוק יבחין מיד שדרישות התושבים מופרזות מאוד. הסיבה לכך: במקום להתחשב בשיטות המקובלות של מוכר מרצון לקונה מרצון פנו למדוד מחירי דירות המרוחקות עשרות ומאות קילומטרים מימית. אם להוסיף לכך את הליקויים שציינו בשמאות, אין להתפלא שהגיעו לתוצאות אבסורדיות בכמה מקרים.

מה אפשר לעשות? נראה לי שראוי לבחון בשיטה אחרת לחלוטין, שתתבסס על בדיקת כל מקרה לגופו — בניגוד מפורש למדיניות־ההצהרתית של השר לוי, שקבע כי התושבים יפוצו "על בסיס של אחידות והשוויוניות" כאילו היה מדובר בקיבוץ.

השיטה המוצעת: כל תושב שמכר דירה כדי לעבור לימית יציג את חוזה המכירה שלו. על הממשלה להחזיר את המצב לקדמותו, כלומר לאפשר לו לקנות דירה בעיר ובשכונה שבהן התגורר עד שעבר לימית. עליה לשלם לו את מחיר הדירה החליפה — פחות הערך הריאלי הנוכחי של רווחי ההון שהיו לו עם המעבר לימית.

להלן דוגמא מעשית: משפחה מכרה ביוני 1975 דירה של ארבעה חדרים מרווחים (130 מ"ר) באשדוד, ב־180 אלף ל"י וקנתה במקביל דירה בימית (87 מ"ר על 300 מ"ר קרקע) ב־160 אלף ל"י, מזה 57 אלף ל"י הלוואה אפותיקאית בתנאים מקובלים ו־20 אלף ל"י מענק מתנה (שעל דעת הכל ייהפך למענק קבוע במהלך הפינוי). מכאן שרווח ההון היה 40 אלף ל"י. על־פי עליית מדד המחירים לצרכן מאז ועד נובמבר 1979, ובתוספת ריבית לא־צמודה של 4 אחוזים לשנה, שווה כסף זה כיום כ־205 אלף ל"י.

בדיקה אישית

יש לאפשר למשפחה לחזור לדירה מעין זו שהיתה לה באשדוד. דירה של 119 מ"ר באשדוד עולה כיום (לרבות מע"מ, פיתוח, הסקה מרכזית, דירתית, שכר טרחת עו"ד ודמי העברה בטאבו) כ־1.74 מיליון ל"י. יש להוסיף למשפחה מענק של 10 אחוזים בגין הבדלי הגודל בין הדירה הישנה לחדשה, ולנכות 205 אלף ל"י רווח הון.

הסיכום: למשפחה המפונה יש לשלם 1.7 מיליון ל"י. סכום זה, אגב, נמוך במקצת ממה שמציעה לה הממשלה. כיוון שהמשפחה תוכל לקחת את הכסף, ועוד מענק ביסוס של 600—800 אלף ל"י שתקבל, ועוד מענק 50 אלף ל"י שתקבל להוצאות העברה, ולקנות בסכומים אלה דירה בכל מקום אחר. מענק הביסוס מפצה את המשפחה על הצער, האכזבה, הטלטול וכו', ועל כן אין מקום לפיצוי נוסף בצורת תשלום בונוס בעד דירה.

שיטה זו, הכרוכה בבדיקה אישית לגבי כל משפחה, אפשר ליישם אם משרד הבינוי ירכיב מיד צוותים מקצועיים, שיבדקו כל מקרה לגופו ולא לפי מכתב. מי שלא מכר את דירתו הראשונה, יש לפצותו בסכום

21.1.80

הארץ

שיכון עובדים: התאוששות במכירת דירות

עסקי נדל"ן

מאת אלעזר לוין

התאוששות ניכרת נרשמה במכי־רת דירות ברוב חלקי הארץ בשבו־עות האחרונים — נמסר מחברת שיכון־עובדים, המציעה אלפי די־רות למכירה במקומות רבים. העי־ליה במכירות מורגשת בתל־אביב צפונה, בעוד בערי הדרום נמשך הקיפאון, מסיבות שיוסברו בהמ־שך.

להלן נתונים על קצב המכירות של החברה בערים העיקריות:

* **תל־אביב** — ברחוב רקנטי, גוש־תל־אביבים, בונים שני רבי־קו־מות, 60 דירות בכל אחד. בראשון, הנמצא בשלבים מתקדמים, כבר נמכרו 54 דירות. בשני, העומד ב־שלב שלד, לא נמכרה אף דירה אחת בנובמבר — דצמבר; בשבו־עיים הראשונים של ינואר נמכרו חמש דירות, בעיקר למשקיעים מ־טורקיה המשלמים בדולרים. מדובר בדירות של ארבעה וחמישה חד־רים, שמחירן הממוצע (המחיר המ־דויק משתנה לפי הקומה) בין 4 ל־5.1 מיליונים ל"י. כל המחירים כוללים מע"מ. בשבוע שעבר גם הסתיימה מכירת פרויקט של 140 דירות בבית־אליהו כאשר נמכרו 9 הדירות האחרונות.

* **חולון**: בשבוע האחרון מכרה החברה חמש דירות, לעומת אפס בנובמבר — דצמבר.

* **הרצליה**: בנוה ישראל בונים 64 דירות. ביולי — אוקטובר נמכרו 32, בנובמבר — דצמבר 6, במחצית הראשונה של ינואר שבע. בנוה הדר בונים 92 דירות; ביולי — אוקטובר נמכרו 42, בנובמבר — דצמבר שתיים, במחצית הראשונה של ינואר שש.

* **רעננה**: בראשונה מזה חוד־שיים נמכרו ארבע דירות, במחצית הראשונה של ינואר. דירה של שלו־שה חדרים עולה כ־1.2 מיליון ל"י, ודירה של ארבעה חדרים עולה כ־1.9 מיליון ל"י.

* **חיפה**: ברמות־ספיר, לא הר־חק מן הטכניון, בונים עתה 180 די־רות. מהן 47 נמכרו עד סוף ספטמ־בר. באוקטובר — דצמבר לא נמ־כרה אף דירה. החל מראשית ינואר נמכרו שלוש דירות, ויש מתעניינים רבים. דירה של שלושה חדרים עו־לה כ־1.55 מיליון ל"י ודירה של ארבעה חדרים עולה כ־2 מיליונים ל"י.

* **ירושלים**: שיכון־עובדים בו־נה באחרונה כ־760 דירות — 180 בגילה, 330 במזרח תלפיות ו־250 ברמות. רק במזרח־תלפיות הוצעו הדירות, בימים אלה, לציבור. די־רות של 3.5 חדרים עולות בין 2 ל־2.2 מיליונים ל"י, ודירות של אר־בעה חדרים עולות בממוצע כ־2.45 מיליונים ל"י.

הדירות שנמנו לעיל מיועדות ב־חלקן לזכאי משרד הבינוי והשיכון לעולים ולזוגות. סיבות להתאוששות: מחירי הדירות כמעט ולא הועלו ב־חודשים האחרונים ומשום כך הוזלו ריאלית.

לעומת זאת, המכירות חלשות מאוד בשיכון־עובדים בכל ערי הדרום — ראשון־לציון, רחובות, אשדוד ובאר־שבע. בכל שבדרומים מחמיר המצב ובפרט חלשות המכירות בבאר־שבע — ולא רק אצל שיכון־עובדים. גם אלרם, רסקו ומשרד הבינוי (באמצעות קבלנים פרטיים) החלו לבנות כאן מאות דירות, ב־תקווה שעובדי החברות האמריק־איות ואנשי צבא הקבע שיעברו לנגב יקנו רבות בהן. לפי שעה לא נקנתה שום דירה כזאת, והיצע המיגדל של השנה האחרונה עומד ללא קונים. אזרים מכרה באחרונה באשדוד דירות של שלושה חדרים למשרד הבינוי, בכ־900 אלף ל"י בלבד ליחידה. זוגות צעירים ותו־קים רבים הדרים באזור הדרום מב־קשים לקנות דירות, אך רמת המח־יים וההתכנסות בדרום נמוכה יות־רת למרכז הארץ, והקונים הפוטנ־ציאליים אינם יכולים לשלם את המחירים.

* * * *

רובינשטיין העלתה מחירים

גם בחברת הבניה רובינשטיין ני־כרת התאוששות־מה במכירות. הד־וגמא הבולטת היא רעננה: החב־רה בונה במקום 12 קוטגים טו־ריים, 140 מ"ר שטח בנוי ו־200 מ"ר קרקע. מתוכם נמכרו עד עתה — תכתים בשלב בניה — שמונה. המחיר כ־3.1 מיליונים ל"י. נוכח הצלחת המכירות הוחלט להתחיל באפריל או במאי, בבניית עוד 12 קוטגים טוריים, ולאחריהם עוד 16 קוטגים רגילים (190 מ"ר שטח בנוי על 375 מ"ר קרקע). הטוריים יעלו 3.1 מיליונים ל"י צמוד לשי־נויים במדד מחירי התשומה לבני־יית מגורים בדצמבר; הקוטגים הגדולים יעלו 3.5 מיליונים ל"י צמוד למדד דצמבר.

גם בדירות רגילות שבונה החב־רה במקומות אחרים ניכרת עליית־מה במכירות. לכן החליטה חברת רובינשטיין בסוף השבוע לחדש את הנוהג של הצמדת מחירי דירותיהם למדד תשומת הבניה, לאחר הקפאת מחירים במשך כמה חודשים. בסוף השבוע הועלו המחירים ב־3.6 אחו־זים על־פי עליית מדד דצמבר.

* * *

חסידים קנו מגרש ב־18.5 מיליון ל"י

אחת מחצרות החסידים בבני־ברק קנתה בימים אלה מגרש של 13 דונמים ברחוב ברחוב השלושה (בין סוקולוב להרצל, מצפון לרחוב רבי עקיבא). החסידים, שקיבלו מי־מון מארה"ב, שילמו 515 אלף דולר, או כ־18.5 מיליון ל"י, על־פי שער החליפין הנוכחי. בעד מגרש שי־עליו עומד בית־חרושת למוצרי ני־קוי צפוי לסגירה.

החסידים, שיש להם בית מדרש בסמוך, מתכוונים לבנות במקום על־פי המותר במגרש זה — 116 אחוז או 80 חדר. נמצא שבמקום ייבנו 2,320 מ"ר נמחיר המגרש יהיה כ־8,000 ל"י למ"ר בנוי או כ־230 אלף ל"י לחדר. קרקע לדירה של שלושה חדרים תעלה שלושת־רבעי מיליון ל"י. אך במונחים של בני־ברק, אין זה הרבה: הביקוש לדירות, בעיקר מצד משפחות ד־תיות, חזק, והקרקע לבניה מועטה. למעשה, המחיר זהה למחיר קרקעות בעיר לפני שישה חודשים, ועל־כן אפשר לומר שהעסקה היא בגדר מציאה לקונים.

* * *

דייר מכרה פרדס לחברה ואדוצית

דייר, חברה־בת של סולל בונה, מכרה פרדס בן 200 דונם בבית חנן (ליד נס ציונה) לחברה הואדוצית ירדן. הפרדס מיועד לחקלאות וטרם נתקבל אישור להסב את ייעודו לבנ־יה. מחיר העיסקה 18 מיליון ל"י, שהם 90 אלף ל"י לדונם. מחוגי סולל בונה נמסר כי מאחורי ירדן עומד איש העסקים היהודי־גרמני יוסף בוכמן; עו"ד אמנון רוזנש־טיין, המייצג את מר בוכמן בארץ, הכחיש זאת. מר בוכמן קנה בזמנו מגרש בן 7 דונם בין השגרירות הצרפתית ומלון דן בתל־אביב, כדי להקים עליהם מלון גדול. אך התכ־נית לא באה לכלל ביצוע. כן הוא בעל מלון עמי ליד רחוב הירקון בתל־אביב. בעבר היה בוכמן בעל מגרש יחד בצומת ארלוזורוב — דרך חיפה בתל־אביב יחד עם שו־תף, אך לאחר מכן מכרו לחברת כלרין.

דבר

ישקיעו 150 מיליון ל"י במרכז תעשייתי בהרצליה

מאת סופרו הכלכלי של "דבר"

האחים עופר, בעלי חב־רות לספנות ולקבלנות, ישקיעו כ־150 מיליון ל"י במר־כז תעשייתי ומסחרי הנבנה בהרצליה. הם גם מתכננים הקמת מרכז דומה בחיפה בצומת הצ'ק־פוסט.

המרכז התעשייתי מוקם על מג־רש בן 8 דונם ויכלול קומת מרתף ושלוש קומות. בעלי הבניין מב־סיחים לאכלסו בענפי תעשיה כך שימנעו אחד מהשני משרדים ר הפרעות מינימאליות. בבניין נב־נית מערכת [illegible] המרכז [illegible] הדירים [illegible] שכירות חודשיים לתקופות בלתי מוגבלות. הנהלת הבניין תבצע את שירותי האחזקה השונים, כולל שמירה מרוכזת וכו', אשר יפטרו את הדיירים מהצורך בטיפול ב־בעיות אלה. אכלוס הבניין ייעשה תוך כדי הקמתו. מרתף הבניין כבר ייעמד לרשות הדיירים ביו־ני־יולי השנה ואילו קומת הקרקע תימסר לקראת סוף השנה.

מרכז זה תוכנן לאור הנסיון שהצטבר בהקמתו ובתפעולו של בית "מרכזים" ביפו, המאוכלס ב־תנאי שכירות. ב"מרכזים" הרצליה יוכנסו שיפורים רבים.

באפריל יחלו האחים עופר ב־הקמת בניין זהה במתכונתו ב־חיפה. המבנה בחיפה יוקם על 5 דונם ויהיה בן 4 קומות עם מעו־כת [illegible].

הארץ

מ'

נמוך יותר למעט עדיי דירה בדבי־לה בעיר היא מיצוי נוסף, מיעוט שלא שעל לפי רוח התחלה לישוב יפית (גם חיק כל שבת, למשל, כש־לה רק די שבבעלותו שתי דירות), זוגות צעירים ועולים חדשים, שלא היתה להם דירה קודמת, יקבלו פי־צוי שיהיה בו די לקנות דירה בק־בילה באחת מערי הפיתוח המקובלות כיום על זוגות צעירים; כן הי־צעי יש לנכות את שווי הריאלי הנוכחי של המענק שקיבלו בעת קניית הדירה [illegible].

תושבי ימית מאשימים את הממשלה:

„רומזים לנו כי שעון החול מתרוקן והולך כדי שנוותר על רכושנו בזיל־הזול"

□ אל הטענות משתרבב איום: „אין אנו רוצים להגיע למצב של גן הירק"
□ הוויכוח מתמקד בעיקר על גובה־הפיצוי למפונים
□ כחמשים משפחות כבר נטשו את ימית

מאת עזרא ינוב

כ־50 משפחות נטשו עד כה את העיר ימית. משפחות נוספות מבקשות ללכת בעקבותיהן כעוד מועד ולהתחיל חיים חדשים בעיר אחרת. העיקר — „לצאת מסיר הלחץ" כהגדרת תושבים רבים.

בשבוע שעבר יצאו כ־100 מתושבי ימית, לרבות ילדים, אל המחסום של מעבר הגבול בנאות־סיני, כדי להפגין ולמחות נגד יחס הממשלה כלפיהם. אך הם לא ביטאו את כל רחשי־ליבם. רק בחדרי־חדרים הם מדברים על אפליה וקיפוח, על איבה שנוטר להם, לדבריהם, שר הבינוי והשיכון דוד לוי. הם עושים השוואה בין ההישגים שהשיג שר החקלאות אריאל שרון למען הישובים החקלאיים בחבל ימית — כגון מיקדמות רציניות וסיכוי לפיצויים גבוהים — לבין פעלו של דוד לוי, הניצב נגדם בחריץ וחוסם דרכם של תושבי ימית המבקשים לפנות לממשלה ובכך הוא מונע, לדבריהם, כל סיכוי להידברות והבנה לשם השלמת הפרים עם המוסדות.

□ השר — ו„המיליונר"

„אני רואה עצמי כתושב־ישראלי מן המניין — ימית היא חלק ממדינת ישראל", אומר יעקב ברנר, צעיר נבה־

בפי יעקב ברנר מימית דברים דומים: „בממשלה אין רוצים להבין מדוע הצלחנו כאן בזמן קצר לרכוש יותר נכסים מאחרים. והרי כל אשר יש לי — בזכותי הוא ושילמתי על הכל את מלוא המסים. לא יתכן שיביאו את השלום ואת תמורתו הכספית ידרשו מבני ויתבעו כי אוותר על רכושי".

גם מתיישבים אחרים מימית קובלים על תביעת הממשלה שתושבי ימית יתפשרו עם הממשלה על מחירים נמוכים ביותר תמורת דירותיהם שיעזבו, משום שלדברי הממשלה בלאו הכי הזמן פועל לרעתם ומי שלא מתפשר היום — יפסיד מחר הכל, כאשר יבואו המצרים.

„בכוונת תחילה יוצרים תחושה של שואה מתקרבת ומאיצים בנו לוותר בזיל הזול על הרכוש שלנו כאן, תוך למזים כי „שעון החול" כבר מתרוקן והולך" — אומר ישראל ניר, מי שהיה דובר ועד־התושבים.

כמותו טוען גם נחמן אפשטיין, אדריכל פרוייקטים בימית, אשר נותר מובטל, כשעליו לפרנס את רעייתו אמי ושני תאומים בני 4, דוד ודניאל. „על הממשלה להבין כי היא נקלעה למצב קשה, שכן, לא יתכן כי נטולטל רנוסף לכך נאשם בבריונים", הוא אומר.

רוני ועמי וייס אינם מבינים כיצד מנסים בממשלה לייקם את הדגם של ימית לגבי מקום

חדשים כתהליך לחבל ימית. לרגל, ולפעמים הכזור גם מתפוצץ", כותבי המכתב מבקשים הקמת ועדת־מומחים — ולא ממשלתית — שתטפל בעייתם בדחיפות: „לא יתכן כי הגוף הפוגע יכתיב לנפגע את שיעור פיצויו". ובסוף המכתב אף כלולה אזהרה: „אין אנו רוצים להגיע למצב של „גן הירק", חס ושלום". (הכוונה לגן־הירק של נאות סיני, שבו נאבקו אלה באלה חיילי צה"ל ומתיישבי חבל ימית.)

אחת הבעיות הקשות בימית נובעת מפירוק המסגרות שהיו קיימות עד כה. אין ועד תושבים ואף לא פעילות של האגודה העותומנית למען ימית. עתה מתחילים תושבים לחפש פיס לס אצל עורכי־דין, הבאים תוך נפנוף בהישגיהם למען הישובים החקלאיים בחבל ימית, במאבק המשפטי למען המתיישבים למען הגדלת הפיצוי והמענקים מן הממשלה למפונים בעתיד.

בימית כמעט ואין מדברים על התיישבות־מחדש, על התארגנות לשם הקמת „ימית ב'"

הפגנת התושבים ליד מחסום הגבול — רק „קצה הקרחון" של התיסכול

צלום: „פוטו לואיזה"

הוא גם מציע להקים גרעין של תושבי ימית שיבואו לאותו מרכז קהילתי עירוני, שלפי התיכנון יהיה מרוחק כ־15 ק"מ מימית.

ואילו משה טל מציע להקים ב„חבל שלומי" (פיתחת שלום) כפר שיתופי שייקרא „דקלי — ישוב חקלאי־קהילתי — שיהיה מרכז אזורי וגם אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית של 150 משפחות, שלכל אחת יהיה מיגרש של 10 דונם וכמות דרושה של מי־השקיה. אך דומה שלהצעות אלו אין אוזן קשבת בממשלה.

דברים שבלב

קשה כשאול...

כאשר הלכתי בעקבות נשים שרצחו מאהבה, מצאתי אצלן אותו תהליך שהוליך אותן למבצע את המעשה המחריד.

פסיכולוג שהכיר מקרים כאלה, קבע, כי „נשים אלה פעלו באורח אוטומטי, כאילו נתונות להשפעה סם, כך פעלה אשה מהופנטת".

*

את ע. פגשתי על ספסל הנאשמים. פיתוחו וסיפור מעשה הרצח שלה, נושא בתוכו את כל המסממנים של סיפור בלשי.

ראשיתו בהודעה קצרה שהתקבלה במשטרת חיפה, ובה נאמר, כי בבית־חולים הכרמל נרשם מקרה מוות פתאומי של אשה כבת 50. המקרה נראה כמות טבעי של אשה, שנפטרה מכאבי־בטן נוראים אילמלא נכנס לתמונה הבלש ברוך שמיר.

לבלש נמסרה הודעה מטעם הסניף התל־אביבי של משרד הבלשים. בהודעה נאמר, כי אשה פנתה למשרד בתל־אביב, וביקשה לחקור על אודות „קרובת משפחה" המתגוררת בחיפה. הבקשה ציינה, כי קרובת המשפחה סבלה מהתקפות־לב והתעלפויות בפומבי. האשה ביקשה מן החוקר לבדוק אם התקפות־הלב הן אמיתיות.

זו היתה בקשה מוזרה, אולם הבלש, נאמן לעבודתו, עלה במדרגות הווילה הדו־קומתית בחיפה ורק שם נודע לו, כי יום קודם לכן, ב־25 באוקטובר 1960 קיבלה האשה שמתה כאבי־בטן חזקים. היא סיפרה לשכנה, כי אותו יום ביקרה אצלה מכרה מתל־אביב. „היא עשתה מיץ במיקסר, הגישה לי אותו לשתיה ונדמה לי שמהמיץ הזה קיבלתי את כאבי הבטן".

הניתוח שלאחר המוות גילה כי האשה הורעלה.

*

משרד הבלשים הוסיף לחקור. הבלש שמיר קיבל טלפון מבני ע. היא ביקשה לדעת מה תוצאות החקירה המשטרתית. היא הוזמן אותה למשרדו וסוד לאחר מכן צילצל למשטרה ואמר: „נדמה לי שנמצאת אצלי האשה החשודה ברצח".

מאז פגשתיה פעמים רבות. סיפור הרומן שלה עם בעלה של הנרצחת נגול בבית־המשפט. היא סיפרה, כי היתה קשורה אליו ארבע שנים. „ידעתי כי אין לי כל סיכוי להיות ידידתו או אהובתו. הוא לא מסוגל לאהוב אשה אחת במשך זמן רב. חשבתי לגרום שערוריה. חשבתי לגלות לאשתו מיהו בעלה. כתבתי לה כמה פעמים ולא שלחתי לה את המכתב. אחר־כך החלטתי להתאבד לעיני אשתו. קניתי שני כדים סתרינה אחד גדול ובו מיץ מהול ברעל, ואחד קטן ובו מיץ בלבד... לא התכוונתי להרוג אותה... הרגשתי

ספר ברבאבא חינם לכל השולח:

10 עטיפות ברבאבא חטיף שוקולד ואגוזים ו־10 עטיפות שוקולד חלב ברבאבא (ביחד 20 עטיפות)

גיע למצב הנוכחי, שבו יוצאים להפגין בכבישים במקום לנ־הל מו״מ ברמה תרבותית. חו־בת הממשלה והמדינה היא לדאוג כי איש מבין תושבי ימית לא ישאר מקופח כתו־צאה מהסכם־השלום — לא מבחינה כלכלית, לא מבחינה בטחונית ואף לא חברתית".

הוא עצמו הפגין, יחד עם ילדיו, באותה שבת, לצידן של משפחות אחרות. היתה שם משפחת רחל ודני חן, שהביאו עמם את בנם ארז, בן 11, כדי למחות על הזנחת תושבי ימית. בתם, מיכל בת 14, לומדת בי־רושלים וחיה שם בפנימיה: „אין בשבילה מסגרת למודים בימית ולכן נאלצנו לאפשר לה לימודים בתנאי פנימיה", אומרת האם רחל.

דני חן (40) הוא בעל מפעל קטן למתכת באיזור התעשיה של ימית. העבודה שם „צי־לעתי" — אין הזמנות. רחל עבדה בחברה הקשורה למש־רד השיכון, אך פעילות ה־חברה הופסקה לאחר חתימת הסכמי „קמפ דייויד" והיא פוטרה עם פיצויים רגילים ו־חזרה להיות עקרת בית — ו־על כך היא קובלת. דני חן אומר: שורר מצב עגום. דוו־קא תושבי העיר ימית השקיעו כאן כספים ורכשו דירותיהם ובנו עסקיהם במיטב חסכונו־תיהם ובעזרת הלוואות כבדות. אנו לא קיבלנו שום סובסי־דיה לבניית בתים והקמת מקו־מות עבודה. עתה כאשר מדו־בר על פינוי, אין באים לק־ראתנו.

גם יוסף ששון אומר, כי הוא „דגם" של משפחה בי־מית — בעלת דירה ובית־עסק. „אילו היו החיים מתנה־לים כסדרם ולא היה מונף עלינו האיום בפינוי — היו מחירי הבתים גבוהים והעס־קים פורחים. גם ללא התייח־סות למו״מ עם הממשלה אני מעריך את השווי של ביתי ו־של בית־העסק שלי בלפחות 4 מיליון לירות בשוק החופ־שי, בלי כל פיצוי או מענק".

ולאחר מחשבה קלה הוא עובר לנושא של שר־השיכון: „מה אומר דוד לוי? הוא אינו מוכן לדבר שוב, משום שהוא רואה בי מיליונר. ד־אילו את עצמו הוא רואה כאב למשפחה של 11 ילדים, שבא מבית שאינו מתכבל עליו ו־חושב: בידי בחור כזה... אני לא אחכה לצדקה כזו. ב־עיר שאני... — לא הגעתי לכך"...

רכושנו כאן במחיר כה נמוך כאשר התדמית של ימית, עד להסכם קמפ דייויד, היתה פ־הגבוהות בארץ ז״

אנשי ימית מציינים, כי ה־מידגם לימית קובע פיצוי על דירותיהם בגבולות של 1.8—2.5 מיליון לירות, סכומים ש־אינם מאפשרים כיום לרכוש דירות באיכות דומה בערים שמהן הגיעו המתיישבים ל־ימית לפני 3—4 שנים. הפיצוי הכולל — לרבות ממוצע של פיצוי לאנשי־עסקים ומענק על אובדן שכר — יהיה בקירוב 4 מיליון לירות למשפחה ותי־קה ואף פחות מזה למשפחה צעירה וחדשה בימית. אין בי־כספים אלה כדי לאפשר קלי־טה ללא זעזועים בערים אחרות בארץ, הם אומרים.

המסגרות נתפרקו

בבטאון העיר ימית, „ימי־תוד", מתפרסם מכתב גלוי אל ראש הממשלה והוא מתריע „על העוול הנגרם לתושבי ימית". במכתב של קבוצת תו־שבים, החתום בידי נציגם אלי שחר, נאמר, בין היתר, כי „החלק הערבי של השלום עם מצרים — נתנה מכל המש־אבים לשם השגת פתרונות; אך הבעיה היהודית „ימית" — בעינה עומדת, בודדה ועזו־בה". המכתב מזכיר לראש הממשלה כי כבר לפני שנה וחצי נתקבלה החלטת הפינוי של ימית והוא התחייב, בעת ביקורו במקום לדאוג, כי ל־תושבים יהיו חיים תקינים עד ליומו האחרון של הפינוי וכן לדאוג לשיקומה של האוכלוס־יה בזריזות, במסירות ובהגי־נות מירבית. „אדוני ראש ה־ממשלה" — נאמר במכתב — „עד היום לא נעשה דבר".

עוד טוען המכתב, כי ה־נציגים מטעם ראש הממשלה לטיפול בבעיית ימית „התחל־פו בקצב של עונות השנה". התוצאה — תושבי ימית מו־תשים, וחלקם מובטלים; עס־קים ומפעלים שרויים על סף משבר וחלקם כבר נסגרו; בעיות נפשיות ומשפחתיות מתעוררות בכל מקום. „אנו מרגישים ככדור הנבעט מרגל בתחומי הקו הירוק. אמנם, ד״ר נמרוד שושן, מי שהיה יו״ר ועד תושבי ימית, מציע להקים מרכז קהילתי־עירוני ב„פיתחת שלום", שם מכינים תשתית ל־20 ישובים חקלאים

פרסום ויסר יעקבסון

ונקום בבעלה...".

פסיכולוגים שחקרו את המקרה, ציינו, כי „תנק־מת תפוחה בה כמו מורסה. כל עולמה סבב סביב הנקמה. אנרגיה אנושית אדירה הושקעה רק בדבר אחד: מחשבה להרס".

לאחר מכן ראיתיה את ג. על ספסל הנאשמים. שקטה ומאופקת. כאילו כל מה שהתרחש באולם ה־משפטים, אינו נוגע לה.

דלתות הכלא ננעלו מאחוריה. היא נידונה למאסר עולם. גם בכלא היתה אסירה שתקנית, לא מעורבת בחיי בית־הסוהר. היא יצאה מהכלא (לאחר שמונה שנים) בלי לברך אפילו לשלום את אלה שנשארו.

*

לעתים נזקקים שופטים לציטטות מן התנ״ך. כאשר הם עושים זאת, הציטטה היא תמציתית והולמת באורח נוגע ללב את המקרה. כך פתחו השופטים את גזר־דינה של אשה שנמצאה אשמה ברצח אשת אהובה: „כי עזה כמות אהבה, קשה כשאול קנאה, רשפיה רשפי אש שלהבתיה". זהו פסוק משיר־השירים, אבל שוא נשמע לפעמים כסיפור דרמטי.

לג., בת 46, היו פנים שקפאו באיזו ארשת טרגית. במשך כל המשפט נשארה ג. שקטה עד שלפעמים היתה לך הרגשה, שהיא יושבת וצופה באיזו מחזה שאיננה מעורבת בו.

השופט וינוגראד קבע: „זוהי טראגדיה מזעזעת דווקא בשל האיפוק הרב ובליעת הרגשות שהפגינה הנאשמת...".

ג. היתה מהנדסת שעלתה מרוסיה. כאשר הכירה את א., תושב תל־אביב, גבר נשוי זה 40 שנה לאשתו, החליטה כי זו התחנה הסופית. מכאן ואילך קשרה את עצמה אל הגבר, בן ה־68. הוא עבר לגור אתה. „הדבר השפיע קשה מאוד על אשתי. מצפוני לא הירשה לי להמשיך במצב הזה וכעבור פחות משלושה שבועות חזרתי הביתה. לא הפסקתי את הקשרים עם האשה הזו. אבל הזות ולאשתי היתה סיבה חזקה כלפיה, נאלצתי לעשות זאת בסתר ובעל כורחי לשקר לאשתי. לבסוף עזבתי את הבית. מצאתי את עצמי תחת לחץ מוסרי כבד מכיוונים מנוגדים. הייתי נאלץ לבוא לידי החלטה והדבר היה קשה לי. לבסוף גמרתי אומר לחזור לאשתי. אמרתי זאת לאשתי. דחיתי את החזרה הביתה משום שרציתי להכין את ג. לבסוף מצאתי אומץ להתחיל אתה בשיחה. אתמול היתה לנו שיחה שניה. היא אמרה כי היא יודעת שאני אעזוב אותה. שוב חסר לי האומץ, אבל לאחר 24 שעות הודעתי לה סופית. הבוקר כאשר נסעה לעבודה ובתה הלכה לבית־ספר, ארזתי את חפצי וחזרתי הביתה. השארתי כמה שורות והסברתי לה. נסעתי למשרד ולאחר הירהור החלטתי שלמען ההגינות אני חייב בכל זאת לצלצל לה ולהודיע על עזיבתי. טילפנתי. היא אמרה לי שהיא רוצה לדבר אתי בפעם האחרונה. לא יכולתי לסרב. אמרתי שתבוא בעוד חצי שעה למשרד שלי. כעבור 20 דקות היא צילצלה ואמרה ברוסית: אני מדברת מהבית שלך. גמרתי את חייה. אתה יכול לבוא עם משטרה ועם אמבולנס ומגרה".

„אהבתי הצעירה אותי על דעתי", אמרת ג. אנשי המעבדה שהגיעו לדירה קבעו, כי האשה נרצחה בחניקה.

תהום פעורה של רצח על רקע אהבה. פרט מעניין: בכלא רמלה, כלא הגברים, יושבים עשרות רוצחים. רק בודדים מהם רצחו מתוך קנאה.

בסמוך, בכלא נווה־תרצה, יושבות כמה נשים שרצחו. כולן כמעט עשו זאת על רקע של אהבה...

י. לב

אפגאנים מחכים בפקיסטן לנשק, כדי להצטרף למרד

מחנה „מאמאמאגאגרי" ל־פליטים אפגאנים שוכן ב־סמוך לגבול אפגאניסטאן עם פאקיסטאן, על הר ה־מכוסה בימים אלה בולך שלג. מבנה הסלעית של ההר מקשה את הגישה ל־מחנה, וחייהם של היושבים בו אינם קלים כלל וכלל.

אולם הפליטים האפגנים מ־סרבים להתפנות למחנות נו־חים יותר בעומק שטחה של פאקיסטאן.

מיסה־חאן, בן כפר אפגני, ששערו מאפיר, אשר נפצע בעבר במהלך לחימה עם כו־חות ממשלת אפגאניסטאן, מס־ביר את הסיבה לכך: „אנו רוצים לחיות כאן, קרוב ככל האפשר אל ארצנו".

מיסה־חאן עדיין מקווה ל־שוב לארצו וליטול חלק ב־מלחמת הגרילה המתנהלת בה עתה, אולם כרגע, אנוסים הוא וחבריו, להישאר במחנה הפליטים, בשל מחסור בנשק ובתחמושת.

השלטונות הפאקיסטאנים אינם מעודדים פעילות גרילה של יושבי המחנות מתחומם. עצם הימצאות אלפי פליטים חמושים באיזור גבולם עם אפגאניסטאן מהווה לגביהם בעיה של ממש, שכן הם רו־צים למנוע בכל מחיר פעילות העלולות להתפרש כפרובוק־טיביות על ידי שכניהם.

במטה הצבא הפאקיסטאני בעיר הסמוכה פאראשינאר, מודה קצין פאקיסטאני צעיר, כי הצבא מגביל הצטיידות בנשק ובתחמושת של חיילים המוצבים לאורך הגבול עם אפגאניסטאן, מחשש להתלק־חות תקריות גבול ביוזמתם. סיבה נוספת לדאגה היא ההסתיינות הגוברת והולכת של תושבי פאקיסטאן, שהם מוסלמים שיעים, מן הפליטים האפגנים הנימנים רובם כ־כולם על הכת הסונית. נמסר גם על רציחת 12 פליטים ב־סביבת העיר פאראצ'ינאר, כ־כל הנראה בידי קיצונים שיעים.

(ויליאם בראנינן, פיטר „וושינגטון פוסט" בפאקיסטאן)

מגרש השדים רצח ונעלם

מגרש שדים איטלקי ואמו נשפטו בימים אלה שלא ב־פניהם באשמת רצח אשה, במהלך טקס גירוש שדים לפני שבע שנים.

ניקולה דאסקאניו, כומר מן העיירה סאראנטו, ואמו מא־ריה סרוה דבנטה, נקראו על־ידי אשה, בת 58, לגרש את השדים מגופו של בנה החולה. במהלך הטקס רצחו את ה־אשה.

שני הנאשמים נעדרים מאז אפריל אשתקד. (א.פ.)

על אופניים – לכל אירוע

לאחד מבין כל 12 סינים יש זוג אופניים — מוסר עתון האיגודים המקצועיים בסין.

בשנה שעברה יוצרו בסין יותר מ־10 מיליון זוגות אופ־ניים, המשמשים אמצעי תח־בורה עיקרי בסין. הסיני רוכב על אופניו לעבודה, כמו גם לאירועים חברתיים. (יו.פי.)

תסרוקות נוסח הונג־קונג – בשנחאי

מספרה בעיר שאנחאי שנטלה לעצמה את התו־אר „סלון מעצבי השיער בסגנון הונג־קונג" הכפי־לה את היקף עסקיה לאחר שהורשתה ללקוחות לבחור את הספר המועדף על ידן.

נוהג בחירת הספר לפי רצון הלקוח בוטל בסין במהלך מהפכת התרבות בין השנים 1966—1976.

עתון מקומי מספר, כי בעל המספרה פיתח 30 סגנונות עיצוב שיער שונים, וכ־100 מספרות ברחבי שאנחאי הול־כות עתה בעקבותיו.

שחקניות הקולנוע הפופולאריות גולדי הון (משמאל) וליזה מינלי (מימין) כפי שהן מופיעות יחד במופע טלוויזיה נוצץ, שיוקרן בארה"ב ב־19 בפברואר, מטעם סי.בי.אס.

קן הקוקיה – בטוקיו

אדם שאושפז חמש שנים בטעות במחלקה פסיכיאט־רית בבית חולים בטוקיו כחולה נפש, יקבל כ־27 אלף דולאר מבית החולים, פיצויים.

הסכם זה בין הנהלת בית־החולים לבין מאקומי הירוסה, בן 51, הושג מחוץ לאולם בית המשפט, לאחר שבית ה־חולים הודה בפומבי בטעותו.

הירוסה האשים את רופאי בית־החולים, כי ב־1969, כ־אשר הוזעקו לביתו בעקבות סיכסוך משפחתי, גררו אותו כשהוא ללא הכרה, אל מחלקה פסיכיאטרית בבית־החולים, שבה הוחזק בבידוד עד לחו־דש ספטמבר 1974.

במשך כל זמן אישפוזו, נבדק הירוסה בידי הרופאים רק פעמיים, ובקשותיו החוז־רות ונישנות לכתוב לבני משפחתו או לראות רופאים מבחוץ נידחו כולן. למזלו, ביקרו במחלקה פסיכיאטרים מתלמדים מאוניברסיטה סמו־כה, ואלה נטלו על עצמם את הטיפול בעניינו. (א.פ.)

שגרירות קמ"א פשטה את הרגל

עובדי שגרירות „האימ־פריה המרכז אפריקנית" תקועים בביתו של השגריר לשעבר בבון, במערב גר־מניה, ללא מזון, חימום ו־כסף.

פקידים מערב־גרמנים ע־מסרו על כך אמרו כי שבעה אפריקנים שעבדו כמשרתים בשגרירות בימי בוקאסה — ביניהם אשה בהריון וחמישה ילדים, רעבים.

הם מתגוררים בתווילה ה־מהודרת של השגריר לשעבר שנמלט ממערב גרמניה. עתה יועברו לדירה שכורה שתמומן מתקציב עירית בון.

השגרירות המרכז אפריק־נית חייבת 25,000 מארקים כ־דמי שכירות לבנין המשרדים שלה, וחשבונות הטלפון שלא שילמה מגיעים ל־60 אלף מארקים.

הנציג הדיפלומטי היחיד של הרפובליקה המרכז אפרי־קנית השוהה כעת בבון הוא הנספח הצבאי לשעבר. לדב־ריו, מקבלים עדיין עובדי ה־שגרירות לשעבר את משכו־רותיהם מבאנגי, אולם זו נמו־כה בהרבה מכדי צרכיהם.

סרטים צהובים – לאות הזדהות עם בני הערובה באיראן

במקום מיוחד קושט ה־שבוע עץ חג המולד הלאו־מי האמריקני הניצב בסמוך לבית הלבן בסרטים צהו־בים, לאות הזדהות עם בני הערובה האמריקנים בטה־ראן.

את הטקס ארגנו אזרחים פרטיים, בהסכמת הבית הלבן. כוונתם היא לעודד אמריקנים רבים לקשור סרטים צהובים על מכוניותיהם ודלתות בתי־הם לאות הזדהות עם בני הערובה.

לפני כמה שבועות הדליק הנשיא קארטר את הכוכב ב־ראש העץ, במהלך עצרת הד־רהות דומה. הוא חרג בכך מן הנוהג להדליק את הנורות הצבעוניות בלבד, הפזורות על גבי העץ.

הקהל הקטן שנכח בטקס ה־שבוע כלל גם בני משפחה של בני הערובה, ואת אלמנתו של השגריר האמריקני באפ־גניסטאן, שנורה למוות ב־שנה שעברה. (רויטר)

כך מציירת האופוזיציה את תאצ'ר

קריקטורה זו של ראש ממשלת בריטניה ומנ־היגת המפלגה השמרנית, מרגרט תאצ'ר, היא „מסמרי" מסע הפירסום שפורסם בימים אלו מט־לגת העבודה הבריטית. סביב הציור כתובות המלים: „הרגז אותה — הצטרף למפלגת העבודה".

הקריקטורה הופיעה במודעות בעתונים, על גבי פוסטרים, תוויות, כפתורים, ואפילו על גבי כוסות בירה. מטרת מסע הפירסום החדש היא להגדיל את מספר חברי המפלגה, שירד עד ל־284 אלף, שיעור המדאיג ביותר את ראשיה.

תגובה ראשונה מחוגים שמרניים באה מעל דפי ה„דיילי טלגראף" הלונדוני, שתיאר במאמר מערכת את הקריקטורה הפירסומית החדשה כ„גבוית ומב־חילה".

אולם פעילי מפלגת העבודה אינם מתרגשים מכך. יו"ר הוועדה המארגנת של המפלגה, אריק הפר, הגדיר את הקריקטורה כ„לא כל כך מבחילה", ואולי אפילו מחמיאה". האחראי על הפירסומים במפלגה, מקס מדן, סבור אף הוא כי „מרגרט תאצ'ר היא המוכן הטוב ביותר ליחסי ציבור שיש לנו". (אי.פי.)

המלכה מחפשת עוזרת בית

גם המלכה אליזבת מחפשת עוזרת בית. וכמו נשים עובדות רבות אחרות, החליטה אף היא לפרסם מודעת בעתונים.

מודעתה של המלכה, המופיעה במדור המודעות המסווגות ב„דיילי טלגראף", מנוסחת כך: „ארמון בקינגהאם מעונין בסוכנת בית, במקום סוכנת היוצאת לגימלאות. תחילת העבודה ביולי 1980. דרושה ידיעה באחזקת בית. לרשות המועמדת שתיבחר תועמד דירה מרוהטת. הגיל המבוקש: 45—50. נא לפנות אל ראש מינהל האחזקה, ארמון בקינגהאם".

במודעה לא צויין גובה השכר, אך סוכנות תעסו־קה לעוזרות בית שבאמצעותה פורסמה המודעה מסרה, כי ככל הנראה ינוע השכר בין 3500—4000 ליש"ט לשנה (שהם כ־9000 דולאר). הסכום גבוה בהתחשב בממוצע השכר לעוזרות בית בבריטניה.

דוברת ארמון בקינגהאם מסרה לכתבים, כי המו־עמדת המועדפת חייבת להיות אשה „בעלת כישורים אדמיניסטרטיביים ומינימום של ידיעה והתמצאות ב־אחזקת בית גדול".

במסגרת תפקידה, תהיה סוכנת הבית אחראית לכל המשרתות ולשיגרת הטיפול בבניני ארמון המלו־כה, „מיבצר וינדזור", „סנדרינגנגהאם" ו„בולמוראל".

עד כה ענו למודעה רק שתי נשים, אולם הדוברת אמרה כי מצפים להיענות רחבה יותר עם פרסום המודעה בעתונים אחרים. (יו.פי.)

ה את מכונת הכתיבה החשמלית
SE - רב לשונית עם תפוחוני-הכתיב

תמיד כאשר הומצאה מכונת כתיבה חדשה - ביום בהיר אחד יצאה מכונת כתיבה טובה יותר. כך זה גם היום - "טריומף" הקונצרן המערב־גרמני לטכ־נולוגיה משרדית מציג בישראל את SE 1000 מכונת הכתיבה הרב־לשונית (עברית־אנגלית; ערבית־אנגלית), עם תפוחוני־הכתיב הבלתי שבירים!! מכונת כתיבה המתקנת שגיאות אוטומטית לחלוטין!

לרב לשונית של "טריומף" יתרונות בלעדיים:

* בלעדיו - תפוחוני־הכתיב עשויים אלומיניום ואינם שבירים!
* בלעדיו - מנגנון תקון השגיאות אוטומטי לחלוטין!
* בלעדיו - סרט מחק לרב־לשונית
* בלעדיו - מנגנונים להזזת תפוחון הכתיב בלבד או השורות בלבד!
* בלעדיו - הזנת נייר אוטומטית.
* בלעדיו - מתקן חדיש למניעת רעש וסטורו!

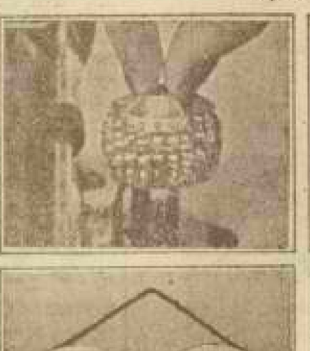

SE 1000 משווקת ע"י מונן בע"מ שלה מוניטין של 50 שנה בענף המב־שור המשרדי - מוניטין המבטיח לך שרות ואחזקת מהירים ... וזולים ב־30% מכל שרות של מכונה דומה!!

לרגל תחילת השוק של ה"רב־לשונית" היא מוצעת לך במחיר נמוך ממכונות דומות. אפשרות גם העברת או קניה בשכר מבר.

יבואן בלעדי
TRIUMPH
מונן חברה רצינית עם שרות רציני.
תצוגה ומכירה: רח' מקוה ישראל 12, ת"א טל. 03-614458, 03-625120
בואו לראות אותנו בתערוכת „פיס" 80 במלון הילטון תל־אביב

4 קראט זהב חינם בשקם.

תכשיטי זהב ויהלומים של מיטב המעצבים והיצרנים, במבצע חסר תקדים במחלקת התכשיטים בשקם.
- תכשיטי היוקרה של "קנדיד" בזהב 18 קראט במחיר זהב 14 קראט (4 קראט זהב חינם)
- 21% הנחה על תכשיטי זהב ויהלומים של "מוניטין".
- עד 38% הנחה על תכשיטי האופנה מקולקצית פלאטין 80'
- מבחר ענק. המבצע לתקופה מוגבלת.

תכשיטים קונים בשקם.

עירית תל־אביב–יפו
מינהל החינוך, הנוער והתרבות

משרד החינוך והתרבות
המחלקה לחינוך מבוגרים

האוניברסיטה העממית

תל־אביב

נמשכת ההרשמה לסמסטר ב' - תש"מ
1979/80

קורסים חדשים בערב

תנ"ך — עיונים בספרי תהילים ואיוב
הסיפור המקראי
פרקים בתולדות הבית השני
ספרות עברית
פילוסופיה: אתיקה
פסיכולוגיה: תיאוריות בפסיכולוגיה
פסיכולוגיה: מרגה ביחסי אנוש
פסיכולוגיה: מרגה ביחסי הורים—ילדים
פסיכולוגיה: מרגה בדינמיקה קבוצתית
פסיכולוגיה קלינית
ידיעת ארץ־ישראל: תולדות יפו ותל־אביב
היסטוריה ישראלית בעת התרשה
אנרגיה
מבוא לאמנות המודרנית

גראפיקה אמנותית
רישום
ציור — מתחילים
ברידג' — מתחילים
אדריכלות: עיצוב פנים
רפואה: רפואה טבעונית
רפואת שיניים: מחלות שיניים והניקיים ומניעתן
אנגלית — מתחילים
— ממשיכים
— שיחה ושיפור הלשון
צרפתית — מתחילים
— שיחה ושיפור הלשון
ערבית מדוברת — מתחילים

תעבורה ונהיגה ● שזירת פרחים

שפת הסימנים (חירשים) ואיות

קורסים חדשים בבוקר

פסיכולוגיה: מרגה ביחסי אנוש
מבוא לאמנות מודרנית
תעבורה ונהיגה
גראפיקה — מתחילים
ברידג' — מתחילים

אנגלית — מתחילים
— שיחה ושיפור הלשון

ההרשמה מתקיימת (לכל הקורסים פרט לאמנויות ולאומנויות):
משעה 9 בבוקר עד שעה 1 בצהריים
במשרדנו, בבנין עירית תל־אביב, ככר מלכי ישראל, מינהל החינוך, הנוער והתרבות
קומה 11, חדר 1146, טלפונים 230706 (קו ישיר) 243311 (קו פנימי 277).
משעה 5 אחה"צ, עד שעה 8 בערב
בימים א'—ד', בבית־ספר תיכון עירוני י"א, רח' יהודה המכבי 18, פינת רח' שטריקר
תל־אביב.
ביום ה', בבית־ספר תיכון עירוני ח', רח' א... הודה 222, תל־אביב.
ההרשמה לכל הקורסים מתקיימת:
ב"משכן לאמנויות ולאומנויות", רח' נצח־ישראל 26, תל־אביב, משעה 9 בבוקר
שעה 1 בצהריים ומשעה 5 אחה"צ עד שעה 8 בערב, טלפון 265478
הלימודים יתחילו ביום ראשון 17.2.1980
תכנית הלימודים לכל דורש

"מונן מצי...
"טריומף" 555...

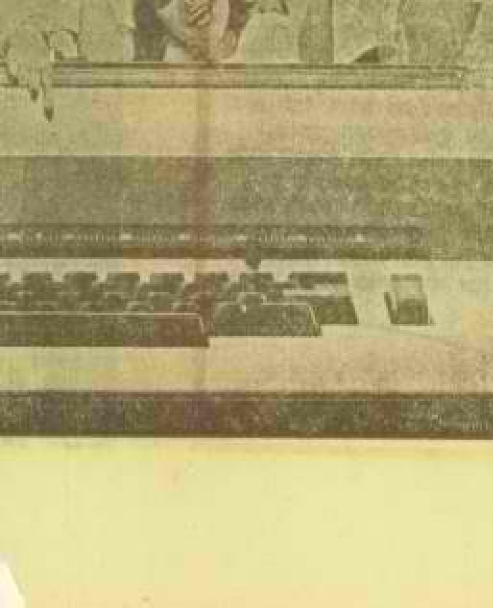

ספ...
10 עטיפ...

11/2/80

תושבי

"רומזים לנו כי כדי שנוותר

- ☐ אל הטענות משתרבב איום: "אין אנו רוצים להגיע למצב של גן הירק"
- ☐ הוויכוח מתמקד בעיקר על גובה־הפיצוי למפוני
- ☐ כחמשים משפחות כבר נטשו את ימית

מאת **עזרא ינוב**

כ־50 משפחות נטשו עד כה את העיר ימית. משפחות נוספות מבקשות ללכת בעקבותיהן כעוד מועד ו־להתחיל חיים חדשים בעיר אחרת. העיקר — "לצאת מסיר הלחץ" בהגדרת תושבים רבים.

בשבוע שעבר יצאו כ־100 מתושבי ימית, לרבות ילדים, אל המחסום של מעבר הגבול בנאות־סיני, כדי להפגין ולמחות נגד יחס הממשלה כלפיהם. אך הם לא ביטאו את כל רחשי־ליבם. רק בחדרי־חדרים הם מדברים על אפליה וקיפוח, על איבה שנוטר להם, לדבריהם, שר הבינוי והשיכון דוד לוי. הם עושים השוואה בין ההישגים שהשיג שר ה־חקלאות אריאל שרון למען הישובים החקלאיים בחבל ימית — כגון מיקדמות רציניות וסיכוי לפיצויים גבוהים — לבין פעלו של דוד לוי, ה־ניצב נגדם בחוץ וחוסם דרכם של תושבי ימית המבקשים לפנות לממשלה ובכך הוא מונע, לדבריהם, כל סיכוי ל־הידברות והבנה לשם השלמת תמ"ם עם המוסדות.

☐ השר — ו"המיליונר"

"אני רואה עצמי כתושב־ישראלי מן המניין — ימית היא חלק ממדינת ישראל", אומר יעקב ברנר, צעיר בתחקומה מימית. "אסור היה להגיע למצב הנוכחי, שבו יוצאים להפגין בכבישים במקום לנהל מו"מ ברמה תרבותית. חובת הממשלה והמדינה היא לדאוג כי איש מבין תושבי ימית לא ישאר מקופח כתוצאה מהסכם־השלום — לא מבחינה כלכלית, לא מבחינה במהונית ואף לא חברתית".

הוא עצמו הפגין, יחד עם ילדיו, באותה שבת, לצידן של משפחות אחרות. היתה שם משפחת רחל ודני חן, שהביאו עמם את בנם ארז, בן 11, כדי למחות על הזנחת תושבי ימית. בתם, מיכל בת 14, לומדת ב־ירושלים והיא שם בפנימיה: "אין בשבילה מסגרת למודים בימית ולכן נאלצנו לאפשר לה לימודים בתנאי פנימיה", אומרת האם רחל.

דני חן (40) הוא בעל מפעל קטן למתכת באיזור התעשיה של ימית. העבודה שם "צר־לעת" — אין הזמנות. רחל עבדה בחברה הקשורה למשרד השיכון, אך פעילות ה־חברה הופסקה לאחר חתימת הסכמי "קמפ דייויד" והיא שוהה עם פיצויים רגילים ו־חוזרת להיות עקרת בית — ו־על כך היא קובלת. דני חן אומר: שורר מצב עגום. דווקא תושבי העיר ימית השקיעו כאן כספים ורכשו דירותיהם ובנו עסקיהם במיטב חסכונותיהם ובעזרת הלוואות כבדות. אנו לא קיבלנו שום סובסידיה לבניית בתים והקמת מקומות עבודה. עתה כאשר מדובר על פינוי, אין באים לקראתנו.

גם יוסף ששון אומר, כי הוא "דגם" של משפחה ב־ימית — בעלת דירה ובית־עסק. "אילו היו החיים מתנהלים כסידרם ולא היה מונף עלינו האיום בפינוי — היו מחירי הבתים גבוהים והעסקים פורחים. גם ללא התייחסות למו"מ עם הממשלה אני מעריך את השווי של ביתי ו־של בית־העסק שלי בלפחות 4 מיליון לירות בשוק החופשי, בלי כל פיצוי או מענק".

ולאחר מחשבה קלה הוא עובר לנושא של שר־השיכון: "מה אומר דוד לוי? הוא אינו מוכן לדבר איתי, משום שהוא רואה בי מיליונר, ו־אילו את עצמו הוא רואה כאב למשפחה של 11 ילדים שיצא מבית שאין מתקבל עלי ו־חושב: בידי בחור כזה אני לא אסכים להיות במה כזו. בעיר שאני... חרייתי למדינה — לא הגעתי לכך"...

בפי יעקב ברנר מימית דברים דומים: "בממשלה אין רוצים להבין מדוע הצלחנו כאן בזמן קצר לרכוש יותר נכסים מאחרים. והרי כל אשר יש לי — בזכותי הוא ושילמתי על הכל את מלוא המסים. לא יתכן שיביאו את השלום ואת תמורתו הכספית ידרשו מפני ויתבעו כי אוותר על רכושי".

גם מתיישבים אחרים מימית קובלים על תביעת הממשלה שתושבי ימית יתפשרו עם ה־ממשלה על מחירים נמוכים ביותר תמורת דירותיהם ש־יעזבו, משום שלדברי הממשלה בלאו הכי הזמן פועל ל־רעתם ומי שלא מתפשר היום — יפסיד מהר הכל, כאשר יבואו המצרים.

"בכוונת תחילה יוצרים תחושה של שואה מתקרבת ומאיצים בנו לוותר בזיל הזול על הרכוש שלנו כאן, תוך רמזים כי "שעון החול" כבר מתרוקן והולך" — אומר ישראל ניר, מי שהיה דובר ועד־התושבים.

כמותו טוען גם נחמן אפשטיין, אדריכל פרוייקטים ב־ימית, אשר נותר מובטל, כשעליו לפרנס את רעייתו אמי ושני תאומים בני 4, דוד ו־דניאל. "על הממשלה להבין כי היא נקלעת למצב קשה, שכן, לא יתכן כי נטולטל ו־נוסף לכך נואשם כבריונים", הוא אומר.

רוני ועמי וייס אינם מבינים כיצד מנסים בממשלה לייקם את הדגם של ימית לגבי מקום אחר בארץ: "כיצד הם דורשים מאתנו למכור כיום את רכושנו כאן במחיר כה נמוך כאשר התרמית של ימית, עד להסכם קמפ דייויד, היתה מ־הגבוהות בארץ ?"

אנשי ימית מציינים, כי ה־מידגם לימית קובע פיצוי על דירותיהם בגבולות של 1.8—2.5 מיליון לירות, סכומים ש־אינם מאפשרים כיום לרכוש דירות באיכות דומה בערים שמהן הגיעו המתיישבים ל־ימית לפני 3—4 שנים. הפיצוי הכולל — לרבות ממוצע של פיצוי לאנשי־עסקים ומענק על אובדן שכר — יהיה בקירוב 4 מיליון לירות למשפחה ותיקה ואף פחות מזה למשפחה צעירה וחדשה בימית. אין ב־כספים אלה כדי לאפשר קליטה ללא זעזועים בערים אחרות בארץ, הם אומרים.

☐ המסגרות נתפרקו

בבטאון העיר ימית, "ימיתון", מתפרסם מכתב גלוי אל ראש הממשלה והוא מתריע "על העוול הנגרם לתושבי ימית". במכתב של קבוצת תושבים, החתום בידי נציגם אלישחר, נאמר, בין היתר, כי "החלק הערבי של השלום עם מצרים — נהנה מכל המשאבים לשם השגת פתרונות; אך הבעיה היהודית "ימית" — בעינה עומדת, בודדה ועזובה". המכתב מזכיר לראש הממשלה כי כבר לפני שנה וחצי נתקבלה החלטת הפינוי של ימית והוא התחייב, בעת ביקורו במקום לדאוג, כי ל־תושבים יהיו חיים תקינים עד ליומו האחרון של הפינוי וכן לדאוג לשיקומה של האוכלוסיה בזריזות, במסירות ובהגינות סירבית. "אדוני ראש הממשלה" — נאמר במכתב — "עד היום לא נעשה דבר".

עוד טוען המכתב, כי ה־נציגים מטעם ראש הממשלה לטיפול בבעיית ימית "התחלפו בקצב של עונות השנה". התוצאה — תושבי ימית מו־תשים, וחלקם מובטלים; עסקים ומפעלים שרויים על סף משבר וחלקם כבר נסגרו; בעיות נפשיות ומשפחתיות מתעוררות בכל מקום. "אנו מרגישים כבדור הנבעט מרגל בתחומי הקו הירוק. אמנם, ד"ר נמרוד שושן, מי שהיה יו"ר ועד תושבי ימית, מציע להקים מרכז קהילתי־עירוני ב"פיתחת שלום", שם מכינים תשתית ל־20 ישובים חקלאיים חדשים כתהליך להתבי... לרגל, ולפעמים הכו... מתפתצץ". כותבי המכ... קשים הקמת ועדת־מו... ולא ממשלתית — שת... בעייתם בדחיפות: "... כי הגוף הפוגע יכתיב את שיעור פיצוייו", וב... מכתב אף כלולה ... "אין אנו רוצים להגיע ... של "גן הירק", חס ו... (הכוונה לגן־הירק של סיני, שבו נאבקו אלה חיילי צה"ל ומתיישבי ימית.)

אחת הבעיות הקשות נובעת מפירוק המסגרות קיימות עד כה. אין ועד... בים ואף לא פעילות של ... דה הציבורמנית למען ימית מתחילים תושבים להפש... לם אצל עורכי־דין, ... תוך נפנוף בהישגיהם הישובים החקלאיים ימית, במאבק המשפטי המתיישבים למען הגדל... פיצוי והמענקים מן המ... למפונים בעתיד.

בימית כמעט ואין מ... על התיישבות־מחדש, על ... ארגנות לשם הקמת "ימי...

הארץ

הכחשה

אין לרסקו הלוואות ב־300—350 מיליון ל״י שאינן מכוסות בבטחונות מקובלים — אמר יו״ר מועצת המנהלים של רסקו, מר ניסים ברוך, בתגובה לידיעה בענין זה שפורסמה ב„הארץ" בשבוע שעבר.

סופר „הארץ" מעיר, כי הידיעה בענין זה נמסרה לו על ידי מקור המקורב לצמרת החברה, שלדבריו ערך בדיקה במצבת החובות והבטחונות של החברה במשרדי הבנקים הגדולים; ושלדברי החברה הגיע לכסף של שבועיים, בשיחה נוספת עם סופר „הארץ" אמר מר ברוך, כי אין בידו מסמכים בכתב ואישור נתונים אלה; על כן יש לראות את הודעתו של יו״ר רסקו. סופר „הארץ" מביע את צערו אם הושמעו נתונים הנדונים כזתן לא נכון.

31 מרץ 1980

על המשמר

רפאל גאון

ימית

עיר שעתידה חלף

ישראלים רבים, מן הסתם, ייצאו בפסח לסיור במצריים. אני החלטתי לבקר בימית, כדי לחוש את הרגשתם של האנשים אשר בעוד שנתיים יהיה עליהם להתנסות ב„יציאת מצריים" מודרנית.

אנשי ימית אינם זוכים בדרך כלל ל„עתונות טובה". הם מתקוממים על גובה הפיצויים ו„אוחזים את המדינה בגרון". מי שלוחצים לקבל מיליונים מקופת המדינה הריקה אינם יכולים לצפות לאהדת הציבור, אלא שבעיית של תושבי ימית היא מורכבת יותר. אנשים שעברו לכאן בשעתו, עשו זאת ממניעים שונים, אך כולם ראו לנגד עיניהם אתגר של יצירת איכות חיים חדשה, אישים בולטים, מהממשלה הזאת והממשלה הקודמת, עודדו אותם ונסכו בלבם תקווה ואמונה, כי לעיר נכון עתיד גדול.

לדעת אנשי ימית קיים כיום יחס של התנכרות והזנחה כלפי העיר, דבר שהביא להתפטרות הוועד ולהתפוררות הקהילה. מספרת רות רודנסקי: „הגענו לכאן במסגרת גרעין עולי רוסיה שמנה 20 משפחות. קודם גרנו בחיפה. רצינו משהו חדש. נקלטנו היטב בארץ, כי יכבנו פה ולא במו״כזי״הקליטה במרכז הארץ. לקראת בואנו לכאן ביקר משה דיין אצל חברי הגרעין. הוא סיפר בהתלהבות מרובה על עתידה של ימית, עיר שיהיו בה 250 אלף תושבים. איננו מצטערים על הסכם השלום, אבל הממשלה איננה נוהגת בנו בהגינות. אם כבר היינו צריכים להיות הקרבנות, לא מגיע לנו יחס כזה".

הוועד המקומי התפטר בשל יחסו של שר הבינוי והשיכון, דוד לוי, לבעיות תושבי ימית, מסביר ישראל ניר, שיזם את התפטרות הוועד: „דוד לוי אמר, שהוא יקבע את גובה הפיצויים על־פי הנורמות החברתיות. הוא מבין, שכאן הגענו לנורמות חברתיות הרבה יותר גבוהות מאשר בכל היישובים האחרים בארץ, בתחומים כמו אינטגראציה חברתית, חינוך לילדים, איכות הסביבה ואיכות החיים, וכל מה שבנינו כאן יורד עכשיו לטמיון. הכרזתו של דוד לוי, כי אנחנו גרויינים וסחטנים, איננה משפרת את המוראל, שהוא בשפל המדרגה".

„הסבא של ימית"

למרבה הפליאה יש בימית גם אנשים אופטימיים. אחד מהם הוא מקס דקטור, שבא לכאן מאשקלון, שם השאיר לבנו עסק משגשג בענף הביטוח. הוא בא הנה בגפן ר־69 שנותיו הקנו לו את התואר „סבא של ימית".

מ. דקטור פתח פה עסק לביטוח ותיירות ע„הולך" יפה. „אני לא מצטער שבאתי הנה. ימית תרמה לעשיית השלום והשלום חשוב ממנה. אני לא מרגיש פליט. כל הארץ היא ביתי. אמלא את מיכל הדלק של המכונית ובמקום שייגמר לי הדלק שם אתיישב. לא, לא אחזור לאשקלון. שם עשיתי מה שיכולתי והיא איננה עוד אתגר בשבילי".

לעודד דהרי, מזכיר מועצת הפועלים, אין ספק, יש בעיות שצריך לפתור. רק בשבוע האחרון סיכם המר״מ לתשלום פיצויי פיטורים ממשלתיים לאלה מבין העובדים שלא עבדו במקומות עבודה מאורגנים ושמעבידיהם לא יוכלו לשלם להם פיצויים. מספרם של אלה מגיע לכ־150 איש. בעניין קודרות הוא מספר על מפעלים הנתונים בתהליכי נסיגה ועל עובדים שיש להם בעיות תעסוקה כבר עכשיו. המצב הכלכלי בארץ מקטין את הסיכויים הקודרים לאנשי ימית למצוא פרנסה במקום אחר. כ־80 משפחות התארגנו להתיישבות חקלאית בפיתחת־שלום, אך הם כבר קיבלו תשובה שלילית. בפיתחה יש תכנון רק לארבעה יישובים והם נועדו לאנשי המושבים בחבל ימית.

מזכיר מועצת הפועלים עוסק בימים אלה בהכנת קורסים [illegible] בה מקצועית לתושבים אשר יצטרכו לחפש עבודה בעתיד.

האם „התחיה" עוזרת?

אבי פרחן „מסתובב" באיזור עוד מימי מלחמת ששת הימים. הוא היה קצין־חבלה שהפך לקצין דיג במקצועו. הוא נמנה עם מנהיגי הקבוצה הקיצונית מעריז (מאבק, עשיה וזהות), המונה, לדבריו, כעשרים משפחות פעילות. הוא מאמין, כי ימית תישאר על כנה, אך מפני שהשלום לא יחזיק מעמד („שמעת מה אמר סגן רה״מ המצרי, תוהמי?") או שאם יהיה שלום כן ואמיתי, המצרים יסכימו שימית על תושביה יישארו כאן. הוא ואשתו לורה אינם מסתפקים בתחזיות. הם גם מתנהגים בהתאם. לורה עומדת ללדת את ילדם הרביעי בעוד חודש. אבי מוסיף לביתו עוד שלושה חדרים. „זו בנייה אמיתית, לא מקור לפיצויים נוספים".

האם „התחיה" עוזרת?

„לא מספיק" עונה אבי, שנסיבות הזמן לימדוהו להיות גם פרלמנטאי.

לא נכנסנו במסגרת הסיור הזה לנושא של פרובלמטיקת הפיצויים. עם כל חשיבותו הוא לא בדיוק נוגע לעניין. ניסינו לספר סיפורם של אנשים שהגיעו לכאן מסיבות שונות ועם תקוות שונות. רובן של הציפיות התגשמו והאנשים היו שמחים בחלקם. עתה כשצריך לחשוב על התקפלות מעיר אנושית, נראים עצובים ונבוכים. מי ישלם את המחיר כי שיום את בנייתה של העיר? כי שוויתר עליה? לא זה ולא זה כרגיל, הקרבנות יהיו התושבים. האם איש אינו חושב על כך כי יש ללמוד את הלקח כאשר מפזרים ממון ותקוות ביד נדיבה בכל הנוגע להתיישבות ביהודה ושומ־

ידיעות אחרונות

חברה לעידוד הבנייה בשותפות עם גרמנים

— מאת אברהם דישון, כתב „ידיעות אחרונות" — חברה חדשה להשקעות ולעידוד הבנייה עומדת לקום בשבועות הקרובים.

החברה החדשה תהיה משותפת ל„בנק הפועלים", לחברות הבנייה „שיכון עובדים" ו„רסקו" ולחברת הבנייה הגרמנית „[illegible] היימט", הנמצאת בבעלות גם של האיגודים המקצועיים במדינה ונחשבת לגדולה ביותר באירופה.

על הקמת החברה הוסכם עקרונית בפגישה, שנערכה לפני שבוע בגרמניה בי השתתפות כל הצדדים. עתה מתנהל משא ומתן להסכם לגבי חלקם של כל אחד מהשותפים בחברה החדשה.

חברת ההשקעות החדשה תהיה בעלת הון של מאות מיליוני לירות, כספים אלה ישמשו להגדלת היקף ה[illegible] משכנתאות לזוגות צעירים ולנזקקי משרד השיכון וכן לעידוד הבנייה הציבורית.

החברה תעניק הלוואות לחברות בנייה ציבוריות ופרטיות, אשר יבנו יחידות דיור עבור משרד השיכון. ההלוואות והמשכנתאות יהיו בתנאים דומים לאלה, שמעניק כיום משרד השיכון לחברות הבנייה הציבוריות.

2 - אפר 1980

דוד לוי — האל שהכזיב

מאת אהרן גבע

אנו מצווים על צמצום וחסכון. ואילו השרים מבזבזים את האשראי הציבורי שניתן להם. עוד לפני זמן לא רב נמנה דוד לוי עם האישים הפופולאריים. היינו עדים למאבקו נגד המגמות החב־רתיות של השרים הליבראלים וב־שכונות ראו בו „איש משלנו". ספק אם בימים ההם היו אנשי השכונות מדברים נגד דוד לוי כפי שהם עושים כיום: באסיפות במסיבות עתונאים ובשיחות פר־טיות.

הציפיות התבדו. הניחו שה„איש שלנו" ינצל את כוחו הפוליטי ל־זירוז שיקום השכונות אך הוא משקיע את מרצו בחברון. חשבו שימשיך להיאבק במגמות חבר־תיות שליליות, אך הוא נותן ידו לקיצוץ חמור בשירותי הרווחה. האל הכזיב. דרכו רצופה הבטחות שלא קוימו.

בסוף חודש אוגוסט הודיע בי־חיפה: „גלאים" קרקעות שניתנו לחברות בנייה ציבוריות, כדי לב־נות עליהן שכונים, והן מחזי־קות אותן בידיהן ואינן בונות. במסיבת עתונאים בירושלים אמר, שידאג לכך שהדירות [illegible] קות ינוצלו כדי להקל את מצו־קת הדיור. בהזדמנויות רבות הב־טיח, שבעתיד לא יבנו עוד שכו־נות בלי תשתית, כלומר בלי בתי ספר ובלי טיפות חלב. לא ידוע לנו שמישהו החזיר דונם קרקע, לא שמענו על דירות ריקות שי־אוכלסו. ובירושלים „בונים" בשכו־נות חדשות בתי ספר יסודיים של שש כיתות, שאין בצדן חטיבות ביניים ובתי ספר תיכוניים.

דוד לוי הציג לפנינו תכנית גראנדיוזית של אלפי דירות שי־יבנו על ידי חברה בלגית וכן על ידי יעקב פרידור, נאמר לנו, ש־חייבים למהר ולהזדרז, שהמעני־נים אינם סובלים דיחוי. האיצו, דירבנו, דחקו בחברי ועדת הכס־פים של הכנסת, תבעו מהם לאשר ערבות של מיליארדים בלי לראות את החוזה. בינתים השתתק הכל. החברה הבלגית הסתלקה ומעטה־מסתורין אופף את פרידור ואת חברתו.

דוד לוי הסתובב בארץ והודיע, שבתוך שלוש שנים „יפתור את בעיות הדיור". שר השיכון אמר לא פעם, שכל שנה יבנו 45,000 — 50,000 דירות, מהן 20,000 די־רות ציבוריות. עתה התפרסמו הנ־תונים לשנת 1979: באותה שנה בנו 38,000 דירות, מהן 15,000 ציבוריות.

גרוע מזה: קיים ספק רב, אם ביכולתו של ציבור הזכאים לקנות את הדירות המיועדות לזכאים. מ־ה־1 ביולי שונו תנאי ההלוואה, ההלוואות גדלו, אך חלקן הוצמד. אמת, ציבור הזכאים מרבה לר־כוש דירות, אולם המדובר באנ־שים שאושרו לפני ה־1 ביולי, כלומר קונים דירות זכאים, הנה־נים עדיין ממשכנתאות לא־צמו־דות. רק 5 אחוזים מהזכאים ש־נרשמו מאז ה־1 ביולי מימשו את זכויותיהם. ודאי, אין להיחפז בה־סקת מסקנות. מוקדם עדיין כב־די להעריך מה יהיה שיעור הזכ־אים שיקנו בסופו של דבר די־רות. מי שמדבר עם נציגי החב־רות הבונות נתקל בהלך רוח פ־סימי. קיים אצלם חשש, שבגלל המצב הכלכלי וכן בגלל שנוי תנ־אי ההלוואה יגדל מספר הזוגות הדוחים את נישואיהם ויגדל מספר הזוגות הצעירים החיים עם ההו־רים או בדירות שאינן ראויות ל־מגורי אדם.

נוטים לשכוח שדוד לוי הוא גם שר קליטה. בעבר פתח במב־צע גראנדיוזי להחזרת יורדים. המבצע הסתיים בכשלון מחפיר. באוגוסט הכריז בחיפה שב[illegible] הנשירה בווינה. אך בינתיים נוש־רים עולים שהגיעו לארץ ונפל־טו ממקומות העבודה. לא שמענו מפי השר מה בכוונתו לעשות כדי לבלום מגמה זו.

חשבנו, שאיחוד משרדי הקליטה והשיכון ביד אחת יקל את מצו־קת הדיור של העולים. לא דובים ולא יער.

שנה	[illegible]	[illegible]
1974	32	12
1976	20	10
1978	26	6
1979	37	5.5

כלומר, מאז קיבל דוד לוי לי־דיו את שני המשרדים גדל מס־פר העולים (שלא באשמתו) וקטן מספר הדירות (כן באשמתו).

מובן שיש גם נקודות חיוביות. למשל, השר לוי הבטיח שיחודש [illegible]

2 - אפר 1980

„המשמר"

ההסתדרות קוראת לראש הממשלה לפעול נגד פגיעה בחוק הגנת הדייר

מאת כתבנו לענייני עבודה

יו"ר המחלקה לתחיקת עבודה בהסתדרות, צבי נתנזון, שיגר בסוף השבוע לראש הממשלה, מ. בגין, את נוסח החלטת הוועדה המרכזת של ההסתדרות, המתנגדת לפגיעה בחוק הגנת הדייר ולהחלטת הקבינט הכלכלי להעלות את שכר הדירה בשיעור גבוה.

במכתבו לראש הממשלה כותב נתנזון, כי רוב הדיירים בדירות מוגנות בבעלות פרטית ובדירות „עמידר" הם עובדים שכירים, פנסיונרים, מעוטי הכנסה וזוגות צעירים, שלא יוכלו לעמוד בהעלאה דרסטית של שכר הדירה.

יביא לחיסול החוק

במיוחד הוא מדגיש את התנגדות ההסתדרות להצעת שר־השיכון־והבינוי, דוד לוי, לשינוי בסעיף המהותי של חוק הגנת הדייר — סעיף 47 — הקובע, כי שכר הדירה לא יעלה על 33% בשנה. אירגוני הדיירים מוענים, כי סעיף זה הוא חוט השדרה של חוק הגנת הדייר ו־ביטולו יביא למעשה לחיסול החוק ולפגיעה חמורה בדיירים.

נתנזון מציין, כי בהחלטות הוועד הפועל של ההסתדרות נקבע, כי שכר הדירה בדירות מוגנות חייב להיות בר־פיקוח. במצב שנוצר מב־קשת ההסתדרות מראש הממשלה להמשיך בתביעתה שלא לפגוע בחוק הגנת הדייר ולא לאשר הצעות ל־הגדלה ניכרת של שכר הדירה.

הארץ

במכתב לבגין:

ההסתדרות נגד פגיעה בחוק הגנת הדייר

חבר הוועדה המרכזת מר צבי נתנזון, שלח לראש הממשלה מר מנחם בגין את נוסח ההחל־טה של הוועדה המרכזת בדבר התנגדותה לפגיעה במהותו של „חוק הגנת הדייר", ולהחלטת הק־בינט הכלכלי בדבר העלאת שכר הדירה בשיעור גבוה.

במכתבו לראש הממשלה כותב נתנזון, כי ההסתדרות מודעת לעוב־דה, שרוב הדיירים בדירות מוגנות בבעלות פרטית ובדירות „עמידר", בעיירות פיתוח ובשכונות מצוקה, הם עובדים שכירים, פנסיונרים, מעוטי הכנסה וזוגות צעירים שלא זכו לרכוש שיכון. הדיירים בדירות מוגנות בבעלות פרטית רבים [illegible] בדיירים בדמי מפתח.

במיוחד הוא מדגיש את התנגדותה של ההסתדרות להצעתו של שר הבי־נוי והשיכון, מר דוד לוי, לשינוי בסעיף המהותי ב„חוק הגנת הדייר", סעיף 47, רעיו נקבע כי שכר הדירה לא יעלה על 33% לשנה. אירגוני הדיירים בפנייתם להסתדרות [illegible] כי סעיף 47 מהווה את היסוד של חוק הגנת הדייר, וביטולו יביא למעשה לחיסול החוק והפגיעה תמו־רה בדיירים.

משרד השיכון
מינהל לבנייה כפרית ויישובים חדשים
לשכת ראש המינהל
דואר נכנס
נתקבל בתאריך
16-03-1980
לטיפול
לידיעת

לכבוד
גרעין דקל
ת"ד 240
י מ י ת

ח.נ.,

הנדון: **מכתבכם מיום 6.3.1980**

בתשובה למכתבכם הנ"ל הנני מוצא לנכון לשלוח לכם תשובתי למכתבו של מר פרידלנדר בנדון.

ברגע שעמדנו על קיומכם, זו היתה תגובתנו.

לצערי הנסיבות לא השתנו ואינני מוכן לקבל על עצמי איזו שהיא החלטה שיש בה משום אפליה לגביכם.

בברכה,

שמעון רביד

העתק:
ראש המחלקה
מר ע. פרידלנדר - האחוד החקלאי
מר י. מרגלית - ראש המינהל לבניה כפרית
חבל ימית

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון
המינהל לבנייה כפרית וישובים חדשים

הקריה, תל-אביב
ת.ד. 7021 מקוד 61070

תאריך: שבט תשל"ט
פברואר 1979

לכבוד

חברי הועדה המיוחדת לעניני ימית

א. נ.,

הנדון: פתרונות לעתידם של תושבי ימית

כ ל ל י

1. מטרת המסמך להציע פתרונות לתושבי ימית אשר יאלצו לעזוב את ימית בעקבות הסכמי קמפ דויד.

2. הפתרונות המוצעים נותנים תשובה בראש וראשונה בתחום הדיור והתעסוקה!

3. ההנחות שעלינו להתבסס בעת הצגת הפתרונות הן כלהלן!

א. הממשלה מעונינת שלא תהיה עזיבה בטרם עת.

ב. זו הפעם הראשונה בתולדות ישראל שצריכים לעזוב ישוב כדי לקדם את השלום.

ג. האוכלוסיה קשורה רגשית למקום. לרבים מהם היו ציפיות להתבסס ולהתקדם מבחינה חברתית וכלכלית בישוב חדש.

ד. ימית היתה סיפור הצלחה, וניבאו לה עתיד מזהיר בתחום הכלכלי והחברתי.

ה. בגלל ההקפאה בפעילות האיכלוס והכלכלה, התושבים אינם חופשיים לעזוב את המקום ולחסל את עסקיהם כמקובל בשוק החופשי.

האוכלוסיה

4. האוכלוסיה בימית הינה צעירה. הגיל הממוצע של הבוגרים נע בין 30-35 שנה. התושבים עובדים בעסוקים ובמקומות תעסוקה מגוונים דלהלן:

א. בשרותי בטחון - צה"ל, משטרה

ב. במשרדי ממשלה - שיכון, חינוך, תקשורת, חקלאות

ג. במוסדות ציבור- קו"פ, הסוכנות היהודית, ישיבת הסדר, בית ספר שדה.

ד. עצמאיים כגון:

1. סוחרים
2. בעלי מפעלים באיזור התעשיה
3. קבלנים - שירותים, הובלה, עפר.

5. רוב האוכלוסיה הגיעה למקום לפני קמפ דויד בשנים 78,77,76.

2./..

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון

<u>דיור/נכסים</u>

6. מרבית האוכלוסיה רכשה דירות. שמונה משפחות אף בנו דירות באיזור המיועד לתכנית "בנה ביתך".

7. רוב התושבים הגרים בשכירות בצה"ל. ישנו גם חלק קטן אשר לא רכשו דירות ונמצאים בימית כעובדים נדרשים, או שבאו לאחר הסכמי קמפ דויד.

8. באזור התעשיה כל היזמים שכרו מבנים, אולם יש בודדים אשר בנו מבנים.

9. באיזור התעשיה, כמה עשרות תושבים חכרו מגרשים במגמה להקים עליהם מפעלים. כמו כן, קרוב ל-100 איש, חלקם תושבי ימית, חכרו מגרשים במסגרת התכנית "בנה ביתך".

10. כל החנויות, למעט 6 (שלוש בתוך מקלט) נמכרו לתושבים.

11. שני מזנונים נמסרו להפעלה באמצעות מכרז ולתקופה מוגבלת.

12. לעצמאים במפעלים ובחנויות יש מלאי של סחורות, חומרי גלם, מכונות, כלי-רכב מכל הסוגים לצרכי עבודה.

<u>הזיקה בין התעסוקה לדיור/נכס</u>

13. יש צירופים רבים ושונים בין העובד - הן שכיר והן עצמאי - לבין הנכס. להלן יוצגו מספר צירופים אפשריים:

<u>טבלת צרופים בסיסיים</u>

אפשרות	מעמד	דירה			מגרש		חנות		מבנה		כלים
		ש	ר	בב	בב	את	ק	ל	ש	ר	
א.	שכיר	+			0	0		0			
ב.	שכיר		+		0	0		0			
ג.	שכיר			+		0		0			
ד.	עצמאי	+			0	0	0	0	0	0	0
ה.	עצמאי		+		0	0	0	0	0	0	0
ו.	עצמאי			+		0	0	0	0	0	0

<u>הערות</u>

ש - שכר דירה
ר - רכישה
בב - "בנה ביתך"
את - איזור תעשיה
+ - ודאי
0 - אפשרי

3./..

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון

מטקנות יסוד

14. המסקנות הנובעות מההנחות כפי שפורטו בסעיף 3 הן כלהלן:

א. לתת תמריצים כדי שיהיה כדאי להשאר בימית עד הסוף, זאת על ידי מתן:

1) פיצויים הולמים וסבירים בגין אובדן הכנסות והעתקת מקום מגורים ופרנסה.

2) הקצאת האמצעים הדרושים כדי להעמיד משפחה שעזבה את ימית בסוף התקופה על אותה הרמה שהגיעה אליה או שהיתה מגיעה בימית, לו ימית היתה נשארת (תוך התחשבות בתנאים החדשים שיווצרו בסביבה החדשה).

ב. לאפשר לתושב לעזוב לאלתר, תוך התחשבות ריאלית בהשקעה שהשקיע, נכון לתקופת עזיבתו.

ג. לתת פתרון כזה, שמפוני ימית לא יהוו מעמסה חברתית על המדינה ועל המקום שיקלטו בו.

הזמן

15. לגורם הזמן משמעות והשלכות ביחס:

א. לזמן הגעת הפרט לימית ותקופת שהותו במקום.

ב. לתקופת המשא והמתן לאחר הסכמי המסגרת של קמפ דויד, דהיינו 18 בספטמבר 1978.

16. לא כל מי שבנה דירה גר בימית. יש משפחות שקנו דירות, אך דחו את בואם לימית בגלל הסכמי קמפ דויד או שבכלל לא התכוונו לגור במקום, אלא ראו את הבית בימית כדירה משנית.

17. כמו-כן יש מספר משפחות שבאו לימית לאחר ה-18 בספטמבר 1978, מפני שלא היתה להם אפשרות לגור במקום אחר או מטעמים עסקיים גרידא.

18. את התקופה שלאחר ה-18 בספטמבר 1978 יש לחלק לשניים, כדלקמן:

א. תקופת אי-הוודאות - זהו הזמן שאנו חיים בו כעת, בו מתנהל עדיין המשא ומתן לחתימת ההסכם.

ב. תקופת מימוש ההסכם - מחתימת ההסכם ועוד שלוש שנים.

תקופת אי-הודאות

19. תקופת אי הוודאות היא התקופה הקריטית, בה האוכלוסיה יכולה להישבר, לנסות למצוא פתרונות מהירים ולעזוב את העיר. כדי לבלום את הדמורליזציה ואת הבריחה, הכרחי:

א. לתת תעסוקה הולמת.

ב. לאפשר למפעלים הקיימים להתפתח בצורה סבירה.

ג. לסייע למפעלים ולחנויות העומדים לפני פשיטת רגל, כתוצאה מהקפאת הפיתוח.

4./..

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון

.20 למרות כל הפעילות לעודד התושבים להישאר במקום, יהיו מקרים שבהם נצטרך לסייע לתושבים לעזוב את המקום. הסיבות לכך יכולות להיות שונות; אוביקטיביות וסוביקטיביות. במקרים אלה, התחייבותנו כלפי העוזב תהיה קטנה (בהנחה שהצענו מקורות תעסוקה) וצריכה להצטמצם ב-:

א. החזרת דמי החכירה עבור המגרשים, צמוד לאינדקס, כמקובל במקרים אלה.

ב. רכישת הדירה, או החנות, או שתיהן (למעט "בנה ביתך") בערך הנוכחי, אך לא פחות מעלות דירה בעיר פיתוח המקבילה לימית.

.21 תקופת אי-הוודאות אינה יכולה להימשך בלי קץ. לכן הכרחי לקבוע תאריך-יעד שממנו והלאה:

א. או שימית קיימת ואז פותחים השערים וממשיכים בפיתוח כאילו כלום לא קרה,

ב. או שנכנסים לתקופה של מימוש ההסכם, גם אם הוא לא נחתם עדיין.

<u>תקופת מימוש ההסכם</u>

.22 בתקופה זו עלינו להיות ערוכים לתת פתרונות לכל הרוצה לעזוב את ימית, כאשר הקו המנחה אותנו צריך להיות כי בסוף שלוש השנים כל תושב יסתדר מבחינת דיור ותעסוקה, במקום שהוא יבחר.

.23 התרגום המעשי של הקו המנחה הנ"ל מחייב אותנו כבר בתקופה של שלוש השנים, להציע פתרונות אופטימליים שימומשו בסוף התקופה. אם ננהג אחרת, תהליך "ההסתדרות" יתמשך מעבר לשלוש השנים, דבר אשר ייצור מתחים ויגרום לעיכור האוירה.

.24 כדי לשכנע את התושב להשאר כמה שיותר, עלינו להציע לו ברירות, שאחת עדיפה על פני השניה. העדיפות תתבטא בגובה התמריצים שניתן לו, ביחס לזמן שהוא ישהה במקום, מיום מימוש ההסכם. לכן את תקופת מימוש ההסכם רצוי לחלק לשלושה, כלהלן:

א. מיום חתימת ההסכם ועוד שנה

ב. מעוד שנה ועד שנתיים

ג. מעוד שנתיים ועד שלוש שנים.

.25 <u>מיום חתימת ההסכם ועוד שנה</u> תושב אשר מעונין לעזוב את ימית בתקופה זו, יהיה זכאי:

א. לקבל תמורה בערך הנוכחי של הדירה אשר בבעלותו, אך לא פחות מדירה מקבילה באיזור פיתוח, כולל "בנה ביתך".

ב. להחזרת דמי החכירה עבור מגרשים כפוף לאינדקס.

ג. לכיסוי הוצאות ההובלה למקום החדש, לרבות ריהוט ביתי וציוד מפעלים/חנות.

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון

26. מעוד שנה ועד שנתיים – תושב אשר יאלץ לעזוב את ימית בין השנה הראשונה לשניה שלאחר ההסכם, יהיה זכאי:

א. לקבל דירה בשכירות (אם לא היתה לו דירה בימית) באחת מערי הפיתוח המקבילה לימית.

ב. לקבל תמורת הדירה שבבעלותו; את ערכה הנוכחי, אך לא פחות מדירה זהה באיזור פיתוח מקביל לימית ובתוספת של 25%.

ג. לקבל מבני תעשיה באותה הכמות כפי שהיו לו בימית, באחת הערים אשר באיזורי פיתוח המקבילה לימית.

ד. להחזרת דמי חכירה עבור המגרשים בערכם הנוכחי ובתוספת של 25%.

ה. לכיסוי הוצאות ההובלה למקום החדש, עבור הריהוט הביתי, הציוד וכו'.

27. מעוד שנתיים ועד שלוש שנים –תושב אשר ישאר בימית עד תום שלוש השנים, יהיה זכאי:

א. הגרים בשכירות
לקבל דירה בשכירות בעיר פיתוח באזור המקביל לימית, או לאפשר לו לרכוש דירה באותו איזור, בתנאי רכישה שהיו קיימים בימית עד ה-18 בספטמבר 1978.

ב. בעלי דירה
לקבל תמורת הדירה שבבעלותם סכום המאפשר להם לקנות דירה זהה לדירתם בימית, באיזור ראשון-לציון, רחובות, אשקלון.

ג. לקבל הוצאות הובלה של כל רכושם למקומם החדש ועוד מענק, כפי שיהיה נהוג לתת לעוברים לערי פיתוח. למשל היום העובר לעיר פיתוח מקבל הלואה עומדת בסך של 22,000 ל"י.

ד. לקבל חזרה את דמי החכירה עבור המגרשים בערכם הנוכחי ובתוספת של 40%.

ה. לקבל עדיפות ברכישת מגרשים באיזורי פיתוח המקבילים לימית, במקום אלה שהיו להם בימית.

ו. לקבל את ההוצאות הכרוכות בתקופה של הרצת מפעליהם שיועברו למקום החדש.

ז. להיות "מוצמד"(במידה והינו עובד ממשלה, שו"פ, מתנ"ס, צוות-הקמה) לאותם התנאים שיקבלו העובדים האזרחיים בממשל הצבאי של חבל עזה וצפון-סיני.

ח. עבור ילדיו – להינות מפירותיה של קרן חינוך ללימודים אקדמאיים אשר תוקם למטרה זו.

28. כל ההטבות המפורטות לעיל חלות אך ורק על תושבי ימית, ועל מי שעבדו ברציפות בימית עוד לפני קמפ דויד. גם תושבים שבאו אחרי קמפ דויד וגרו ברציפות ולא חוייבו מראש לוותר על זכויותיהם כמפונים, יהנו מההטבות הנ"ל.

7./..

מדינת ישראל
משרד הבנוי והשכון

29. אנשים אשר רכשו דירות ולא גרו ברציפות בימית ולא עבדו בימית, לא יהנו מכל ההטבות, אלא יקבלו תמורה עבור הבית או המגרש שהם רכשו, בערך הנוכחי שלהם.

<u>ס י כ ו ם</u>

30. אני ממליץ להביא בהקדם האפשרי את המסמך הזה לדיון כלהלן:
   א. במסגרת הועדה.
   ב. לאחר הדיון בועדה - לידיעת ועד התושבים.
   ג. לאישור הממשלה, או השרים הנוגעים בדבר.

31. בכל מקרה, בין שיהיה הסכם חתום או לאו, הנני מציע שנראה את ה-1 באוגוסט 1979, כתאריך של תקופת מימוש ההסכם.

32. <u>לוח זמנים</u>
   א. עד 28 בפברואר 1979 - דיונים בועדה ועם התושבים;
   ב. עד מחצית חודש מרס 1979 - בדיקה כללית של התכנית על היבטיה התקציביים.
   ג. עד סוף חודש מרס 1979 - הבאת תכנית כוללת לאישור הדרג הממשלתי.
   ד. בחודש אפריל 1979 - משא ומתן עם התושבים המעונינים לעזוב לאלתר ובתחום השנה הראשונה להסכם.
   ה. בחודש אוקטובר 1979 - משא ומתן עם התושבים המעונינים לעזוב בתחום השנתיים.
   ו. בחודש מרס 80 - משא ומתן עם התושבים שמעונינים לעזוב בתום שלוש השנים.

זאב עופר
ראש צוות ההקמה
ימית

29 א. לסייע כדי לפתח מחצבה/ סקרה/ מגדלים דשא
אך אחריו במקום ואלה שנקבעו כחוקה מהעבר.
29 ב. לבדוק של אבן הכנסת לבנות לבן.
29 ג. לסייע לשיווק לתקופה במקום עבודה חדשה
ולהעניק להם מענק כספי חד פעמי.

משרד הבינוי והשיכון
המנהל לבניה כפרית וישובים חדשים

<u>י מ י ת</u>

הערכה תקציבית להשלמת בינוי רובע א'

מדינת ישראל
משרד הבינוי והשיכון
המנהל לבניה כפרית וישובים חדשים

מחוז הנגב
באר-שבע

תאריך: 21 בפברואר 1978

מספר:

אל: מר י. צור, כלכלן בכיר.

הנדון: פרוגרמה לימית לשנת 1978
סכום דיון מיום 6.1.78

להלן הערכתנו התקציבית להשלמת הבינוי בהתאם לפרוגרמה עד לסוף שנת 1978.

א. השלמת עבודות לשנה תקציבית 77

תאור העבודה	אומדן בל״י	סה״כ בל״י
1. מערכות ותאורה (בעריכת חוזה)		
א. שכונה ג׳ ושכונה ד׳ דרום	7,000,000	
ב. אזור תעשיה שטח אכסון	3,000,000	
ג. שכונה ד׳ קטע צפוני	7,000,000	
ד. השלמת אזור תעשיה	2,000,000	
2. פתוח וגנון		
א. פתוח שכונה ב׳ קטע דרומי (במכרז)	4,500,000	
ב. גנון והשקיה לשכונה ב׳ קטע צפוני הפארק, ובנה ביתך (במכרז)	2,300,000	
ג. גנון שכונה ב׳ קטע דרומי	1,200,000	
3. עבודות עפר וכבישים (בעריכת חוזים)		
א. עבודות עפר הכוללות:		
ישורי שטח למרכזית דואר 350,000		
" " להשלמת א.תעש. 350,000		
" " לקמפינג 150,000		
" " לאזור מלונות 1,150,000		
סה״כ	2,000,000	
ב. כבישים		
1. כביש 5 השלמה	2,000,000	
2. חניונים השלמה	2,000,000	
סה״כ עבודות לתקציב 77	33,000,000	

2 /....

התאריך:

מספר:

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
4. א. ע"ח תכנון -פקוח ונהול כ-8%	2,500,000	
ב. ע"ח התיקרויות כ- 15%	4,500,000	
	7,000,000	
סה"כ לעבודות לתקציב 77		40,000,000

ב. עבודות לשנת תקציב 78

תאור העבודה	אומדן בל"י
1. מבני מגורים	
א. 26 מ"ר חד קומתי בשכונה ג' לפי 250,000 ל"י למ"ר	6,500,000
ב. 28 יחידות חד קומתי בשכונה ד' קטע דרומי במחיר כנ"ל	7,000,000
ג. 45 יחידות קוטג'ים במחיר כנ"ל	11,500,000
סה"כ	25,000,000
2. מבני צבור	
א. 2 גני ילדים בשכונה ג'	3,800,000
ב. תחנות טרנספורמציה בשכונה ג'	200,000
ג. אולם מופעים	12,500,000
ד. משרדים 600 מ"ר	3,500,000
ה. בית ספר יסודי	10,000,000
סה"כ	30,000,000
3. פתוח וגנון	
א. פתוח שכונה ג'	4,800,000
ב. פתוח שכונה ד' קטע דרומי	2,200,000
ג. גנון שכונה ג'	1,500,000
ד. גנון שכונה ד' קטע דרומי	1,000,000
ה. פתוח חלק משביל מרכזי	3,500,000
ו. מגדל מים	2,000,000
ז. חברת חשמל לשכונות ג' וד' דרום	5,000,000
סה"כ	20,000,000

3 /....

תאריך:

מספר:

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
4. **עבודות עפר וכבישים**		
א. אזור תעשיה	1,500,000	
ב. כביש 10 (אזור נופש)	1,500,000	
ג. מסלול נוסף בכביש גישה לים	2,000,000	
ד. בנה ביתך "ב"	1,000,000	
סה"כ	6,000,000	
5. **רכוז עבודות לשנת תקציב 78**		
1. מבני מגורים	25,000,000	
2. מבני צבור	30,000,000	
3. פתוח וגנון	20,000,000	
4. עבודות עפר וכבישים	6,000,000	
סה"כ	81,000,000	
5. והוסף כ-8% ע"ח תכנון, פקוח ונהול	6,500,000	
6. והוסף כ-20% ע"ח התיקרויות	17,500,000	
7. ב.נ.מ. כ-5% וחברת חשמל	5,000,000	
סה"כ עבודות לשנת תקציב 78		110,000,000
סה"כ כללי		150,000,000 ל"י

הערכה זו לא כוללת הגדלות לחוזים קיימים או חשובי התיקרויות להם.

ב ב ר כ ה,

ש. רודניק
מ"מ מהנדס מחוז הנגב

העתקים:

מר י. מרגלית, ראש המנהל.
מר א. שטרן, סגן ראש המנהל ומנהל האגף לתכנון ובצוע.
מר [illegible]
מר י. זיידה, מהנדס אזור הערבה וסיני
מר ז. עופר, ראש צוות הקמה ימית
חברת פלנאר בע"מ
לתיק

לידיעת הנהלת פרוגרמה לימוד-
לשנת 1948

---

1. ~~[illegible]~~ - ~~לקבל חומר מוקדם~~

2. תשתית - לקבל חומר מהמוסד

3. מרכזי הנוער - לפי הדרכה לכל

סיכום דיון בנושא פרוגרמה ליטית

השתתפו: ה"ה ש.רודניק,ש.הורוביץ,ר.לשם,ז.עופר,י.צור,ש.שקד,ד.ששרן.

1.השלמת הפעלת פרוגרמה 1977

א. אולם ספורט מרכזי,גן ילדים פעוטון-חוזה מוכן עם חב' דסור לביצוע הנ"ל.

ב. בשלב מכרז נושא מערכות תשתית לתת רובע ג' ו-ד' ואזור תעשיה.

ג. כ-20 מקלטים בתת רובע ג ו-ד חב' אשטרום החלה בעבודה.

ד. חניון-חוף ים-מר רודניק יטפל בדחיפות עם מ.ע.צ בדבר התחלת העבודה ללא דיחוי.

ה. 50 יח"ד ברובע ג'-הופעלו ע"י חב' רסקו.

סוכם- מר ש.רודניק יזרז הטיפול בסעיפים א',ב' ו-ד'.

2. פרוגרמה להפעלה בשנת 1978

במגמה לעשות כל ההכנות להפעלת פרוגרמה 1978 בהקדם האפשרי סוכמו הנושאים שלהלן:

א) מר שקד יעביר נתוני פרוגרמה,(סוגי הדירות גודלי הדירות),בהקדם למר ר.לשם לצורך הוצאת מכתב פרוגרמה לגבי 100 יח"ד שאושרו בפרוגרמה 1978.

ב) מר שקד יתאם עם מר א.סחייק הנתונים הדרושים להוצאת מכרז למסירת קרקע לקבלנים לביצוע עצמי של 100 יח"ד.הדבר יעשה בהקדם האפשרי.

ג) עבודות תשתית

מחוז הנגב יעביר למר ר.לשם נתוני פרוגרמה לעבודות השתית לשנת 1978

ד) פרוגרמה למבני צבור-:

1. אולם מופעים

מר הורוביץ יטפל להכנת פרוגרמה מפורטת לתכנון עד ל-20.1.78.
עד ל-20.1.78 ימליצו ה"ה רודניק והורוביץ על:
(1) התאמת תכנית קיימת לאולם מופעים ליםית.
(2) או לחילופין תוכן הזמנת תכנון למבנה מופעים לאדריכלות בלבד מתוך מגמה
להוציא מכרז תוך כדי קבלת נתוני תכנון בלבד.
פרוגרמה לנ"ל תוכן ע"י מר הורביץ בתאום עם יועץ משרד החנוך והתרבות
מר לופנפלד ועם אחרים.

2. 2 כיתות גן ילדים בתת רובע ג'

3. בי"ס ממלכתי דתי שלב א -6 כיתות.

4. מבנה למשרדים בשלב א' כ-600 מ"ר .

5. השלמת מבני צבור.

רשם
י.צור.

ש.ש. אדריכלים בע"מ

שמואל שקד אדריכל/מתכנן ערים

רחוב מצדה 8
תל אביב
טלפון 231223

לכבוד

מר רפי לשם,
המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים,
משרד הבינוי והשיכון,
רח' ג' 13 - הקריה,
תל - אביב

	מספרנו	תאריך
א.נ.,	75/11/175	13 בינואר 1978 ה' בשבט תשל"ח

הנדון:- חלוקת המבנים בימית לשנת 1978.

בהמשך לשיחתנו, אנו מעבירים לכם את הרכב הדירות והבניינים האפשרי על פי התכניות המאושרות :

1. ברובע ג' צפון נותרו לבניה 26 יח"ד בבתים בודדים חד-קומתיים, מהם 8 חייבים להיות בני 3 חדרים.
לגבי יתר ה-18 - אתה יכול להחליט על הפילוג לגדלים הנוח לך.

2. ברובע ד' דרום

א. 28 יחידות דיור בבתים בודדים חד-קומתיים, מהם 11 בתים בני 3 חדרים.
לגבי 17 היחידות הנותרות, תוכל להחליט על פילוג כרצונך.

ב. קוטג'ים - 37 יחידות. - הפילוג הרצוי לנו מבחינה תכנונית הוא :

8 יחידות בנות 3 חדרים;
19 יחידות בנות 4 חדרים;
10 יחידות בנות 5 חדרים;

המינימום ההכרחי מבחינה תכנונית הוא :

8 יחידות בנות 3 חדרים;
9 יחידות בנות 4 חדרים;
6 יחידות בנות 5 חדרים;

לגבי היתר קיימת אפשרות של פילוג נוסף, אולם עדיף לנו כי תשמר החלוקה המוצעת על-ידינו.

.. / 2

לפיכך, יהיו ברובע ג' צפון	26 יח"ד
ברובע ד' דרום	65 יח"ד
ס ה " כ	91 יח"ד
בהמשך הציר המרכזי ניתן לבנות עוד	9 יח"ד קוטג'ים
	100 יח"ד

הפילוג לפי סוגי הבניינים יהיו :

54 יח"ד בבתים חד-קומתיים;

37 או 46 יח"ד בקוטג'ים.

אודה לך אם תפיץ הפרוגרמה בהתאם.

בכבוד רב,

ש. שקד

העתק:- מר י. זיידה, המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים, משה"ש באר-שבע
מר י. צור, המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים, משה"ש - הקריה, תל-אביב
מר ד. שטרן - פלנאר בע"מ, רח' ז'וטינסקי 45, רמת-גן

/פב

ש.ש. אדריכלים בע"מ
שמואל שקד אדריכל/מתכנן ערים
רחוב מצדה 8
תל אביב
טלפון 231223

לכבוד

ה"ה: י. צור   רפי לשם
המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים
משרד הבינוי והשיכון,
רח' ג' 13 - הקריה,
תל - אביב

מספרנו 75/11/175

תאריך 29 בינואר 1978
כ"א בשבט תשל"ח

א.נ.,

הנדון:- איזור ד' בימית - הצעה להרכב גדלי דירות.
סמוכין: מכתבנו לרפי לשם מיום 13.1.78

בהמשך למכתבנו הנ"ל יש לעדכן הפרוגרמה.

שטח ד' דרום הנכלל בפרוגרמה 1978 כולל, אחר התיקונים האחרונים :

1. 28 יח"ד חד-קומתיות;
2. 45 יח"ד דו-קומתיות;

הפילוג המוצע הוא :

א. חד-קומתי -
14 דירות בנות 3 חדרים ו-14 דירות בנות 4 חדרים.
בכל מקרה רצוי לנו מבחינה תכנונית, שלפחות 11 דירות תהיינה בנות 3 חדרים.

ב. דו-קומתי - הפילוג הרצוי לנו :

10 יחידות בנות 3 חדרים ט-75;

26 יחידות בנות 4 חדרים ט-85;

9 יחידות בנות 5 חדרים ט-105;

ניתן לשנות את היחס בין הדירות ט-75 ו-ט85 על-ידי הגדלת מספר הדירות הקטנות, אולם רצוי לשמור על מינימום 10 דירות מסוג זה.

בשטח ד' צפון ניתן לבנות לאחר התיקונים האחרונים שהוכנסו בתכנית :

61 יחידות דיור בבתים חד-קומתיים, מהם 17 חייבים להיות בני 3 חדרים;

2 /..

182 יחידות דיור בבתים דו-קומתיים, לפי החלוקה המוצעת בזה :

54 יחידות דיור בנות 3 חדרים - ט-75;
82 יחידות דיור בנות 4 חדרים - ט-85;
46 יחידות דיור בנות 5 חדרים - ט-105;

כמו כן, נכללים בשטח ד' 2 גני-ילדים בני 2 כתות כל אחד, ושני מעונות יום בני 3 כתות כל אחד.

על סמך נתונים אלה ניתן לעבד הפרוגרמה ליתרת השטח.

בכבוד רב,

ש. שקד

העתק:- מר שמואל הורוביץ, המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים, משרד הבינוי והשיכון, רח' ג' 13 - הקריה, תל-אביב

מר י. זילדה, המינהל לבניה כפרית וישובים חדשים, משרד הבינוי והשיכון, באר-שבע

מר ד. שטרן - פלנאר בע"מ, רח' ז'בוטינסקי 45, רמת-גן

/פג

מדינת ישראל

משרד הבינוי והשיכון
המנהל לבניה כפרית וישובים חדשים

מחוז הנגב
באר-שבע

תאריך: 21 בפברואר 1978

מספר:

אל: מר ש. אבני, מנכ"ל משרד
הבינוי והשיכון.

הנדון: הערכה תקציבית להשלמת בינוי
<u>רובע א' (1.0 ק"מ x 1.0 ק"מ).</u>

לרשה בזאת מועבר אליך תיק הערכה תקציבית להשלמת הבינוי
ברובע א', והמסתכם בסך של 380,080,000 ל"י.

ב ב ר כ ה,

ש. רודניק
מ"מ מהנדס מחוז הנגב

<u>העתקים:</u>
מר י. מרגלית, ראש המנהל לבניה כפרית
מר א. שפרן, סגן ראש המנהל ומנהל האגף לתכנון ובצוע
מר ר. לשם, הממונה על עליות חדשות
מר י. צור, כלכלן בכיר
מר ג. אביבי, גזבר המנהל
מר י. זיידה, מהנדס אזור הערבה וסיני
מר ז. עופר, ראש צוות הקמה ימית.

בדף 1045

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]: [illegible]
[illegible]

[illegible]: [illegible]
[illegible] (0.1 [illegible] x 0.1 [illegible])..

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ד ף   ר כ ו ז

הערכה תקציבית להשלמת פעולות בינוי רובע א'
(1.0 קיים x 1.0 קיים) בימית

א.	סכומים הדרושים להשלמת עבודות במסגרת תקציב 77 (אינו כולל הגדלות לחוזים קיימים וכן אינו כולל התיקרויות להם) העברה מדף מס. 1	40,000,000 ל"י
ב.	הערכה תקציבית להשלמת בנוי לפי פרוגרמה לשנת תקציב 78 העברה מדף מס. 3	110,000,000
ג.	הערכה תקציבית להשלמת בינוי כל רובע א' העברה מדף מס. 5	230,000,000
	סה"כ הערכה תקציבית להשלמת בנוי רובע א'	380,000,000 ל"י
ד.	הערכה להשלמת בנוי שכונה ג' (בניה עצמית במקרה ויוחלט שהבנוי יעשה על ידי משרד השכון) העברה מדף מס. 6	40,000,000 ל"י

הערכה זו מבוססת על הנחה של התיקרות כדי 30% במשך שנת תקציב 1978.

רמת-גן 21.2.78

הערכה תקציבית להשלמת בנית רובע א'

הערכה זו מבוססת על מחירי חוזים קיימים. לפרוט ראה נספח.

א. <u>השלמת עבודות לשנה תקציבית 77</u>	<u>אומדן בל"י</u>	<u>סה"כ בל"י</u>
<u>תאור העבודה</u>		
1. <u>מערכות ותאורה</u> (בעריכת חוזה)		
א. שכונה ג' ושכונה ד' דרום	7,000,000	
ב. אזור תעשיה שטח אכסון	3,000,000	
ג. שכונה ד' קטע צפוני	7,000,000	
ד. השלמת אזור תעשיה	2,000,000	
2. <u>פתוח וגנון</u>		
א. פתוח שכונה ב' קטע דרומי (במכרז)	4,500,000	
ב. גנון והשקיה לשכונה ב' קטע צפוני הפארק, ובנה ביתך (במכרז)	2,300,000	
ג. גנון שכונה ב' קטע דרומי	1,200,000	
3. <u>עבודות עפר וכבישים</u> (בעריכת חוזים)		
א. עבודות עפר הכוללות:		
ישורי שטח למרכזית דואר 350,000		
" " להשלמת א.תעשיה 350,000		
" " לקמפינג 150,000		
" " לאזור מלונות 1,150,000		
סה"כ	2,000,000	
ב. <u>כבישים</u>		
1. כביש 5 השלמה	2,000,000	
2. חניונים השלמה	2,000,000	
סה"כ עבודות לתקציב 77	33,000,000	
4. א. ע"ח תכנון פקוח ונהול כ-8%	2,500,000	
ב. ע"ח התיקרויות כ- 15%	4,500,000	
	7,000,000	
סה"כ לעבודות לתקציב 77		40,000,000

2 /...

ב. **עבודות לשנת תקציב 78**

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
1. **מבני מגורים**		
א. 26 מ"ר חד קומתי בשכונה ג' לפי 250,000 ל"י למ"ר	6,500,000	
ב. 28 יחידות חד קומתי בשכונה ד' קטע דרומי במחיר כנ"ל	7,000,000	
ג. 45 יחידות קוטג'ים במחיר כנ"ל	11,500,000	
סה"כ	25,000,000	
2. **מבני צבור**		
א. 2 גני ילדים בשכונה ג'	3,800,000	
ב. תחנות טרנספורמציה בשכונה ג'	200,000	
ג. אולם מופעים	12,500,000	
ד. משרדים 600 מ"ר	3,500,000	
ה. בית ספר יסודי	10,000,000	
סה"כ	30,000,000	
3. **פתוח וגנון**		
א. פתוח שכונה ג'	4,800,000	
ב. פתוח שכונה ד' קטע דרומי	2,200,000	
ג. גנון שכונה ג'	1,500,000	
ד. גנון שכונה ד' קטע דרומי	1,006,000	
ה. פתוח חלק מעביל מרכזי	3,500,000	
ו. מגדל מים	2,000,000	
ז. חברת חשמל לשכונות ג' וד' דרום	5,000,000	
סה"כ	20,000,000	
4. **עבודות עפר וכבישים**		
א. אזור תעשיה	1,500,000	
ב. כביש 10 (אזור נופש)	1,500,000	
ג. מסלול נוסף בכביש גישה לים	2,000,000	
ד. בנה ביתך "ב"	1,000,000	
סה"כ	6,000,000	

3/....

תאור העבודה		אומדן בל"י	סה"כ בל"י
5. **רכוז עבודות לשנת תקציב 78**			
1. מבני מגורים		25,000,000	
2. מבני צבור		30,000,000	
3. פתוח וגנון		20,000,000	
4. עבודות עפר וכבישים		6,000,000	
	סה"כ	81,000,000	
5. והוסף כ-8% ע"ח תכנון,פקוח וגהול		6,500,000	
6. והוסף כ-20% ע"ח התיקרויות		17,500,000	
7. חברת חשמל וב.נ.מ. כ-5%		5,000,000	
סה"כ עבודות לשנת תקציב 78			110,000,000
	סה"כ כללי כולל כסוי תקציבי להשלמת העבודות מ-77.		150,000,000

4 /...

ג. השלמת עבודות שאינן מופיעות בפרוגרמות תקציבים 77 ו-78

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
1. בינוי מגורים - השלמת שכונה ד'		
א. 184 יחידות קוטג'ים בעלות 250,000 ל"י ליחידה	46,000,000	
ב. 61 יחידות חד קומתי בעלות כנ"ל	15,000,000	
ג. 56 יחידות דיור מרכז היוצר בעלות 350,000 ל"י ליחידה	19,000,000	
סה"כ למבני מגורים	80,000,000	
2. השלמת מבני צבור		
א. 2 גני ילדים ומעונות בשכונה ד'	5,500,000	
ב. 3 תחנות טרנספורמציה	1,000,000	
ג. השלמת מבני בדור וחנויות בשביל מרכזי	8,500,000	
ד. משרדים 2000 מ"ר	10,000,000	
ה. בית ספר תיכון	35,000,000	
ו. ע"ח מבנים נוספים כגון: מקלטים נוספים ושונות	5,000,000	
סה"כ למבני צבור בשביל מרכזי	65,000,000	
3. עבודות פתוח וגנון ומערכות		
א. חברת חשמל	5,000,000	
ב. פתוח שכונה ד' קטע צפוני	7,000,000	
ג. כנ"ל לאזור בנה ביתך "ב"	2,000,000	
ד. פתוח שביל מרכזי (השלמה)	3,000,000	
ה. גנון שכונה ד' קטע צפוני	2,000,000	
ו. כנ"ל בנה ביתך "ב"	500,000	
ז. השלמת גנון ונטיעות סביב הרובע	2,500,000	
ח. עבודות פתוח שונות לאזור הקיט וכו'	2,500,000	
ט. מערכות בנה ביתך "ב"	1,500,000	
י. מערכות לאזורי הנופש והמלונות	1,500,000	
יא. השלמת טלויזיה	2,500,000	
סה"כ	30,000,000	

5 /...

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
סה"כ עבודות השלמה לרובע		
1. מבני מגורים ומרכז היצירה	80,000,000	
2. מבני צבור	65,000,000	
3. עבודות פתוח, גנון ומערכות	30,000,000	
סה"כ	175,000,000	
4. 8% ע"ח תכנון פקוח ונהול	11,000,000	
5. 25% ע"ח התיקרות ממוצעת	41,000,000	
6. ב.נ.מ.	3,000,000	
סה"כ עלות משוערת לעבודה		230,000,000

6 /....

תאור העבודה	אומדן בל"י	סה"כ בל"י
הערכה תקציבית לשכונה ג' קטע דרומי המיועד לבניה עצמית לקבלנים, במקרה והבניה תמומן ע"י משרד השכון		
1. 61 יחידות דיור קוטג' בעלות 250,000 ל"י	15,250,000	
2. 25 יחידות דיור קוטג'ים בעלות הנ"ל	6,250,000	
3. 30 יחידות דיור בבתים שלוש קומות בעלות 210,000 ליחידה	6,300,000	
סה"כ	27,800,000	
4. והוסף 8% תכנון פקוח וניהול	2,200,000	
5. הוסף 25% ע"ח התיקרויות	7,000,000	
ס ה " כ		37,000,000
והוסף ע"ח שונות		3,000,000
סה"כ עלות כוללת להשלמת בינוי שכונה ג'		40,000,000

נספח להערכה תקציבית לבינוי רובע אי בימית

הערכת עלות המבנים מבוססת על הנתונים דלהלן:

קוטג'ים (מבנים 2 קומות) - מחיר ממוצע לדירה מבוסס על חוזה הקמת 140 יחידות - הקבלן: סולל בונה - הנו: 205,000 ל"י, ובתוספת 25% התיקרות התחלתית	250,000 ל"י
מבנה חד קומתי - מחיר ממוצע לדירה מבוסס על חוזה הקמת 62 יחידות - הקבלן: אשטרום - הנו: 185,000 ל"י ובתוספת 30% - 35% התיקרות התחלתית מחיר זהה של	250,000
מחיר דירה במבנה 3 קומות מבוסס על חוזה 96 יחידות 175,000 ל"י ובתוספת של כ-20% התיקרות התחלתית	210,000

- - - - - - -

הערות

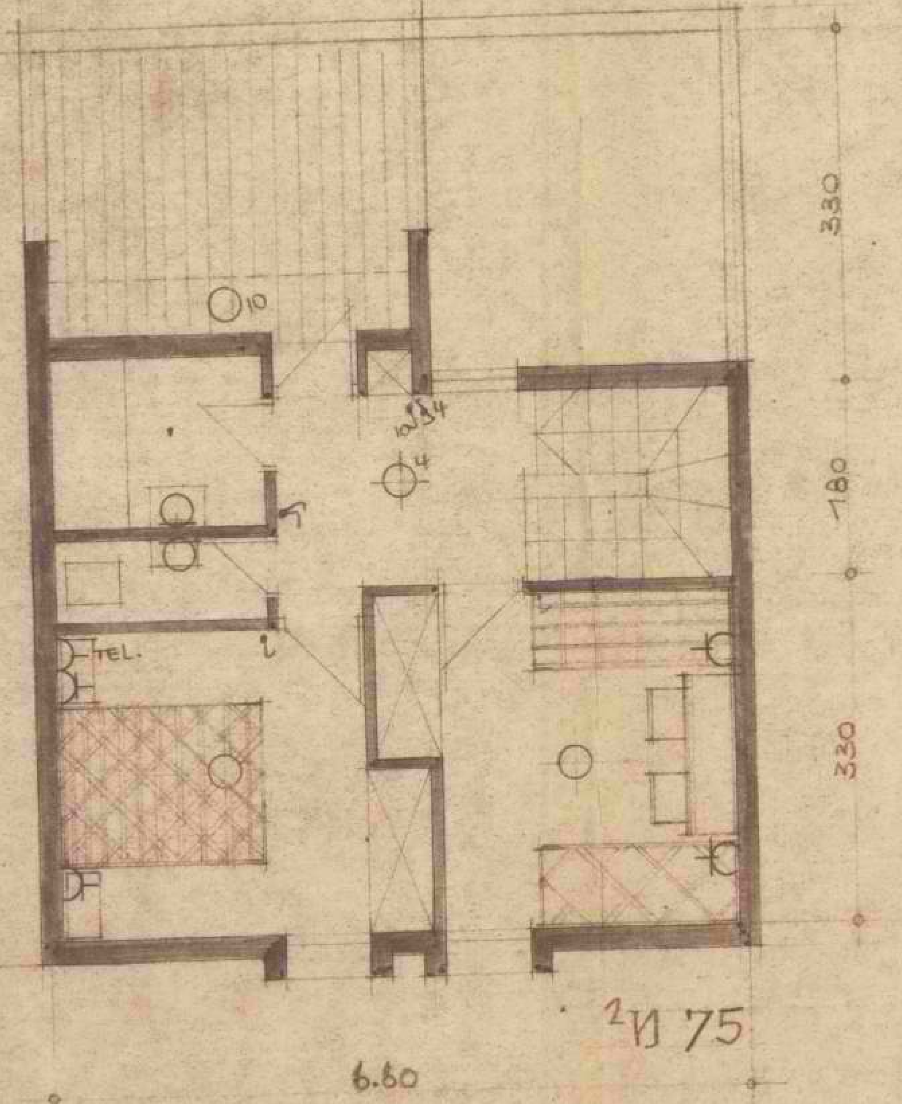

75 מ²

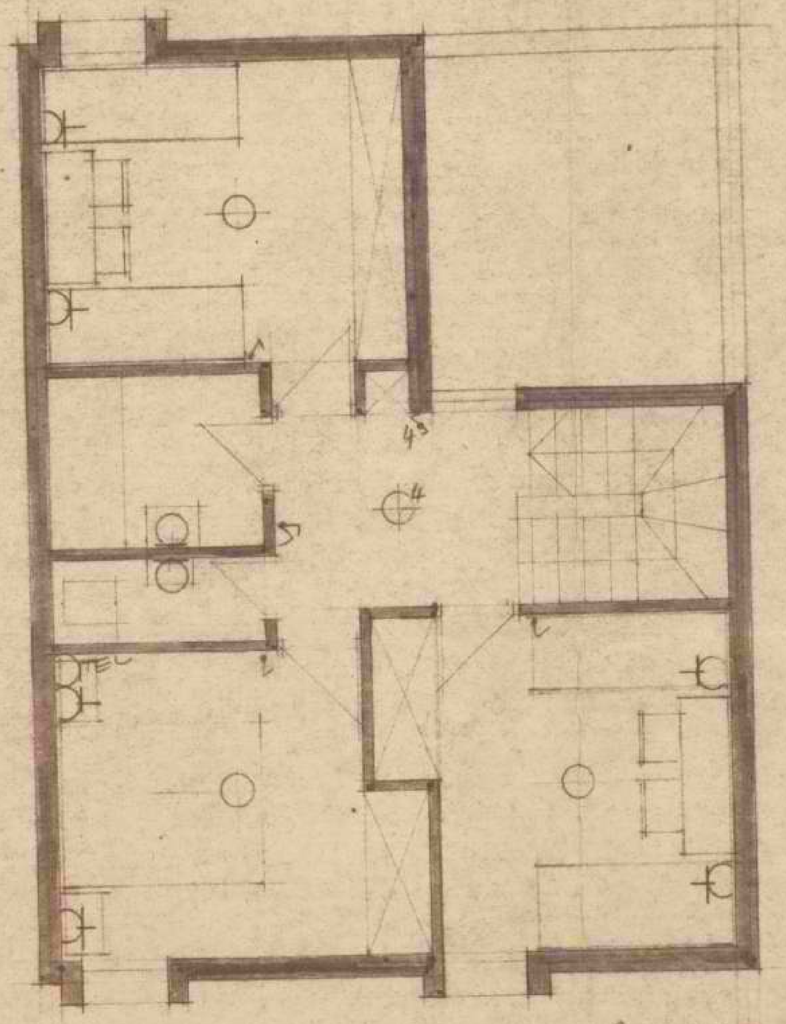

85 מ²

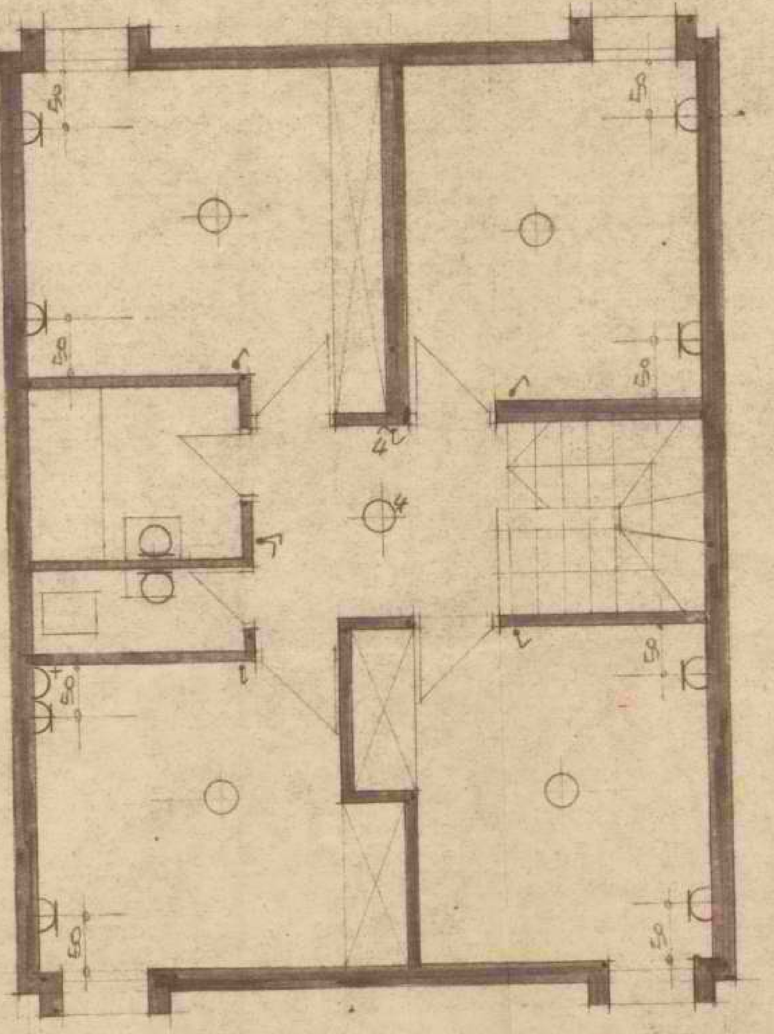

95 מ²

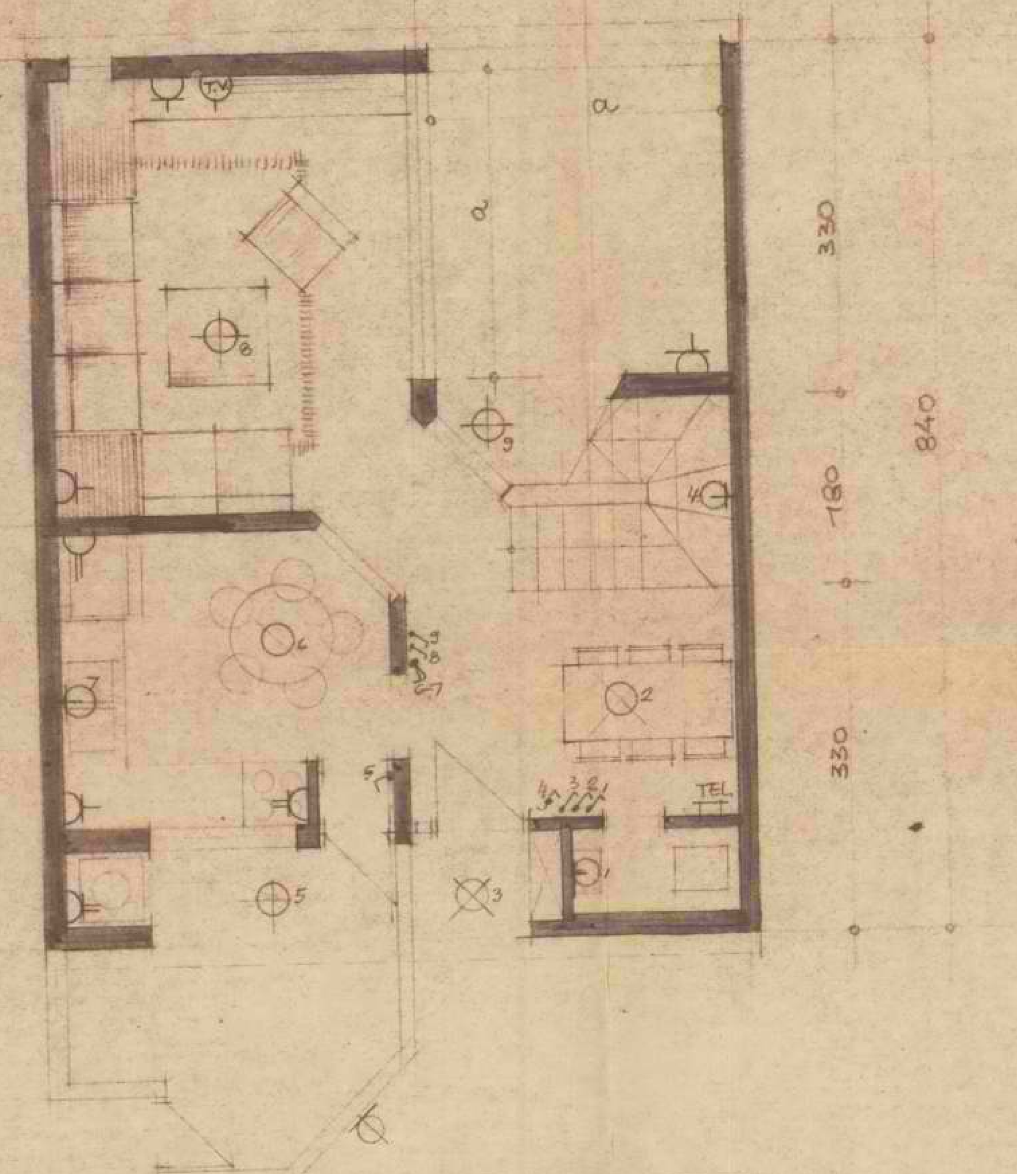

יחידה בסיסית תחתונה

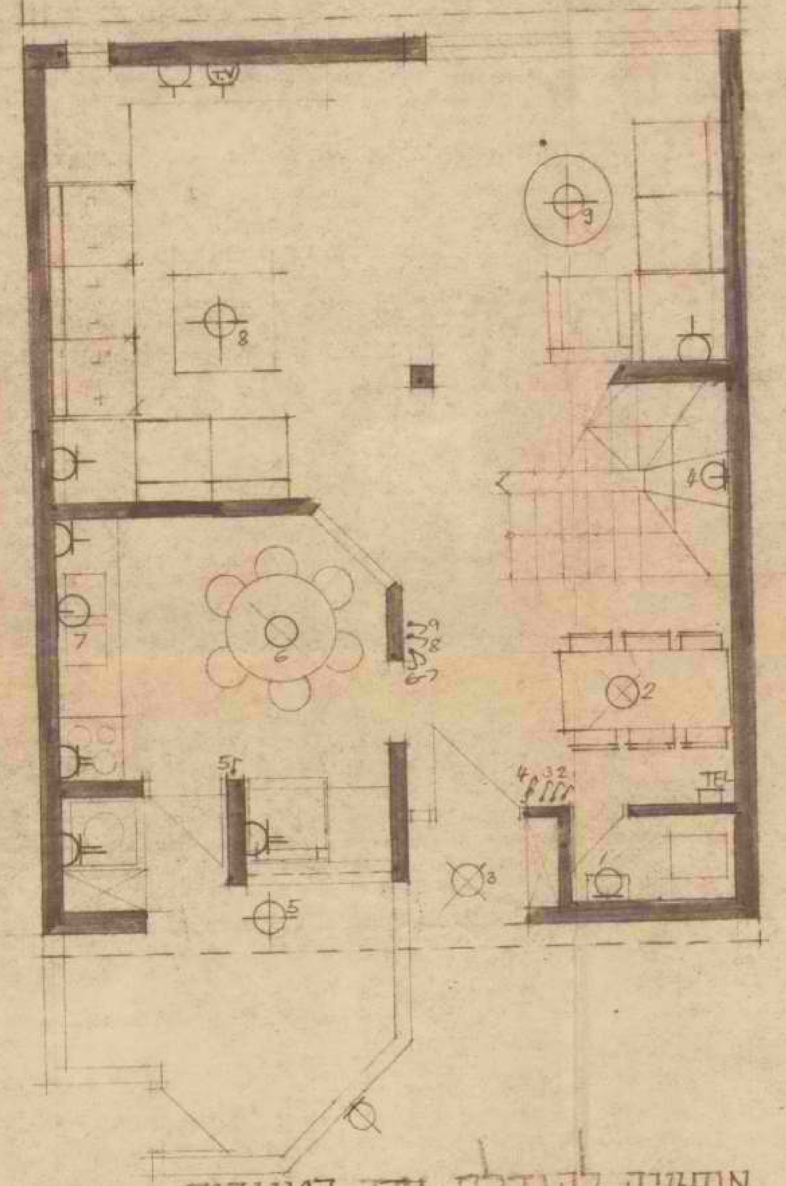

אופציה להגדלת חדר המגורים

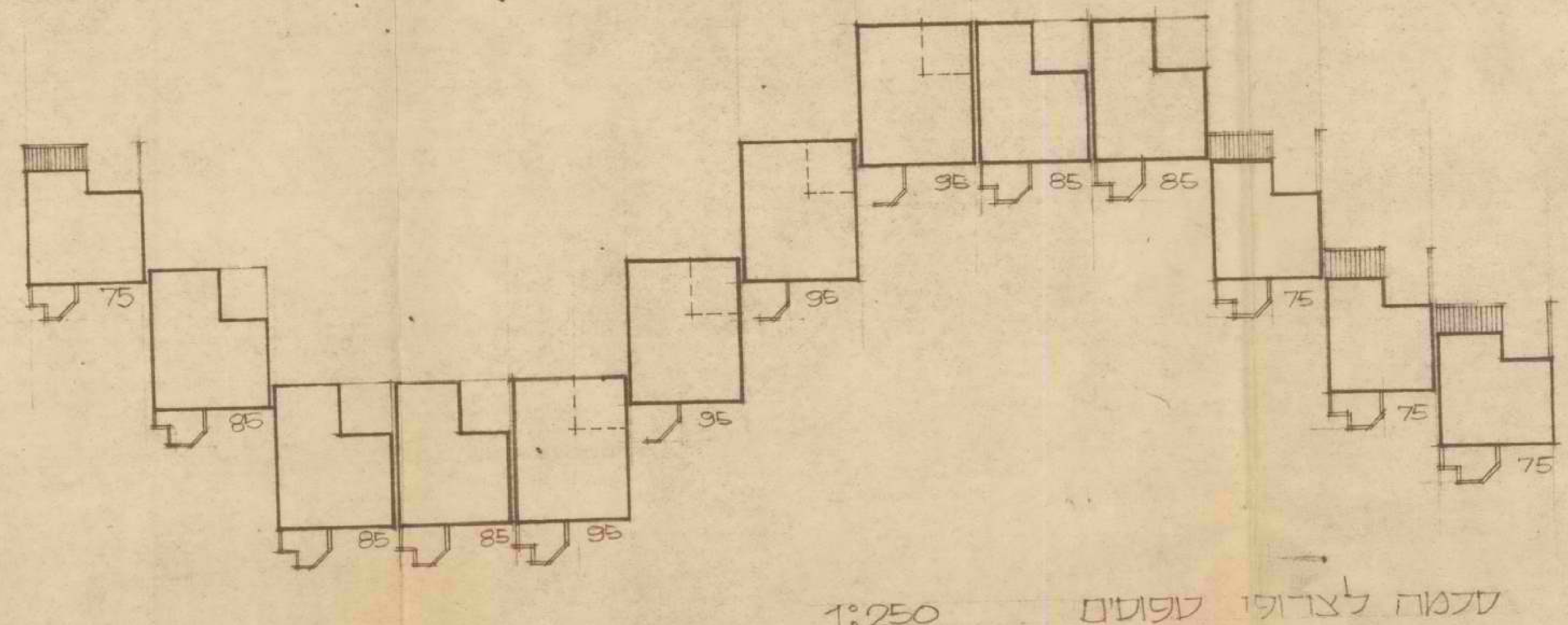

סכמה לצירופי טפוסים 1:250

על המבצע לבקר את המידות ולהודיע למתכנן על כל טעות, סטיה, סתירה או אי התאמה בטרם המשיך בעבודתו.

תאריך		להגשה	לאישור	לביצוע
10.5.76	אבני			
3.6.76	ישנה לוועדה			
3.6.76	אפשות הגדלת סלון			

יועצים

משרד השכון
המנהל לבניה כפרית

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

ש.שקד ח.קצף
שמואל שקד/אדריכל
חיים קצף/אדריכל
יהודה קירשנר/אדריכל

עבודה טפוסי קוטג׳ - ירוחם (חשמל)

תוכנית 2 1 0

קנה מידה 1:50 תאריך 10.5.76

שרטט יהודה ביקר שחר

יומן 96

משרד השיכון
המחלקה לבניה כפרית

ש.שקד ח.קצף
שמואל שקד/אדריכל
חיים קצף/אדריכל
יהודה קירשנר/אדריכל

ימית - טיפוסי קוטג'
מבט מלפנים

7.5.76

משרד השכון
המנהל לבניה כפרית

ימית - קולוסי קוטג'
מבט מאחור

ש.שקד ח.קצף
שמואל שקד/אדריכל
חיים קצף/אדריכל
יהודה קירשנר/אדריכל

3.6.76
7.5.76
10.5

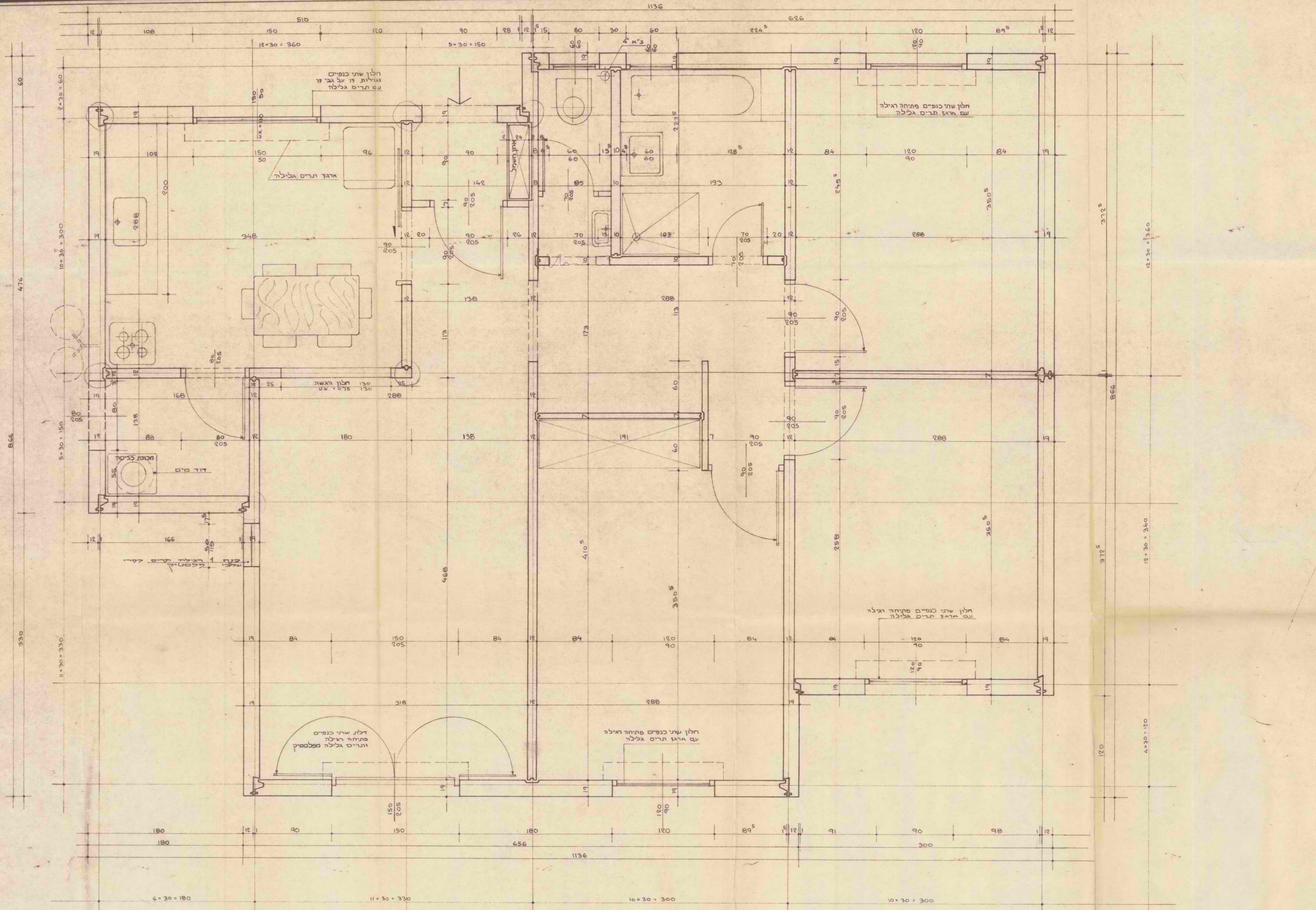

בית חד קומתי 858

ימית - 85.77 מ"ר

1 : 20

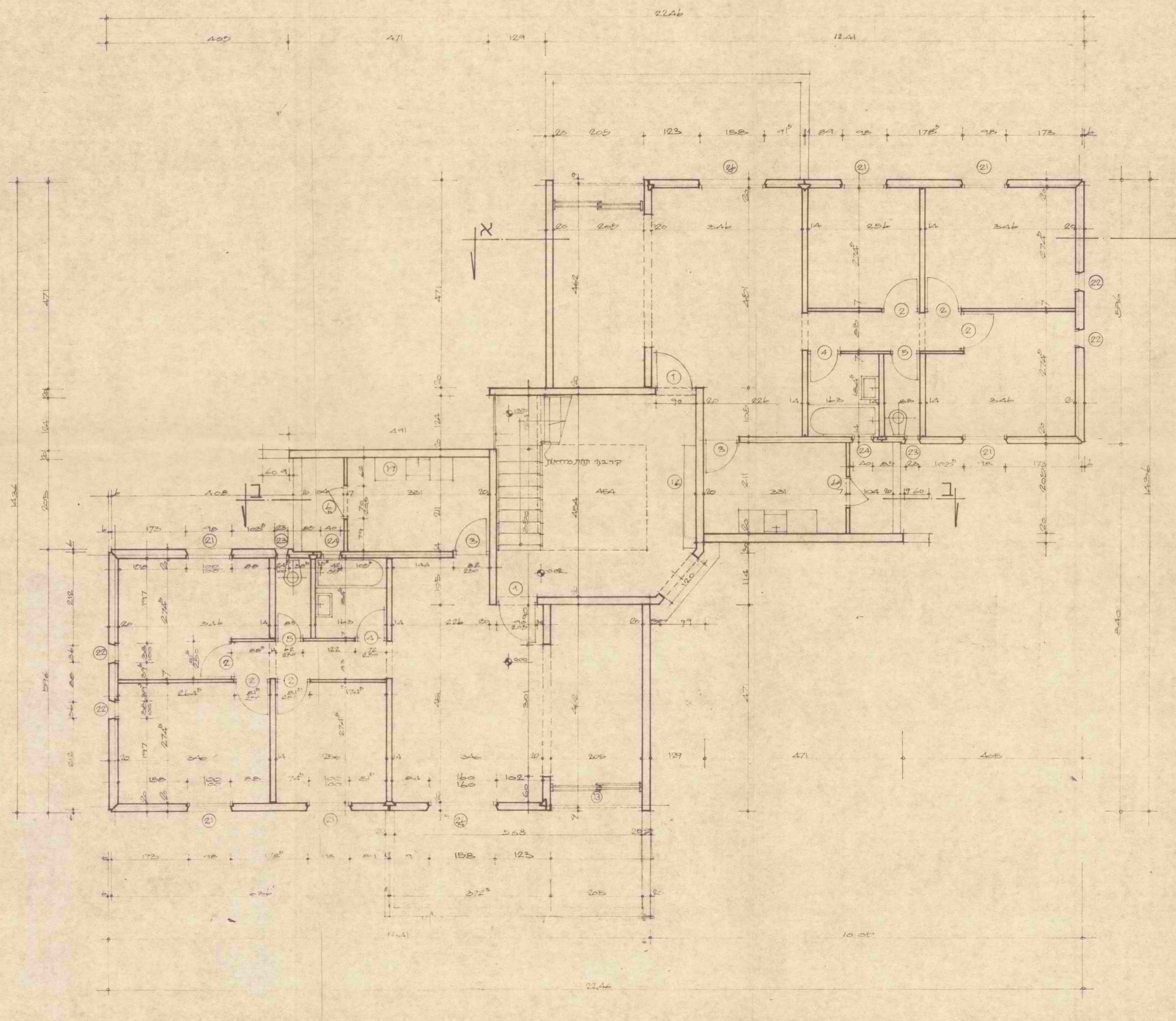

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

תכנית קומה א׳ ק.מ. 1:50

דאובר | אדריכלים | ביירון 12 ת"א

טל 227717

31.3.76

01 | ימית | 16א

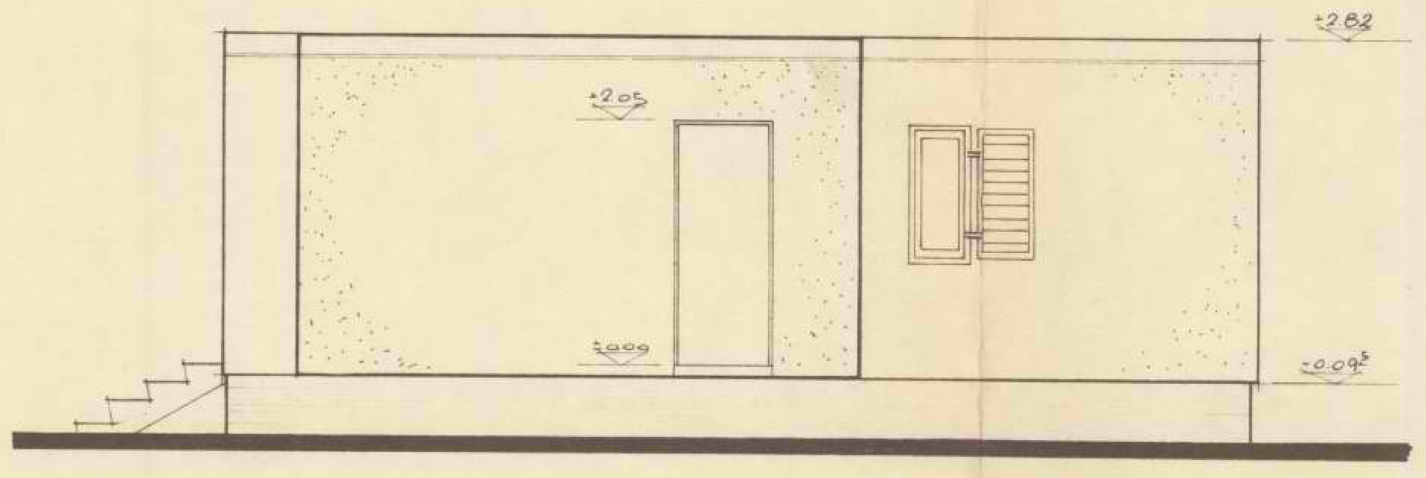

חזית צדדית 1:50

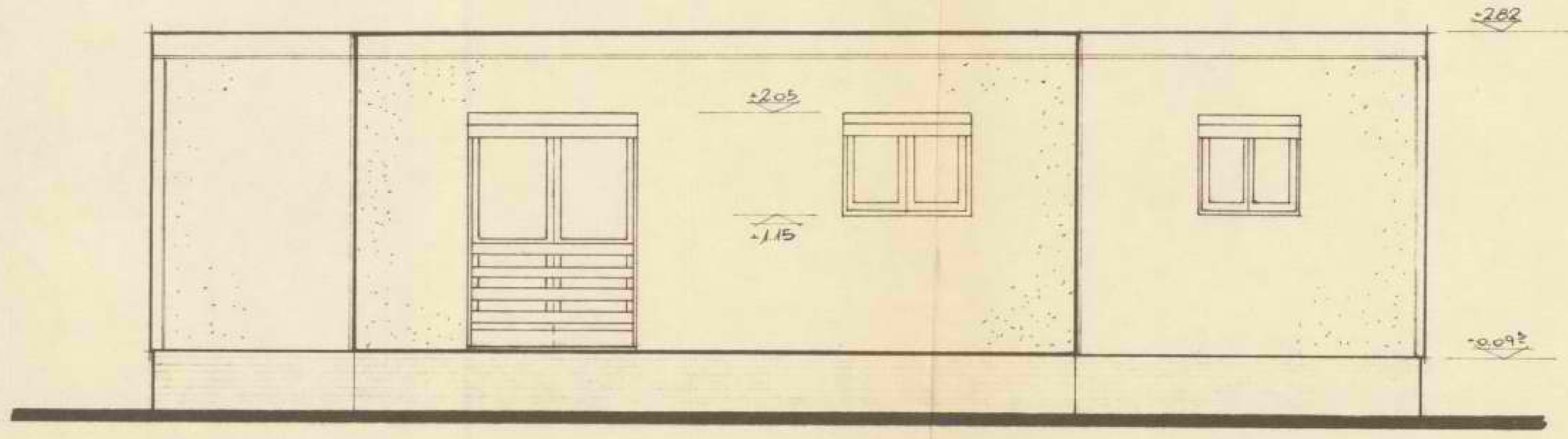

חזית אחורית 1:50

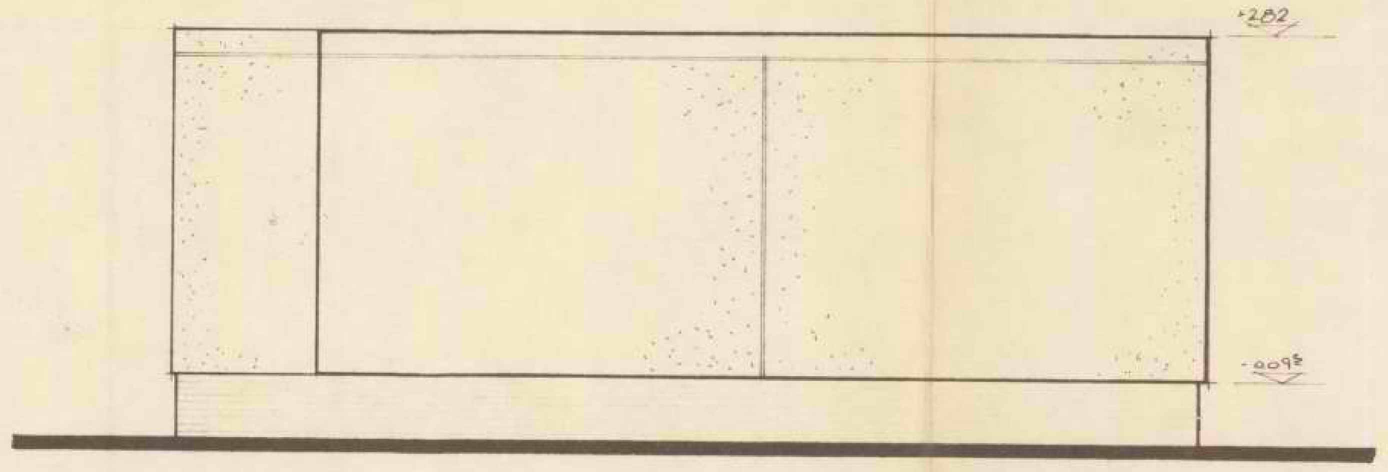

חזית צדדית 1:50

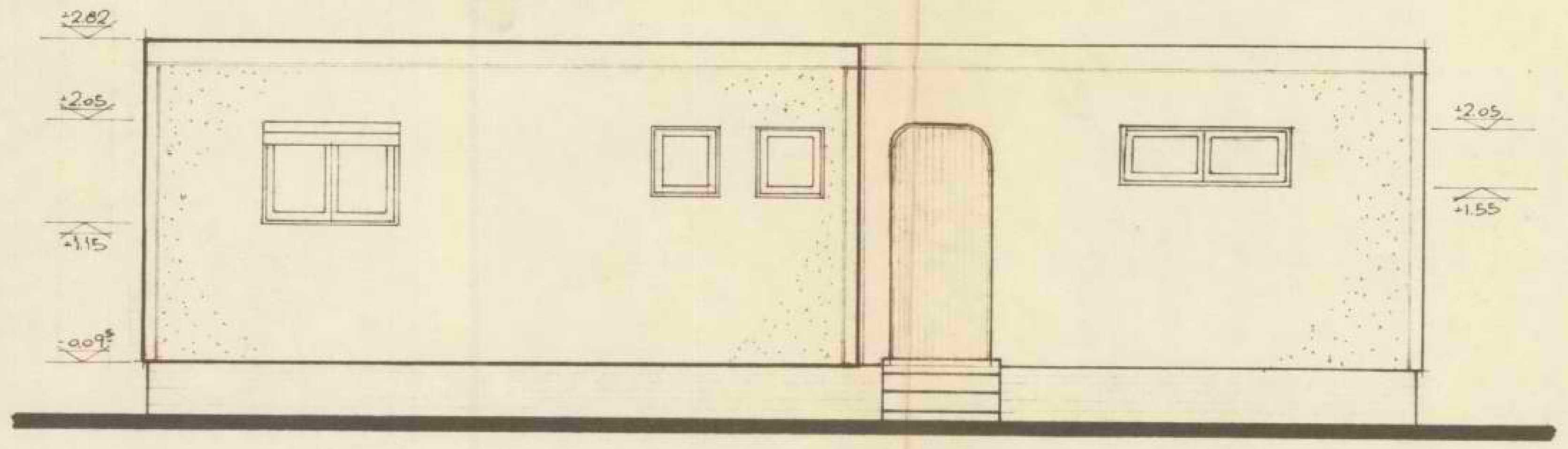

חזית קדמית 1:50

"אשטרום"

בית חד קומתי טיפוס 858 - חזיתות

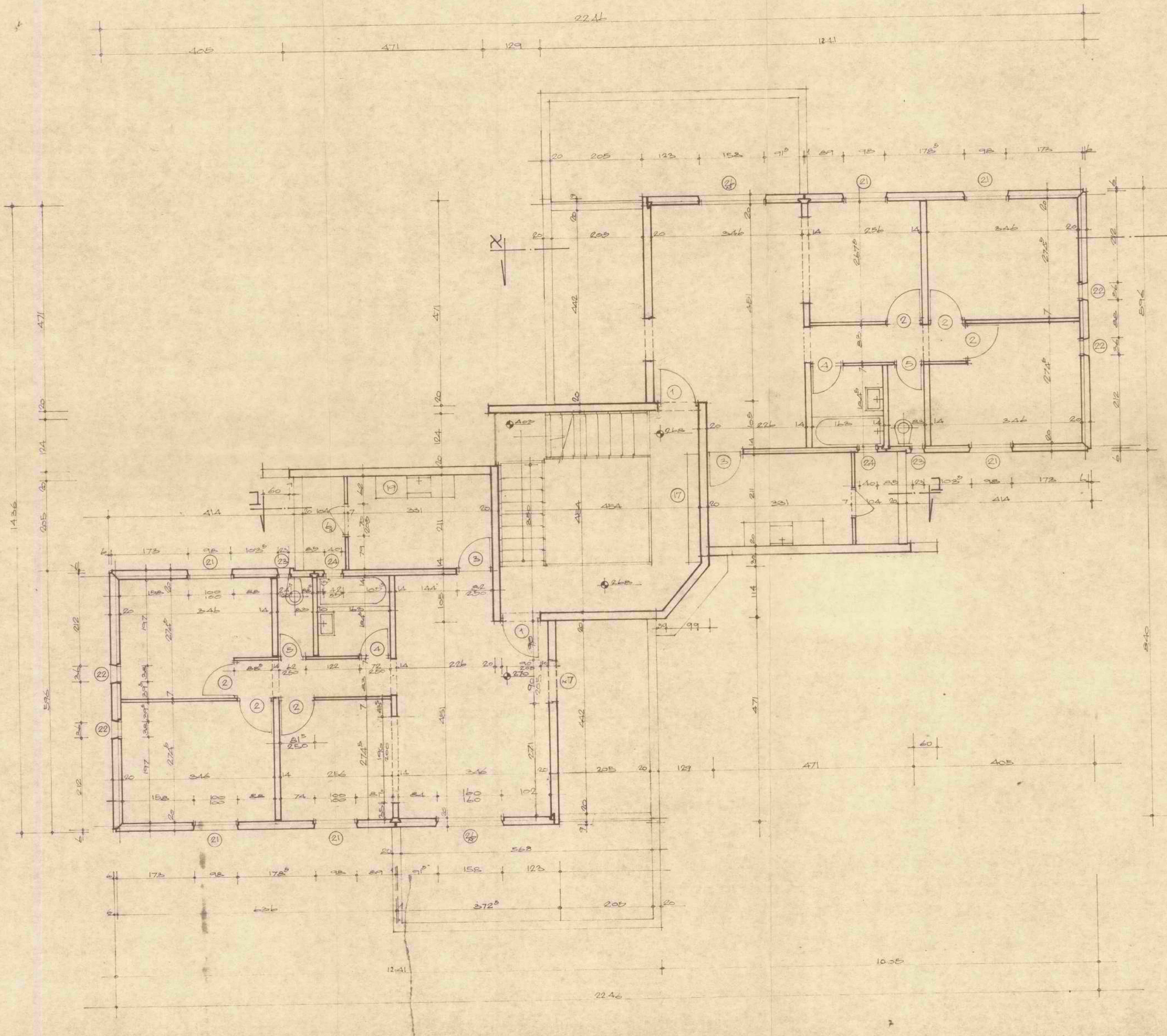

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

תכנית קומה ב׳ ק.מ. 1:50

דאובר | אדריכלים | ביירון 12 ת"א

טל 227717

31.3.76

02 | ימית | 16א

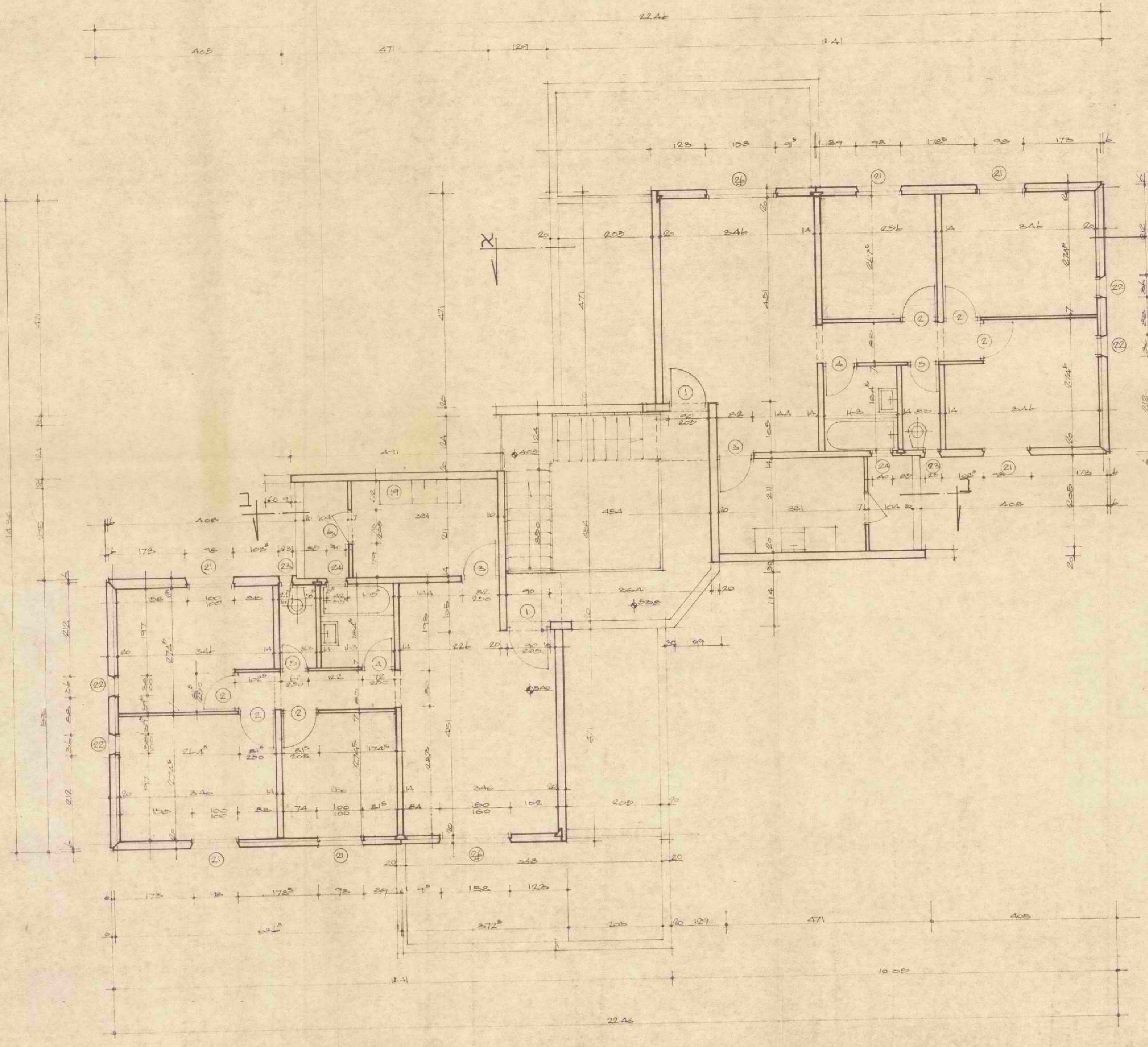

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

תכנית קומה ג׳ ק.מ. 1:50

דאובר | אדריכלים

31.3.76

ביירון 12 תא

טל 227717

03 | ימית | 16א

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

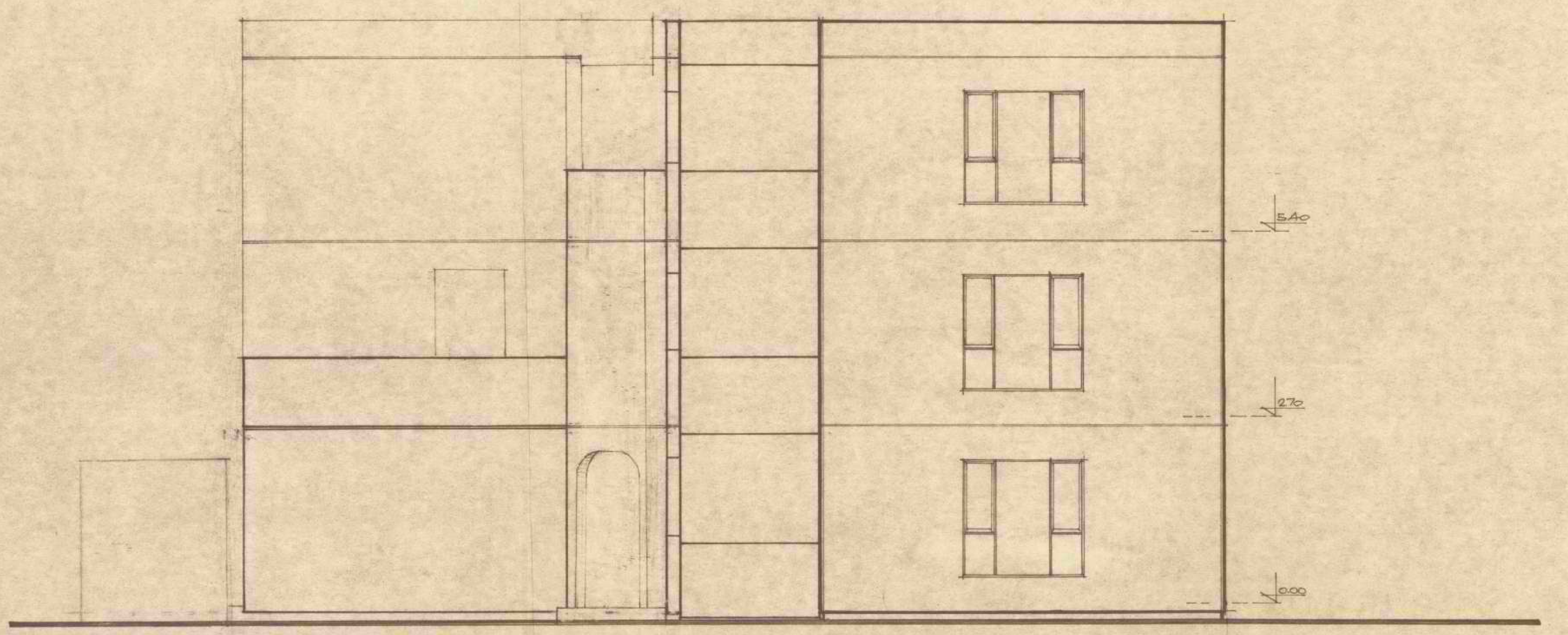

חזית צדדית

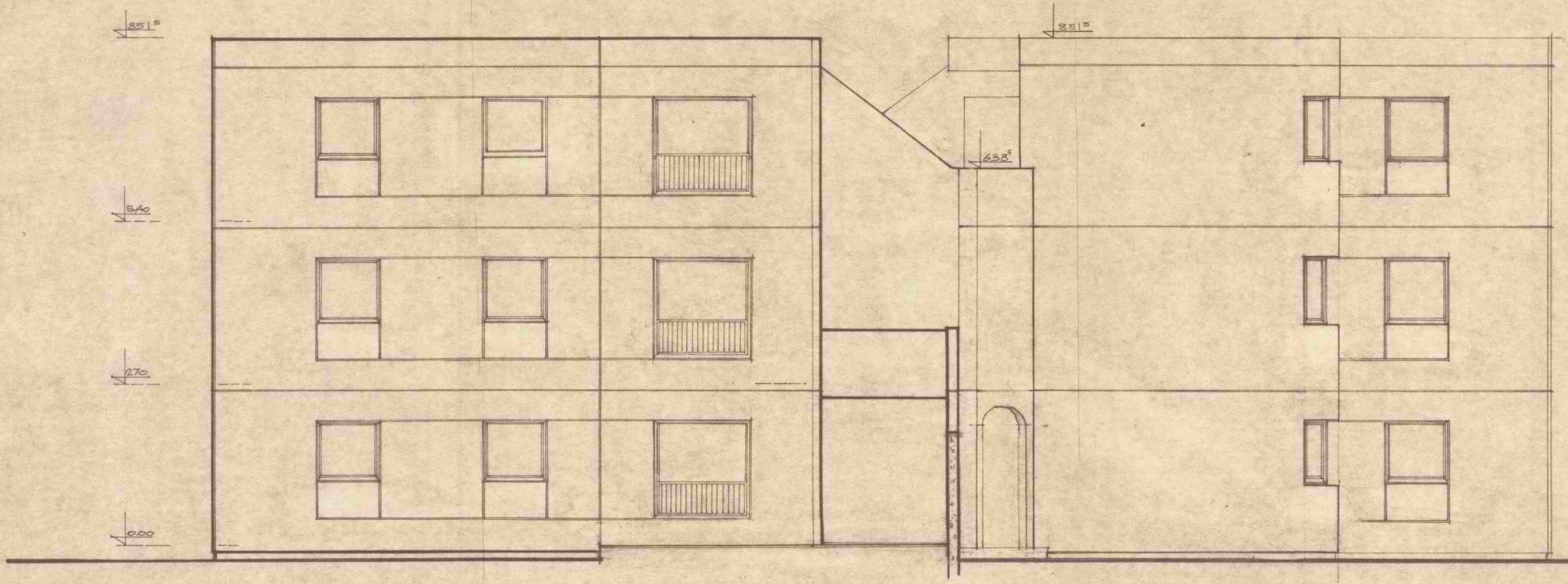

חזית ראשית

חזית ראשית ק.מ. 1:50

חזית צדדית

דאובר | אדריכלים | ביירון 12 ת"א

טל 227717

11 | ימית | 16א

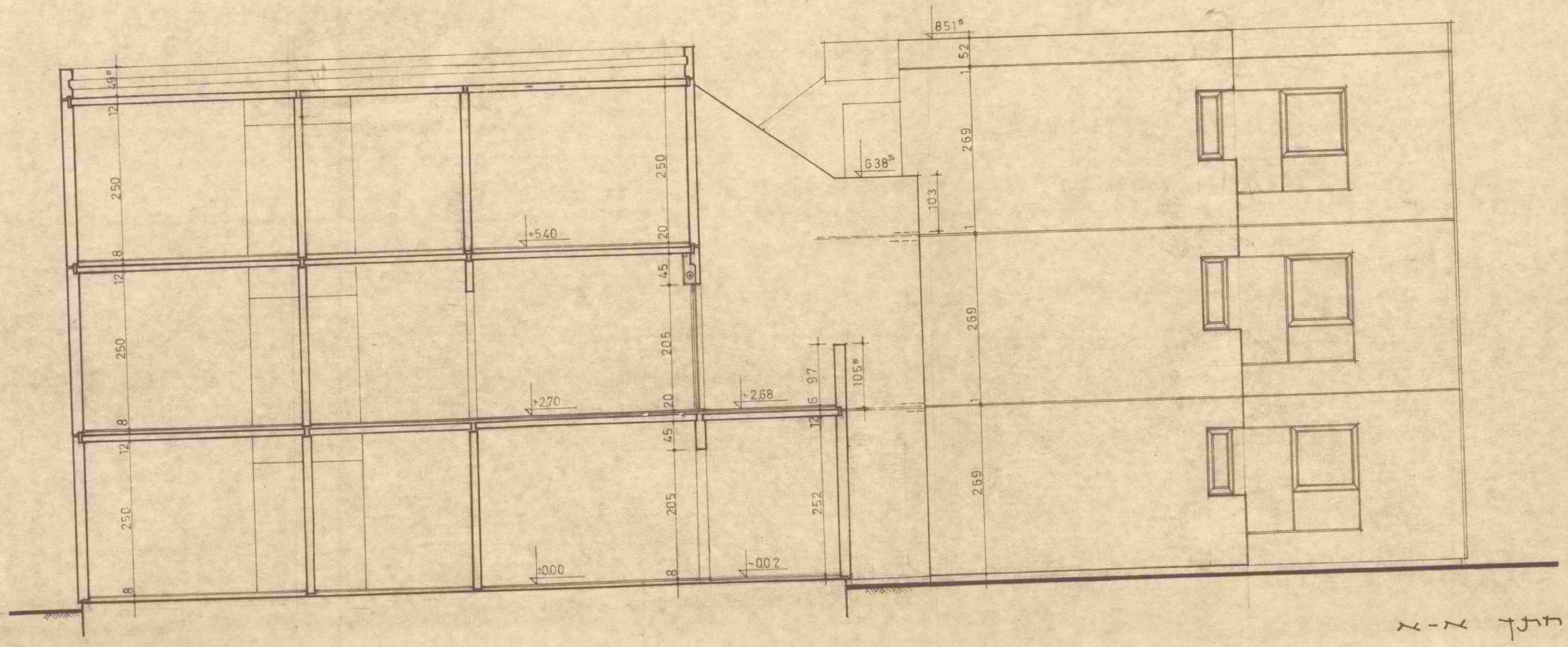

חתך א-א

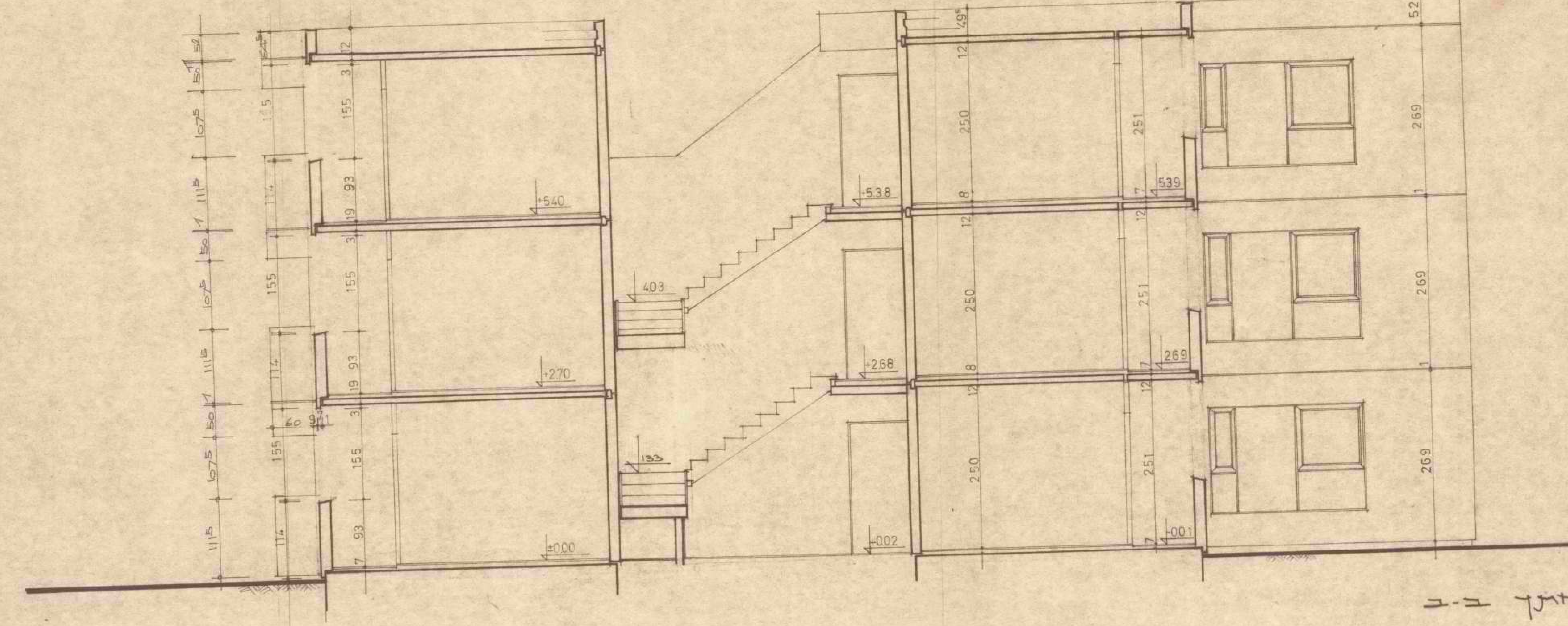

חתך ב-ב

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

חתך א-א ק.מ. 1:50
חתך ב-ב

דאובר | אדריכלים | ביירון 12 ת"א
טל 227717

13 | ימית | 16א

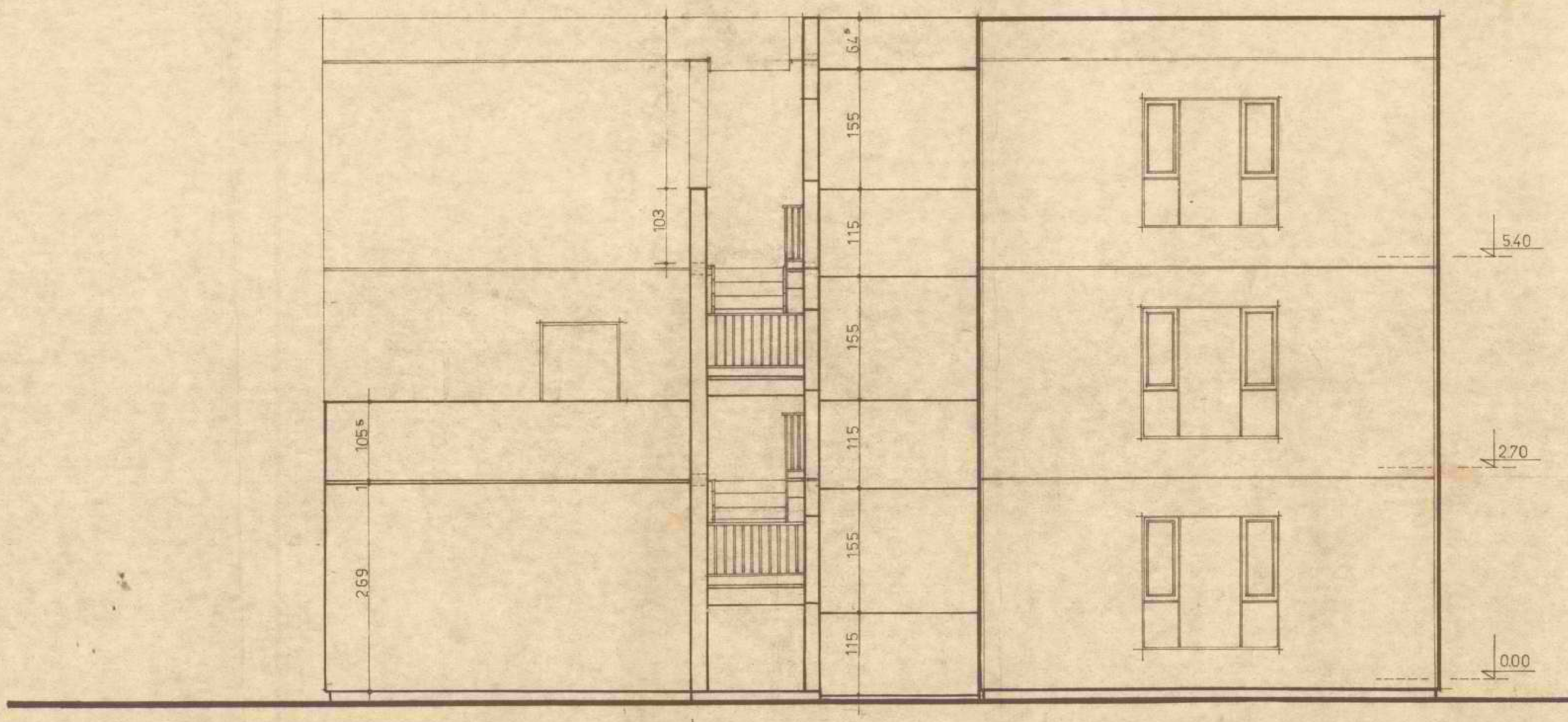

חזית צדדית

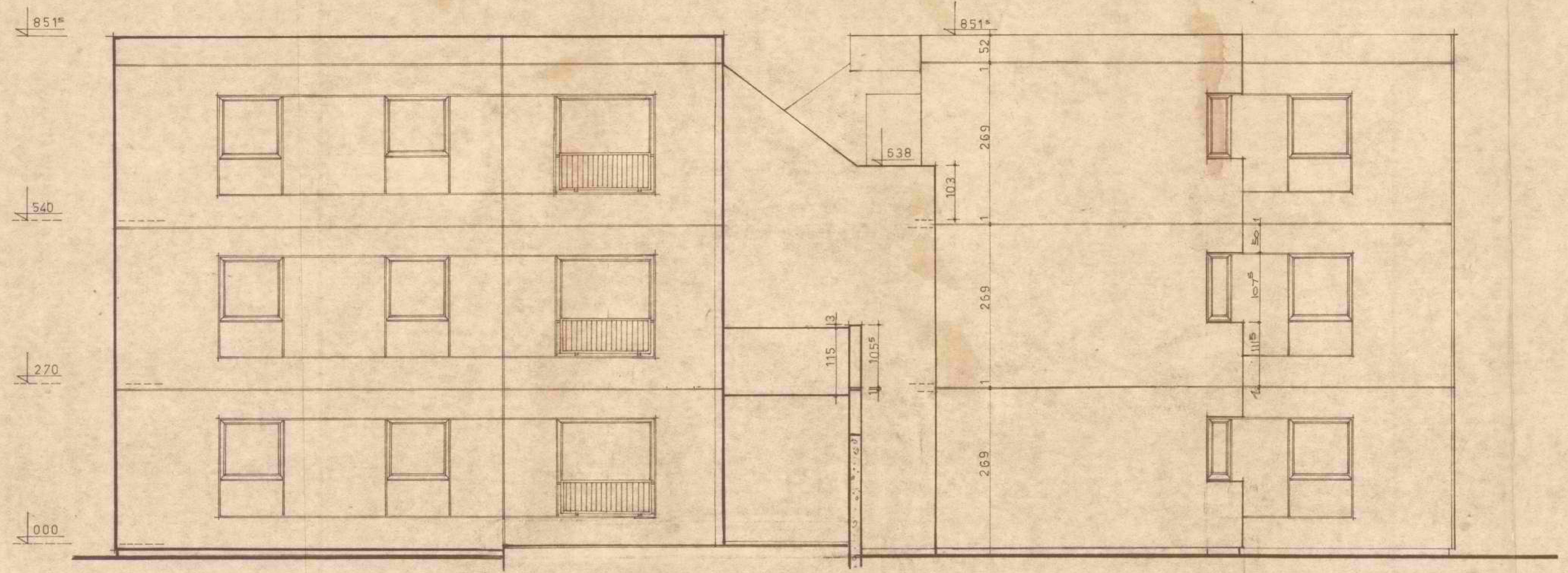

חזית אחורית

אשטרום

חברה להנדסה בע"מ

משרד השיכון
המינהל לבניה כפרית
25 -07- 1976

חזית אחורית ק.מ. 1:50
חזית צדדית

דאובר | אדריכלים | ביירון 12 ת"א
טל 227712

1.4.76

12 | ימית | 16א